XXXIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. JANUÁR 13.

Ludas Matyi

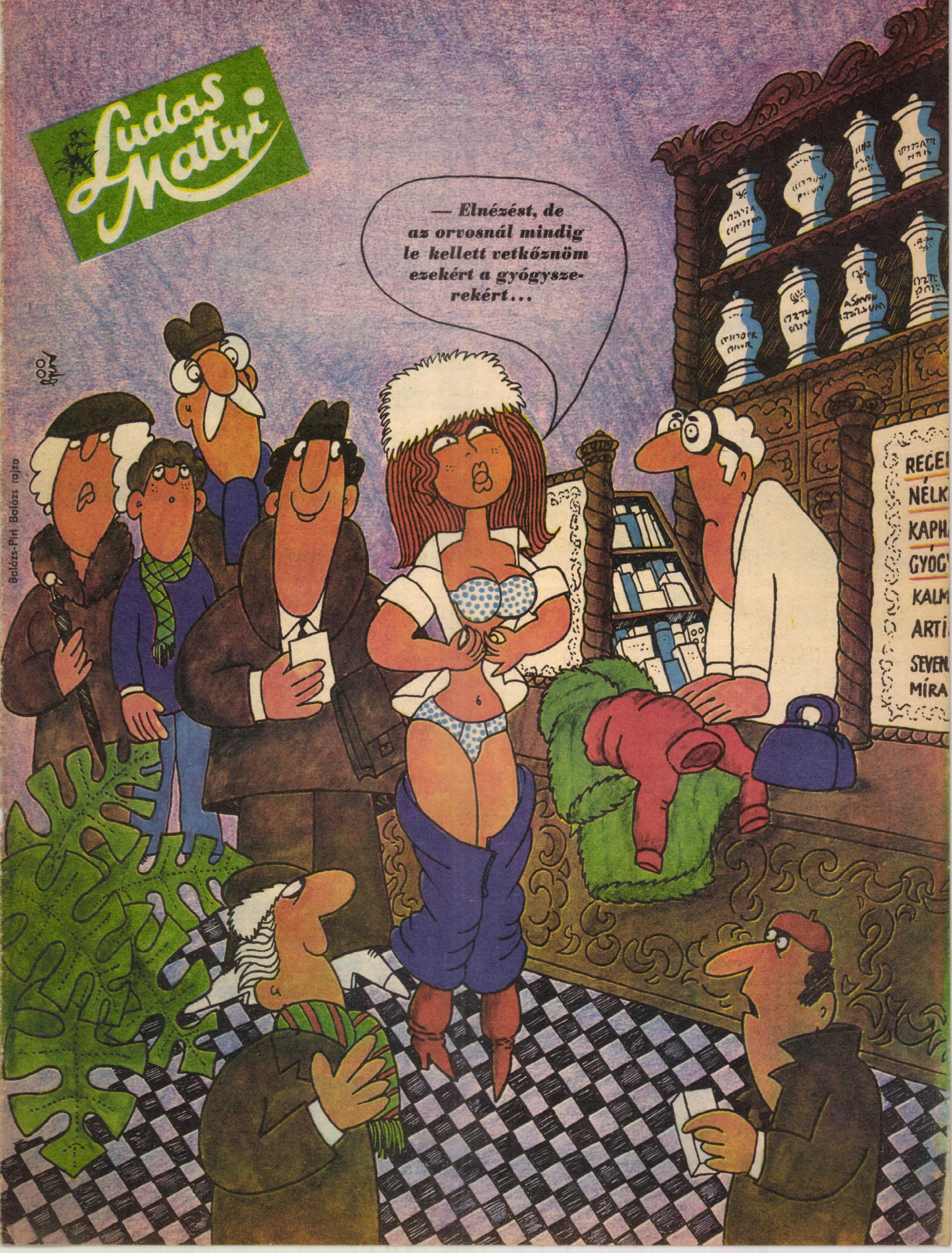
— Elnézést, de az orvosnál mindig le kellett vetkőznöm ezekért a gyógyszerekért...
RECE
NÉLK
KAPHA
GYÓGY
KALM
ARTI
SEVEN
MÍRA

Balázs-Piri Balázs rajza

KEDVES LUDAS!

MOZINAPLÓ ALFÁTÓL — HAZAMENÉSIG

20 óra 20. Jókedvűen érkezem az Alfa mozihoz, remek filmet játszanak. Szép estém lesz.

20 óra 22. Aggódom. A pénztárak előtt tanácstalanul ácsorgó tömeg. Jegy sehol.

20 óra 25. Merészen bekopogok az üzemvezetőhöz, talán tudna még egy jegyet előkeríteni? Barátságosan közli: 500 darab jegyet tud adni, ugyanis a mozi egyik pénztárosnője, aki a jobboldali jegyeket árusítja, ma nem volt hajlandó fogadni a nézőjelölteket. Így a nézőtér féloldalasan, zsúfolásig megtelt, jobboldalán 500 hely üresen tátong. Ezután az üzemvezető beül a pénztárba és az utolsó percekben még néhány szerencsés néző elhelyezkedhet a nézőtéren.

20 óra 40. Híradó, rövid szünet, kezdődik a nagyfilm. A főcímből még sikerül megtudnom, ki a kameraman, s ekkor elszakad a film. A nézőtéren kigyúlnak a villanyok.

20 óra 55. A nézők egyetlen pisszenés nélkül várják sorsuk jobbrafordulását.

21 óra. Senki nem tud semmit. Vajon mi történt? Kínomban egy 1962-es zsebnaptárt lapozgatok.

21 óra 15. A szomszédom szépen, halkan, édesbús magyarnótákat énekel, hogy elszórakoztassa magát és a körülötte ülőket.

21 óra 30. Egy papírfecnin részletes kimutatást készítek, mennyi kosztpénzt adjak jövő hónapra a feleségemnek.

21 óra 40. Már egy teljes órája várunk a legnagyobb bizonytalanság közepette. Kosztolányi-verseket citálok emlékezetből.

21 óra 45. Tisztelettel újfent bekopogok az üzemvezetőhöz. Bátorkodom megjegyezni, egy jó óra elteltével még arra sem méltatták a nézőket, hogy bejelentsék, elromlott a hangberendezés, legyenek türelemmel! Üzemvezető: azért nem mondhatják a technikai szünetet, mert a hangosan beszélő is rossz.

21 óra 55. A feldúlt nézők sorjában bekopogtatnak az üzemvezetőhöz, mondván, hogy még haza kell utazniuk Pestlőrincre, reggel 6-kor munkába kell állniuk, nem várhatnak tovább, stb. A pénzüket kérik vissza, vagy azt, hogy más előadásra érvényesítsék jegyüket. Az üzemvezető egyik megoldásra sem hajlandó, csak türelmet kér.

22 óra. A türelmem elfogyott, hazamegyek. Néhány néző talán még azóta is az Alfa moziban ülve várakozik. Az ég legyen hozzájuk irgalmas . . .

Galambos Szilveszter

LIFTET! LIFTET!

①

Éppen egy éve kértük a Ludast, segítsen nekünk, beteg öregeknek, terhes anyáknak, mert a Visegrádi utcai SZTK-rendelőintézetben hat hete áll a lift. A Ludasban megjelent közlemény után kiderült, hogy a vezető főorvos „elfelejtette" időben megrendelni a liftet, amely azonban a Ludas megjelenése után három nappal már járt. Most ismét nem működik a lift, immár hat hete. Körzeti orvosok dolgoznak a második emeleten, ugyanott van a szemészet, a fogászat, a fül-orr-gége szakrendelés stb. Felkaptatni az emeletekre, ehhez nincs már elég „luftunk", ezért kérjük: a rendelőintézetben járjon mielőbb a liftünk.

A LIFT NEM MŰKÖDIK

A Visegrádi utcai rendelő beteg öregei

②

Néhány éve nyugdíjazták a XI. Bartók Béla út 4. sz. ház házfelügyelőjét. Többszöri felszólításra sem találtak a lakók maguk között olyan személyt, akit a házkezelőség liftkezelésre alkalmasnak talált volna. Ez a feladatkör ugyanis egésznapos otthonülést jelent. Ezért — talán büntetésből? — egyszerűen leállították a műszakilag egyébként megfelelő liftet. A HKI pedig nem hatóság, csupán egyoldalúan módosította a szerződést.

Kostyál Zsigmond
1111 Bp., Bartók Béla út 4.

MAJD HA FAGY?

Az 1973 őszén vett F2 Mekalor olajtüzelésű fürdőszobakályhám 1975 őszén elromlott. A bajai Gelka megjavította, egy hónap múlva ismét elromlott. Kijött a Gelka megbízottja Bajáról, megnézte és azt mondta: anyaghiány miatt nem tudja megcsinálni. Azóta egy és egynegyed év telt el és még mindig nem nyúltak hozzá. Mikor akarják végre megjavítani, mikor nem hivatkoznak többé anyaghiányra? Majd ha fagy? De hiszen már régen fagy, sajnos, jól érzem a fürdőszobában.

Bátyity Ferenc
6453 Bácsbokod, Kossuth u. 15.

LEVÉL A LEVELEKRŐL

SZERKESZTŐSÉGÜNKET fennállása óta elárasztják a levelek. Ez örömünkre szolgál, mert a Ludas Matyi felé áradó szeretetet és bizalmat jellemzi. Kedves Ludas (korábban: Le a bürokráciával!) oldalunk java részét e levelekből: olvasóink észrevételeiből, rendszerint jogos panaszaiból és indokolt kifogásaiból állítjuk össze.

Hadd mondjuk meg máris most, az év elején, hogy vannak olyan jellegű levelek is, amelyek nem szereznek örömöt. Sőt: annak örülnénk, ha az ilyen fajtákból 1977-ben kevesebb érkeznék.

Itt vannak például a *névtelen* levelek. Igaz, ezek között is akadnak olyanok, amelyeket közérdekű tartalmuk miatt közlésre érdemesnek ítélünk. Ám ezek a legtöbb esetben nem is „igazi" névtelen levelek, nevét és lakcímét ugyanis *velünk* közli a szerző, csupán azt kéri, hogy mi a lapban *ne nyomtassuk le*, mert — okkal vagy oktalanul, ő tudja — személyére vonatkozó esetleges kellemetlen következményektől tart. Nem táplálunk hamis illúziókat, tudjuk: előfordul még, hogy az igazmondónak csakugyan megpróbálják betörni a fejét. Ezért, ha a levél tartalmát igaznak, a panaszt indokoltnak érezzük, írója kérését tiszteletben tartva közöljük.

Az olyan névtelen leveleket nem szeretjük, amelyek teljesen magánügy-jellegűek, ráadásul ellenőrizhetetlenek, s a „szerző" még bennünket sem méltat arra a bizalomra, hogy legalább velünk közölje a nevét.

A HARMADIK TÍPUSÚ névtelen levél az, amelyről utóbb kiderül, hogy az aláírt név és cím hamis. Bevalljuk: néhányszor beugrottunk már ilyen rossztréfacsinálóknak is, utóbb, a panasz ellenőrzésekor derült ki, hogy a megadott címen ilyen nevű egyén nem él, esetleg maga a cím sem létezik. Sőt: ilyen esetekben rendszerint az is kiderül az ügy kivizsgálásakor, hogy a panasz is indokolatlan.

Azokért a panaszos levelekért sem rajongunk, amelyeket írója (esetenként: írói) egyidejűleg több más lapnak, rádiónak, televíziónak, szóval minden éppen eszükbe jutó telekommunikációs szervnek elküldenek anélkül persze, hogy ezt velünk közölnék. Ilyenkor — *csak* ilyenkor — érvényesül a minden rosszban van valami jó elve, lassú nyomdai „átcammogásunkat" illetően. Megesett már ugyanis, hogy jóhiszeműen éppen nyomdába akartunk adni egy ilyen „sokszorosított" panaszt, de épp aznap szó szerint találkoztunk vele egyik vagy másik napilapunk levelezési oldalán, s így még volt időnk eldobni a levelet. Még könnyebb a helyzetünk, ha a sokszorosító olyan ügyetlenül naiv, hogy másolati példányt küld nekünk: akkor legalább rögtön tudjuk, hogy az eredeti (s esetleg még néhány másolat) egyidejűleg megérkezett laptársainkhoz, a rádióhoz, a televízióhoz és ki tudja hová még.

MIELŐTT BÁRKI esetleg félreértené sorainkat, megismételjük: nagyon örülünk a Ludas Matyinak írt levelek túlnyomó többségének. Közlünk is belőle, amennyit csak lehet, igen sokat pedig — a levélíró és önmagunk megnyugtatására, az igazság lehetőleg pontos felderítése érdekében — illetékes szervekhez továbbítunk kivizsgálásra. Itt az alkalom most arra is, hogy valamennyiüknek megköszönjük lelkiismeretes fáradozásukat. Azt, hogy a vizsgálat eredményéről mind a panaszost, mind szerkesztőségünket értesítik. És ha olykor — akár a lapban megjelent, akár kivizsgálásra elküldött — egy-egy panasz megnyugtatóan elintéződik, mi örülünk a legjobban.

Csak a fent említett, nem jóindulatú névtelen, vagy körlevélként sokszorosított levelekből szeretnénk az új esztendőben kevesebbet kapni.

Barabás Tamás

A CÍMZETT VÁLASZOL

TANÁR ÚR KÉREM

Egy olvasó levele nyomán kérdezi a Ludas Matyi: ki írhatta Karinthy Frigyes Összegyűjtött műveinek új sorozatában a Tanár úr kérem egyik passzusát. Az olvasó megnyugtatására: nem a Szépirodalmi Könyvkiadónál megjelent 1956-os válogatás, azaz a Cirkusz szerkesztője írta át Karinthyt, és nem az 1975-ös kiadás szövegének gondozója.

Az Összegyűjtött művek új folyama nem kritikai kiadás. Szövegváltozatokat így nem közöl. Figyelembe veszi azonban minden új közlés kötelező szabályzatát: az író életében megjelent utolsó kiadás változtatásait. A Tanár úr kéremnek az író életében közreadott utolsó kiadása 1937-ben jelent meg (Magyar könyvészet, 1937, 269. l.). Ebben az eredeti ajánlás (Kosztolányi Dezsőnek, a Szegény kisgyermek panaszai szerzőjének) Kosztolányi Dezső emlékének szövegre változott, és ugyanez a szöveg közli a „Szerbia" változatok helyett a „Dánia" változatokat.

E változatok gazdagították tehát az alapszövegül elfogadott 1928-as kiadás szövegét. Karinthyt így kiadásunkban nem írta át senki. A szerző végleges szövege szerepel benne.

Szépirodalmi Könyvkiadó szerkesztősége

•

Elnyerte tehát megfejtését, ami eddig irodalmi és irodalomtörténeti rejtélynek látszott. Köszönjük a Szépirodalminak érdekes és eddig valószínűleg ismeretlen adalékokat feltáró válaszát. Jó lenne tudni, miért változtatott a saját szövegén Karinthy, de ezt a titkot nyilván magával vitte a sírba, így valószínűleg sohasem fogjuk megtudni. Még egy megjegyzést: az 1975-ben megjelent kiadás szerkesztői jegyzetében, mint erre első cikkünkben is utaltunk, ez áll: „Mérvadónak az Athenaeum 1928-as tízkötetes Karinthy-sorozatának verzióját tekintettük, a szöveget is ennek alapján közöljük." Ez — éppen a Szépirodalmi fenti leveléből tetszik ki — továbbra sem stimmel.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy idősebb hölgy jegyet vált a vasúti pénztárnál.

— Milyen állomásra óhajt utazni, asszonyom? — kérdezi a pénztáros.

— Pontosan nem emlékszem, de ha a vonat nem megy túl gyorsan, akkor remélem, megismerem azt a helyet, ahol ki kell szállnom!...

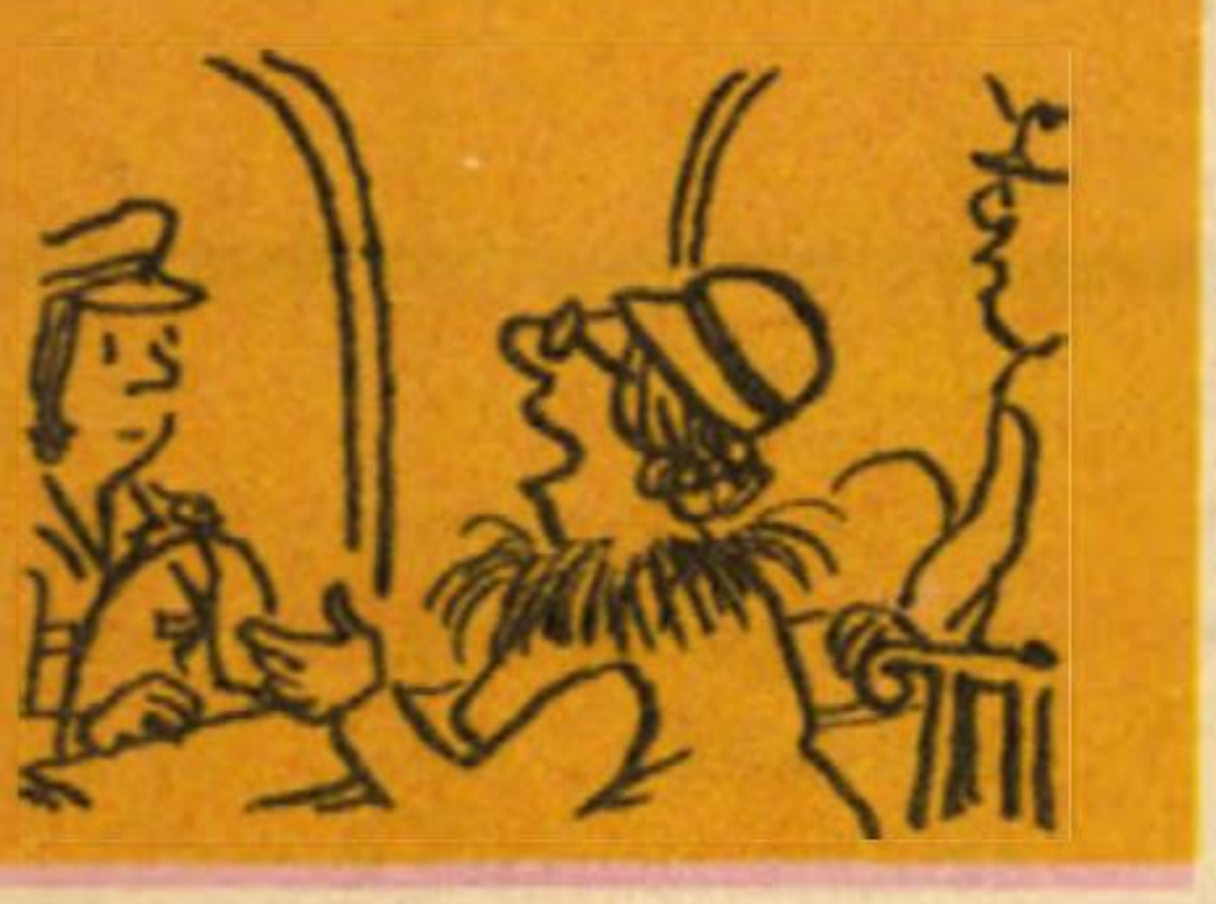

HIVATALBALÉPÉS ELŐTT

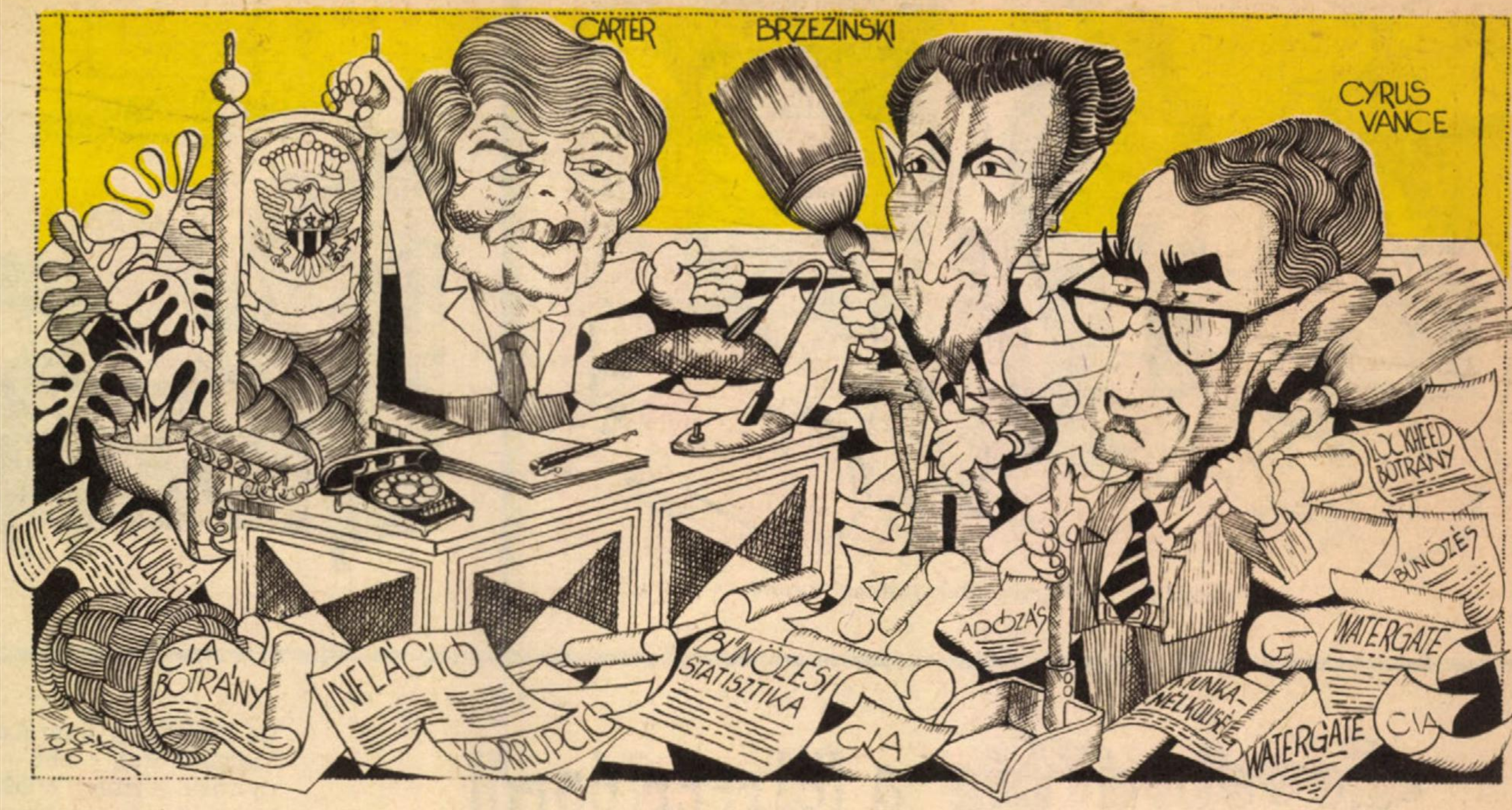

– Azzal kezdjük, hogy kitakarítunk...

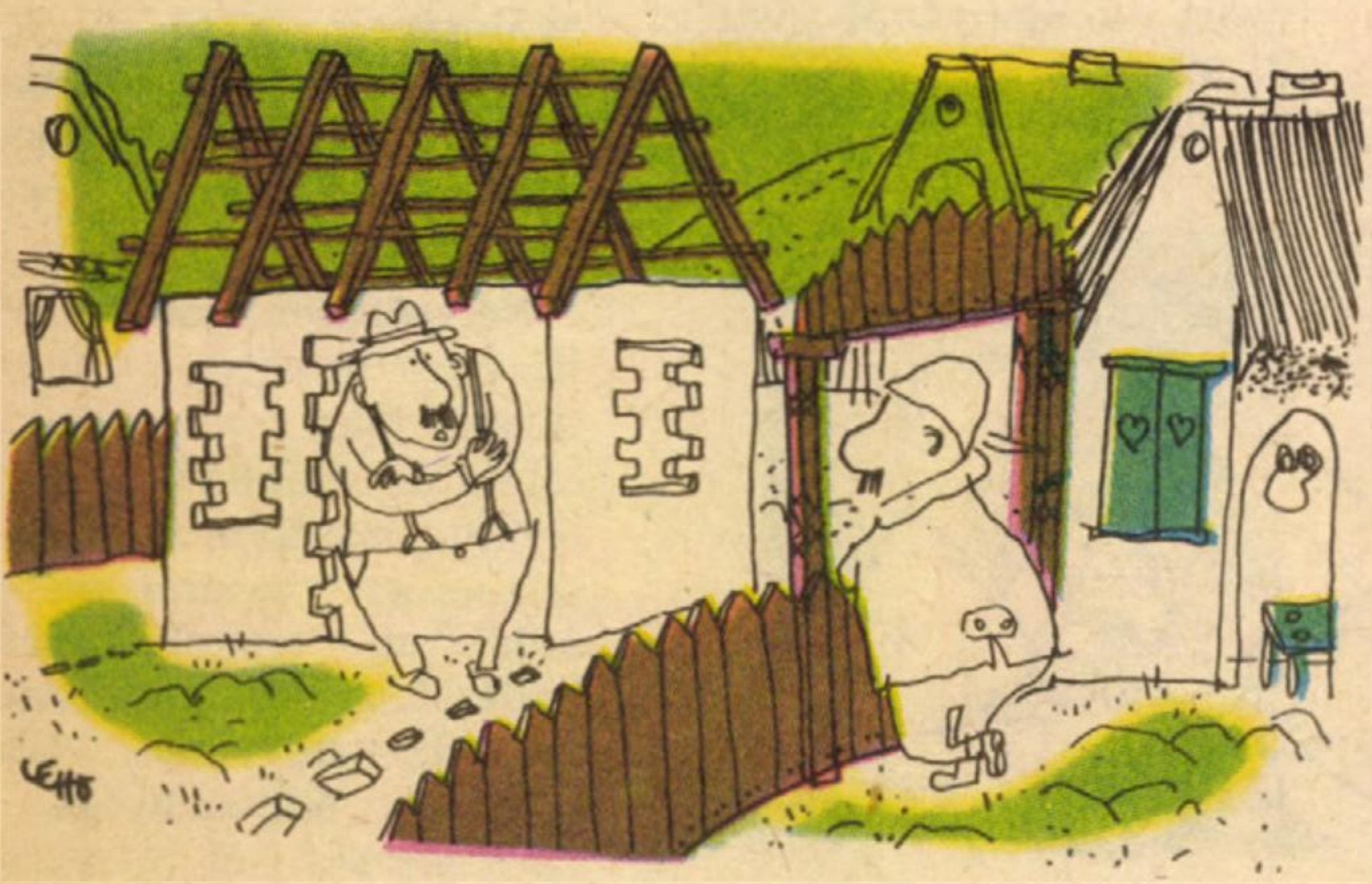

– Legalább a kemencét és a ködmönt nem kellett volna eladnom a turistáknak!

SZANÁLÁSRA KIJELÖLT TERÜLET

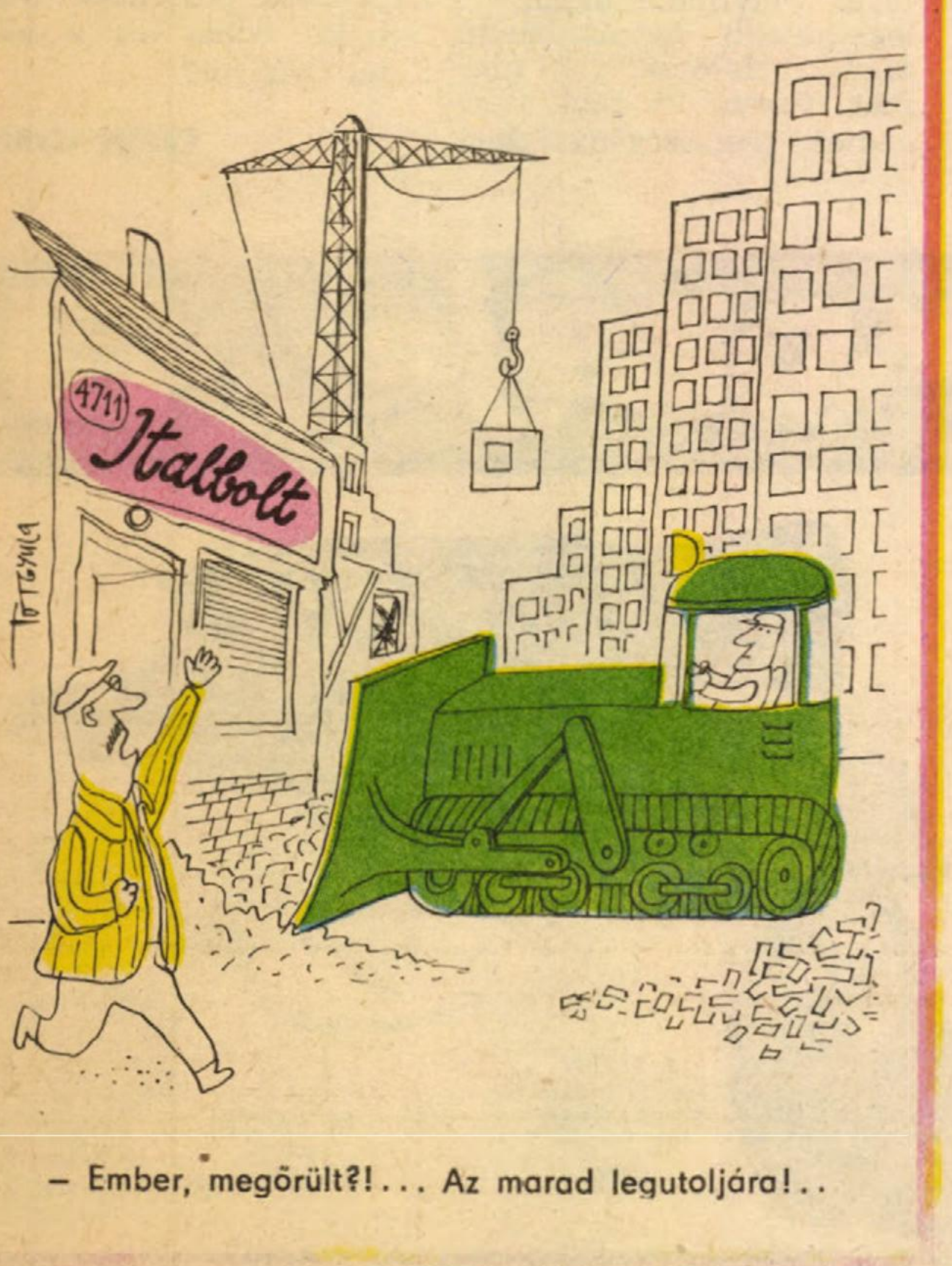

– Ember, megőrült?!... Az marad legutoljára!..

BEUGRÁSOM

Mostanában gyakran lehet olvasni bravúros beugrásokról. A fiatal színész aprófát vág a konyhakövön, egyszerre berohan a színház embere.

— Szia, Guszti, képzeld, Tüll Ferdinánd szamárköhögést kapott, este neked kell eljátszanod Kajafást, az Őszövetség című musicalben. Ne ijedj meg, nyolcvanhét oldal az egész szerep, ó-arám disztichonokban. Plusz a tizenkét nóta és a nyolc tánc. Most negyed hat, fél hétre tanuld meg, mert pontosan kezdünk.

Szia Guszti kezéből kiesik a kisbalta, de este eljátssza Kajafást, és a kritika elharapja a nyelvét a gyönyörűségtől.

Fenemód irigylem Szia Gusztit, mert az én beugrásom egészen másként ment végbe.

Az 1925. színház társalgójában üldögéltünk az évjárat többi szereplőjével. A születésünkre vártunk. Kinn már jó ideje mehetett a darab, a mélységes csendből ítélve nem tetszett valami nagyon a nézőknek. A leszerepelt színészek is megviselt arccal jöttek vissza a társalgóba.

— Ne vállaljátok, srácok — mondta egyikük-másikuk, amint kikísérték. — Hagyjátok ki, ha lehet. Vagy legalább várjatok húsz-harminc évet.

Nem sokat törődtünk az egésszel. A külvilág csak finom dobbanásokban jelentkezett. Csend volt a társalgóban, és valami langyos, félálomhoz hasonló lebegés. Egysejtűek úsztak el az ablak előtt, furcsán tátogatva.

Február közepe felé járhattunk, amikor az ügyelő hangját hallottuk:

— Pelivander Péter! Pelivander Péter, a színpadra! Pelivander Péter, a színpadra!

De már bevágtatott a főrendező is. Nagy darab ember, fehér köpenyben, péklapát tenyerekkel.

— Hol van Pelivander? Úristen, elcsavargott ez a svihák. Most mit csinálok? Pelivander! Pelivander!

— Ki az a Pelivander? — kérdezte valaki a háttérből.

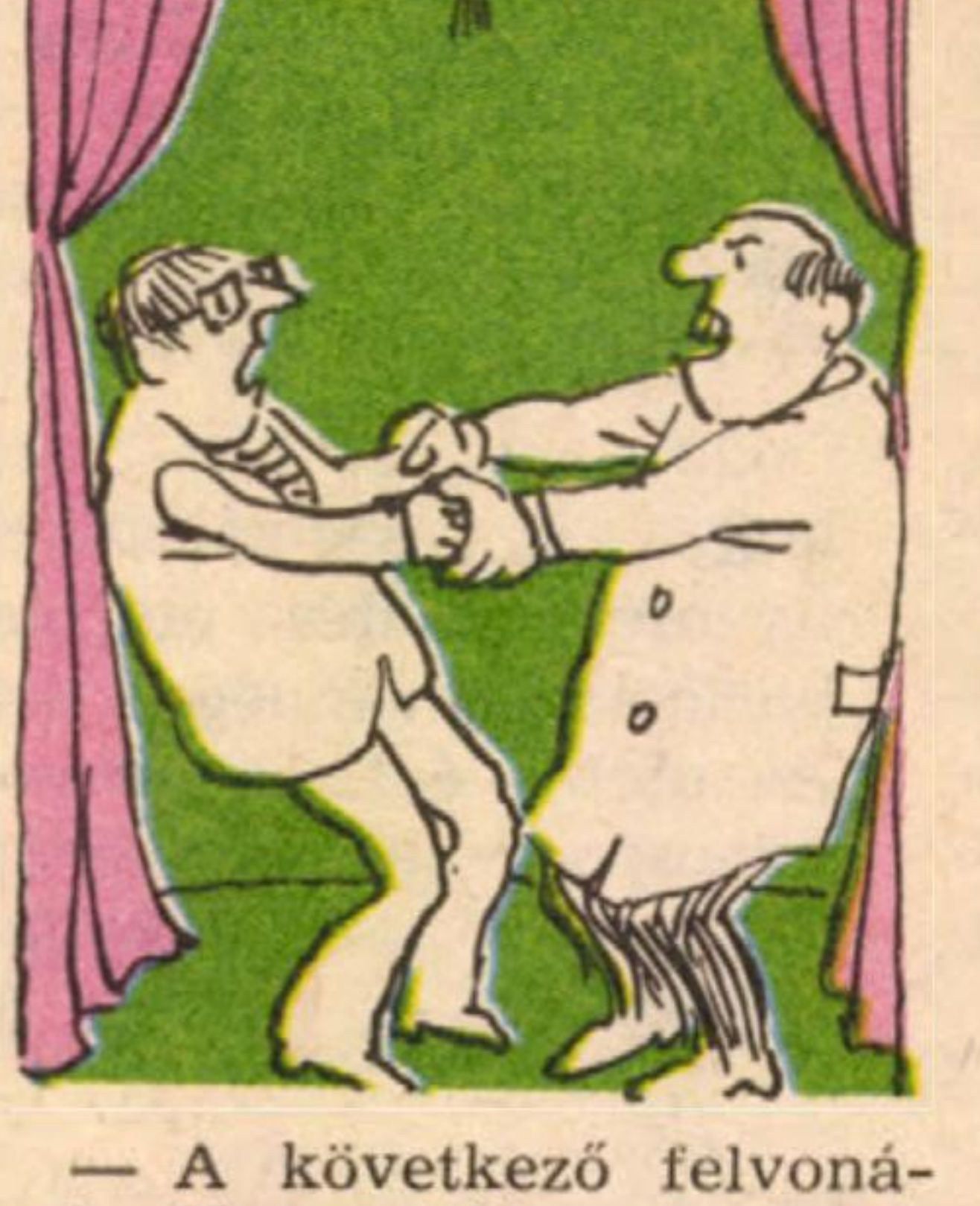

— A következő felvonások főszereplője. A darab kulcsfigurája. Hadvezér és tudós. Orvos és sarkutazó. Egy hóbortos zseni. Az emberiség megváltója. Pelivander! Pelivander!

— Majd csak visszajön — szólt az előző hang. — Várjunk egy kicsit.

A főrendező csodálkozott.

— A cselekményt leállítani? Elment az eszed. Nem vagy tisztában a dramaturgia törvényeivel. Ha meg kell születni, meg kell születni!

Én voltam a legközelebb, hatalmas ujjaival nyakon ragadott és húzni kezdett.

— Be kell ugranod. Te fogod eljátszani Pelivander Pétert. Ezt a hóbortos zsenit, ezt a...

Csak nyüszíteni tudtam a roppant marok szorításában.

— A hóbortot vállalom, a zsenit nem. Az ember legyen tisztában a korlátaival. A neve sem tetszik nekem.

— A név nem számít — ordított. — Csak a játék folytatódjék. Gyerünk. Rajtad a sor. Csináld. Igyekezz beleolvadni a háttérbe.

— Az még menne. De a szöveget se tudom.

— Majd rögtönzöl valamit.

— Abból baj lesz.

— Betanulhatsz egy-két jól hangzó frázist.

— Utálok frázisokat betanulni.

— Értsd meg, a zsenialitástól eltekintve is ragyogó a szereped. Felvonásról felvonásra új színeket kell felvillantanod. Te leszel nemzetünk színe-virága, a nagyasszony kiscserkésze, a hadrakelt hon fia, a citerázó szemtanú, az ingadozó értelmiség, az imperializmus szálláscsinálója, a mihaszna szájtáti, a cinikus útitárs, a derékhad vasderese, a minden madár, mely dalol...

— Nem akarok kiscserkész lenni — bömböltem. — Itt akarok maradni. Nem is játszom. Hagyjatok békén. Aludni akarok...

— Ide hallgass — kiáltotta a főrendező. — Ha egyszer ehhez a színházhoz szerződtél...

Hiába vonyítottam, megragadtak és a színpadra vonszoltak. A darab nyers volt és kemény. Az első húsz felvonás egyáltalán nem tetszett nekem. Utóbb már csak arra hajtottam, hogy minél tovább a színen maradhassak. A partnerek se nagyon segítettek. Nem volt sikerem. A közönség észre sem vett. Elég volt neki a maga baja. Néha-néha összeverődött két tenyér. Ilyenkor hálásan néztem fel. Az anyám tapsolt. Lehet, hogy mégis megérte?

Azóta többször is beugrottam.

Majdnem mindenkinek.

Peterdi Pál

LEÁNYKÉRÉS

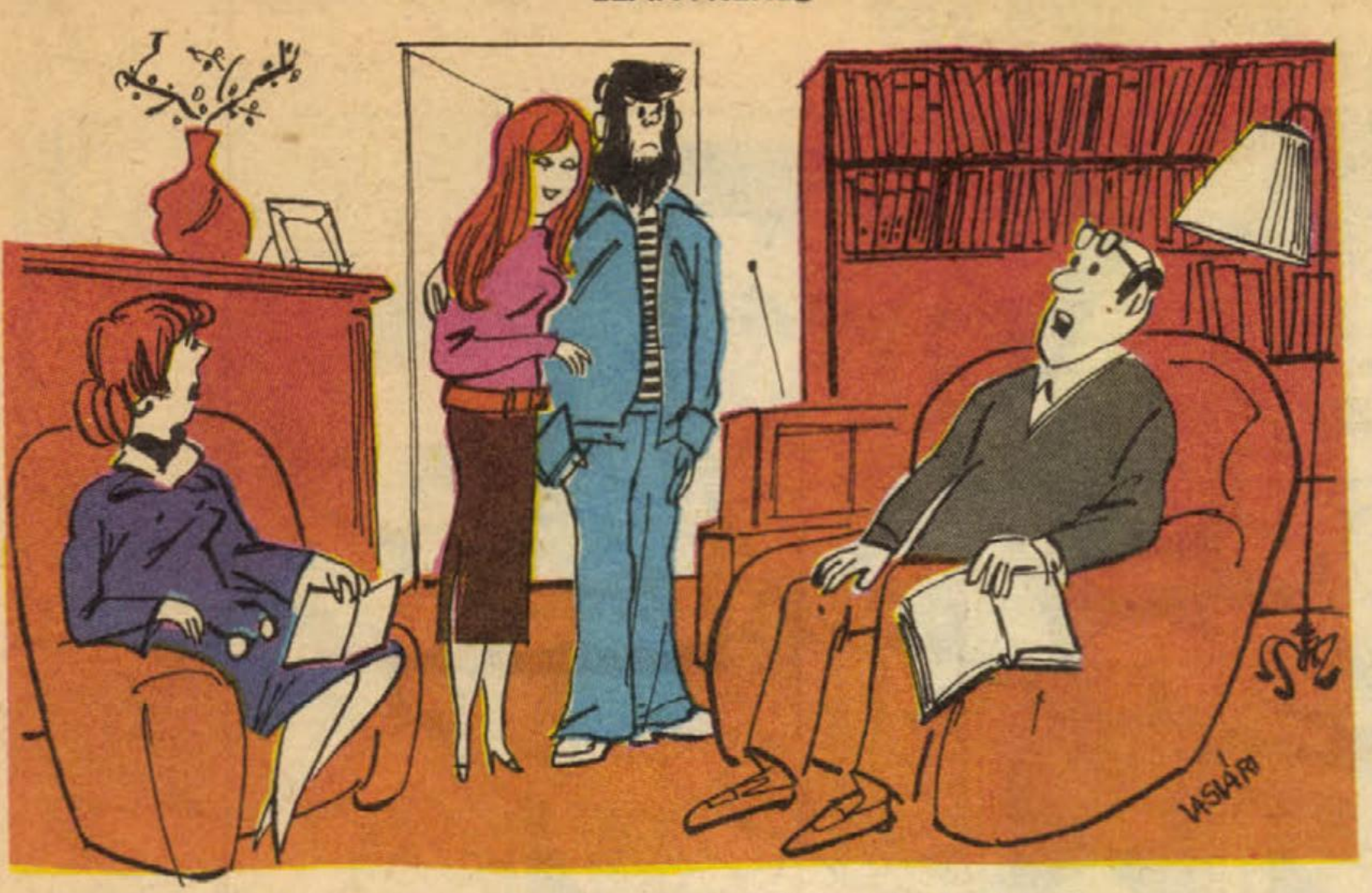

– Mennyi az intelligenciahányadosa, fiam?

HATALMI MÁNIA

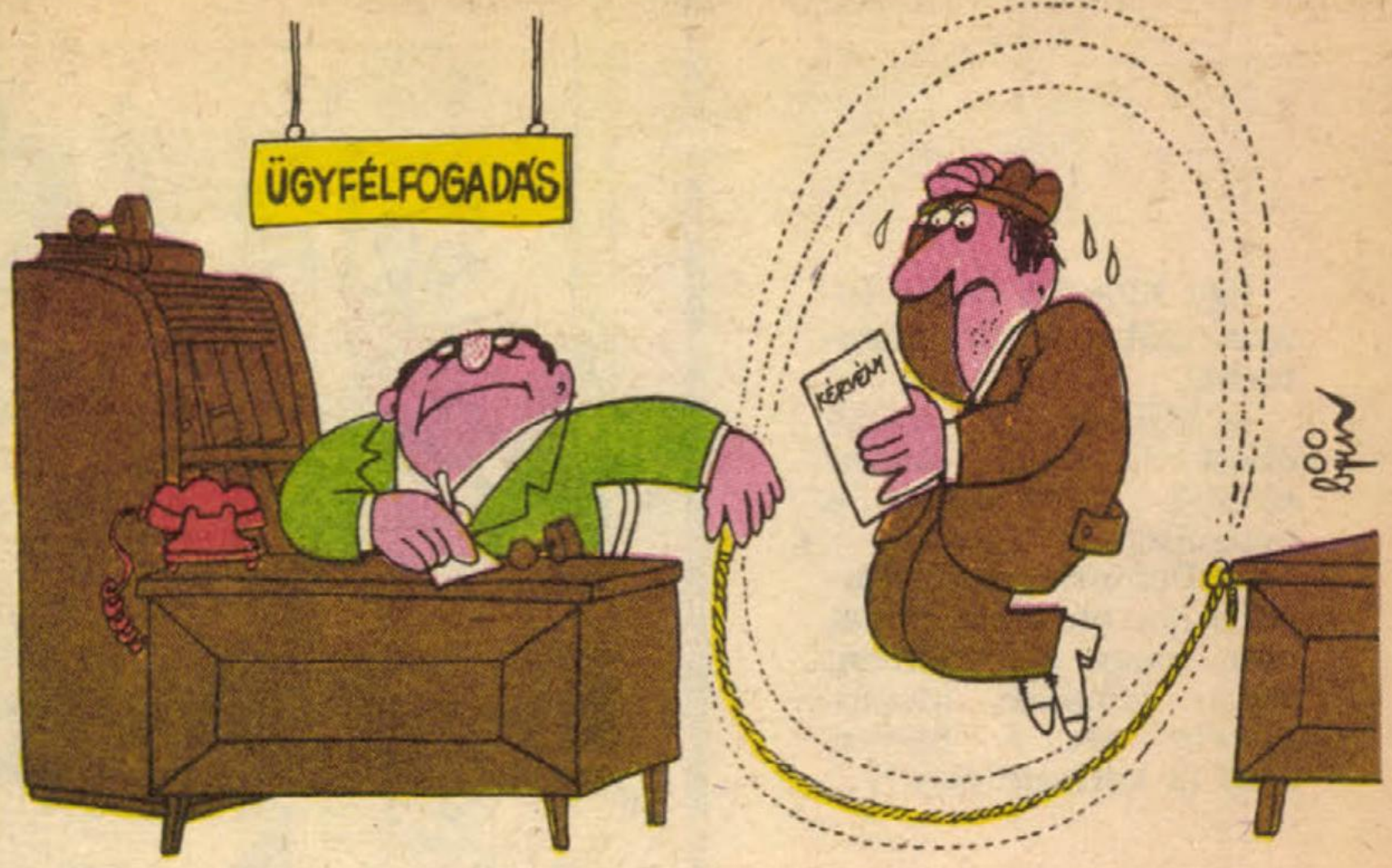

Levélváltás a félreértésről

Kedves Szerkesztő úr!

Karácsony előtt egy szövetkezeti fodrászatban hajat vágattam. A 8—10 dolgozó közül egy kartársnő „munkába vette" a fejemet. Egy másik kartársnő pedig meggyújtotta a márványmosdón előttem álló díszkarácsonyfa egyik csillagszóróját. Az arcomon és a szemem körül cikáztak a csillagok, de szerencsére a szórórúd a felénél eltörött és elaludt, csak a füstje kígyózott az üzletben. „Talán a másik jobban sikerül" mondta a kartársnő és meggyújtott még egy csillagszórót, még füstösebb és bűzösebb eredménnyel. A kartársnő szidta a csillagszóróárust, de kifejezte azt a reményét, hogy „otthon minden rendben lesz, mert nincs huzat, mint ebben a nyavalyás üzletben". Vajon a fodrászüzletben mi a fontosabb: a csillagszóró vagy a vendég?

Kedves Olvasónk!

Ön, sajnos, teljesen *félreértette* a helyzetet. A díszkarácsonyfa és a csillagszóró a vendég megbecsülésének a jele. A kartársnők, nyilván az üzletvezetővel egyetértőleg, szép karácsony előestét szerettek volna szerezni önnek és a többi vendégnek. Kár, hogy füstbe ment a tervük, de nem lehet vitatni nemes szándékukat. Nem bizonyos, hogy az üzletvezető vagy esetleg a helyettese egyetértett a csillagszórással, a füsttel. Csak ellenkezésüket nem merték kifejezésre juttatni. Nagy a munkaerőhiány, de az is elképzelhető, hogy nem akarták a vendég urak örömét elrontani.

Ön azt is *félreértette*, hogy a szolgáltatásnak ilyenféle bővítése merő udvariasság a vendégek iránt. Az utóbbi évtizedben meghonosodott jelenség, hogy a dolgozók, a fodrász (és más) üzletekben a vendég feje felett vagy jelenlétében átbeszélnek egymáshoz és aprólékosan megtárgyalják a napi eseményeket. A tegnapit is, sőt a holnapit is. Mindent, attól kezdve például, hogy: járt-e Cecil a Török utcában, egészen a világpolitika intim titkainak elemzéséig.

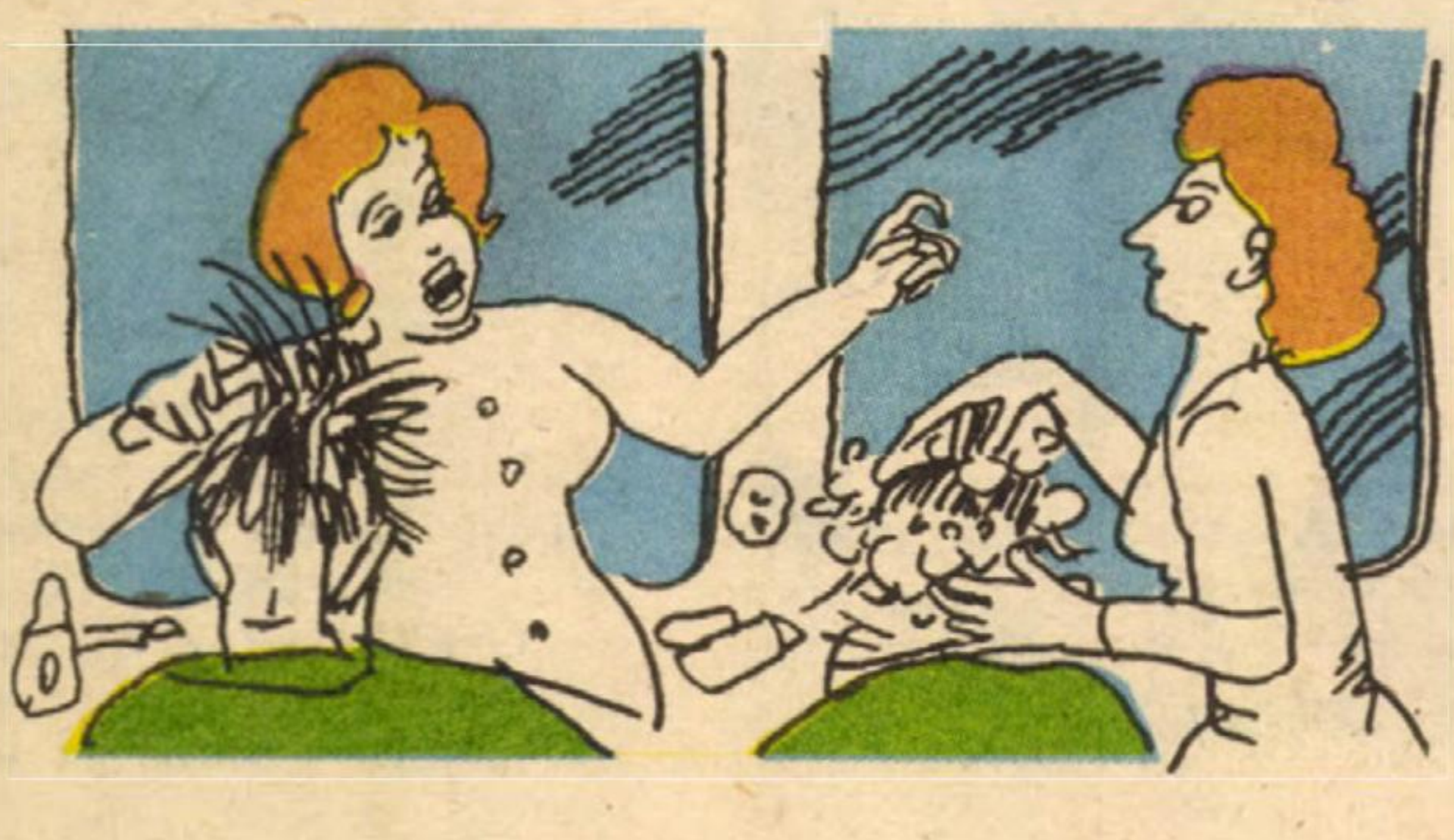

Mindenféléről hangos szó esik a vendégek füle hallatára és ezt kár lenne rossznéven venni a dolgozóktól. Mindmáig sajnálom, hogy egyszer én is *félreértettem* e jelenség szórakoztató és tájékoztató voltát: elítélően írtam arról a fodrásznőről, aki hajam nyírása közben boldog lelkendezéssel mesélte a barátnőjének, hogy a férje az esti gyorssal érkezik meg Sárbogárdról és ő akár késő éjszaka is fokhagymával és fűszerekkel főzött kocsonyával várja őt, mert ez a kedvenc étele. Amikor a kocsonyafőzés titkait ecsetelni kezdte, izgalmában annyira cibálta a hajamat, hogy felszisszentem, felálltam a borbélyszékről. Lehántottam magamról a fehér lepedőt, fizettem és félig megnyírt fejjel elvillamosoztam a legközelebbi fodrászüzletig, ahol „befejezték" a fejemet. Persze itt sem szenvedtek témaszegénységben, a magánügyektől a vélt közügyekig mindenki bennfentesnek tűnt, és szinte szünet nélkül beszélt.

Gondolom, jó az, hogyha a vendég (a vásárló) nem zavarja a dolgozókat magánügyeik részletes megtárgyalásában. Sem a fodrásznál, sem más üzletben. Elvégre ez a demokratizmus fejlődésének egyik bizonyítéka.

Nemrégiben néhány millió néző láthatta a magyar televízióban a moszkvai Miniatűr Színház műsorát. Rajkin színháza szatirikus jelenetben mutatta be egy fodrászat bonyolult ügyködését. A dolgozók jöttekmentek, csevegtek, vitatkoztak, félbehagyták a szappanozást és átruccantak a szomszéd üzletbe vásárolni. Úgy, mintha a borbélyszékekben ülő vendégek a világon sem lennének.

Azt gyanítom, hogy Rajkin Budapesten jár fodrászhoz. Különben hogyan tudta volna ezt a jelenetet megírni?

Földes György

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC RAJZA

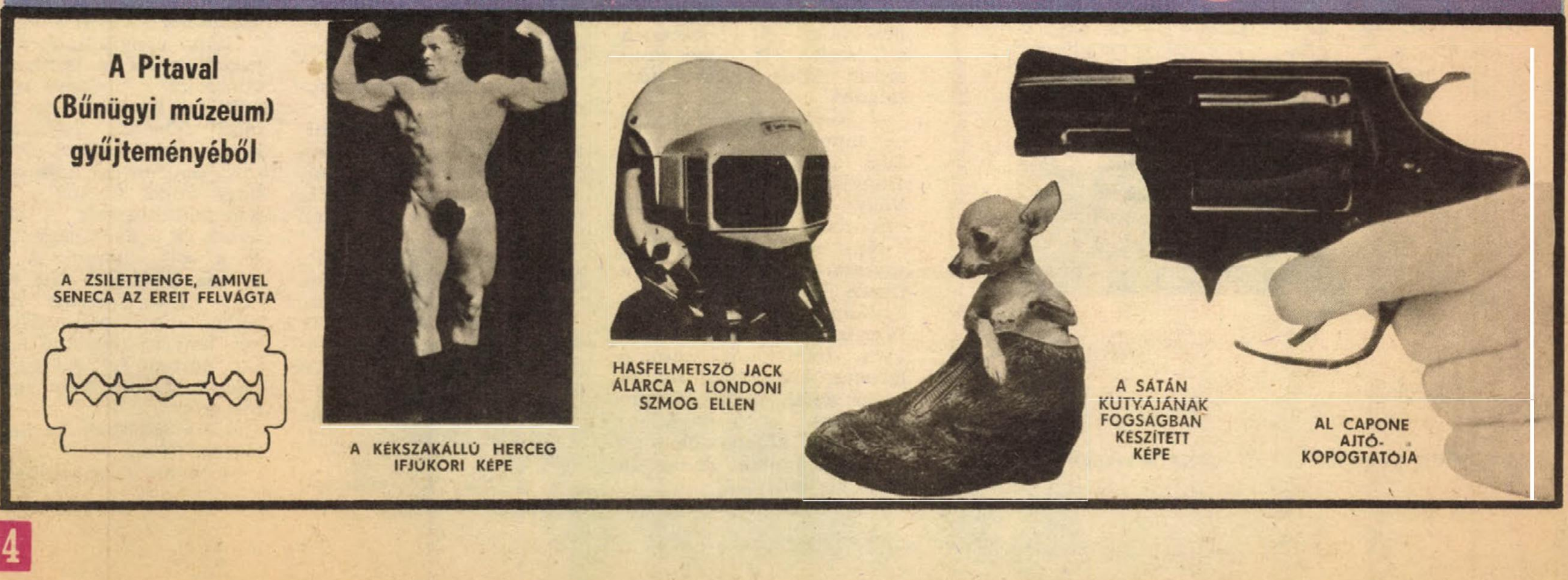

A Pitaval (Bűnügyi múzeum) gyűjteményéből

A ZSILETTPENGE, AMIVEL SENECA AZ EREIT FELVÁGTA

A KÉKSZAKÁLLÚ HERCEG IFJÚKORI KÉPE

HASFELMETSZŐ JACK ÁLARCA A LONDONI SZMOG ELLEN

A SÁTÁN KUTYÁJÁNAK FOGSÁGBAN KÉSZÍTETT KÉPE

AL CAPONE AJTÓKOPOGTATÓJA

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LXXXV.

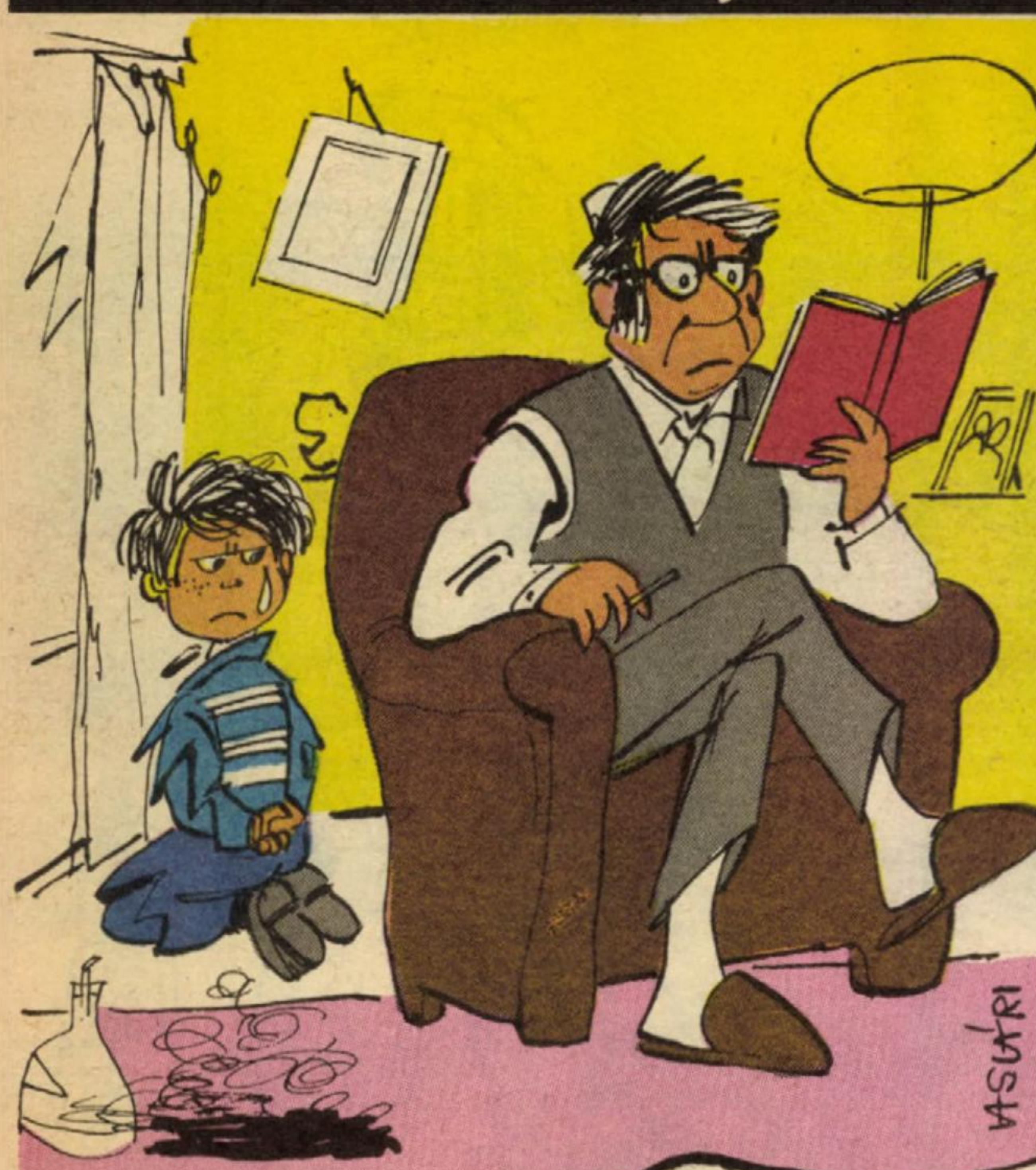

„Minden nagy gondolatnak,
Hiába, ily kicsinyes a bukása."

(Madách)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Hát ez már sok, doktor úr! Kétszáz forint egy foghúzásért?

— Tulajdonképpen száz forint lenne, de úgy ordított, hogy a kinn várakozó beteg elszaladt. Azét is fizetnie kell!

Egy kétségbeesett lakó telefonál a vízvezetékszerelőnek:

— Csőrepedés van a házamban, uram, kérem jöjjön el hozzánk. Küldöm a kocsit magáért.

Mire a mester unottan kérdi:

— És milyen márkájú a kocsi, uram?...

REJTÉLYEK KÖZT LAPOZGATVA

Mostan elbeszélem, hogyan írom át évről évre, minden január elején a tavalyi noteszomat.

A leglátványosabb küzdelmet a régi telefon-címjegyzékkel vívom, melyből sosem hallott nevek és címek merülnek fel, akár egy távoli bolygóról érkezett, titokzatos jelek...

Itt áll mindjárt az A betűnél: Asztmár Jenő. Ki ez az Asztmár? És mi az, hogy AGROTAX? A karalábé minden kilométer után ugrik egy forinttal? Őrület! Asztmár és Agrotax likvidálva, megszüntetve. Nincs helyük az új notesz telefonjegyzékében. De ki az az Ágnes? Csak ennyi: Ágnes. Úristen, Ágnes! Lehet, hogy szerettem őt, hogy augusztusban még álmatlanul vergődtem miatta, és most nem jut az eszembe, hogy ki ez az Ágnes?

Felhívom a név mellett található telefonszámot. Ez a legegyszerűbb módja annak, hogy Ágnessel tisztába jöjjek. Férfi veszi fel a telefont, már kellemetlen az egész.

— Ágnest keresem — mondom alázatosan.

— Itt nincs semmiféle Ágnes!

— Bocsánat — ravaszkodom —, milyen számot hívtam?

— Rosszat — feleli durván a férfi és leteszi a telefont.

Bocsáss meg, Ágnes, de nem vagy többé. Tavalyi telefonszám voltál, Ágnes, isten veled.

De mi az, hogy: Ábris doktor? Mellette zárójelben még odaírtam: „Tommer tud róla!" Vajon miről tudhatott Tommer? Ábrisról? Vagy rólam? Miről tudhattak ők, miközben én egyikükről sem tudok?

És ki ez a Bodeg? Vagy Bodag, vagy Bódog? És Géza vagy Gizi? Zöld tollal írtam be a noteszembe, talán ez nyomravezet. Mikor írtam én zöld tollal a múlt évben? Vagy lehet, hogy nem is az én írásom? Valaki kilopta a zsebemből a noteszt, és zöld tollal beírt egy nevet, hogy az év végén az őrületbe juttasson vele?

Ez a következő bejegyzés viszont kétségtelenül tőlem való: „Belker-kutató", telefonszám, per mellékállomás.

Mégsem lehet, hogy egyetlen telefonszámot sem vezetek át az új telefon-füzetembe. Ezt azért is beírom. Talán év közben eszembe jut az eredete. Hátha a leghasznosabb szám volt a számomra, és kapóra jön, hogy a noteszemben megtalálom.

De ki ez a D. Erzsi, itt alatta? Ennek is egy mellékállomása van, ezt most felhívom. De hogyan kérjem, ha nem ő veszi fel a telefont? Kérem D. Erzsébetet? Lehet, hogy egy fiatalkorú bűnözőt keresek?

Kapcsolják a melléket, most nagyon ravasz leszek.

— Kérem szépen — mondom a jelentkezőnek, és mondom a nevemet is —, kaptam egy telefonüzenetet, hogy ezt a számot hívjam vissza. Nem tudja, kérem, hogy ki keresett?

Nem tudják. D. Erzsébettel is végeztünk.

A következő bejegyzés csak ennyi: „Fütyülős barack" és a telefonszáma. Ennél valami rémlik. Egy angol vendégem volt tavasszal, akinek barackpálinkás díszdobozt szereztem. Legfeljebb azt kellene tisztázni, hogy ez a telefonszám az angol ismerős pesti lakásszáma, vagy azé az üzleté, ahol a barackot megtaláltam. Végre egy megfejthető telefonszám, ennek viszont semmi értelme, hogy átvezessem az új noteszbe. Én utálom a barackot, az angol legfeljebb öt év múlva jön ismét, addig éppen elfelejtem, hogy mi a telefonszám jelentése.

És ki ez a Garaboly elvtárs? Három telefonszám is áll a neve után, az előző kettő gondosan áthúzva. Ki ez a Garaboly? Talán üldözték? Vagy állandóan áthelyezték?

Elfogyott a türelmem! Nem írok át semmit az idei telefoncímjegyzékbe, sőt az új noteszt is kidobom, nem kell, megleszek nélküle is. Úgysem volt jó másra, mint hogy a fontos telefonszámokat írtam bele.

Somogyi Pál

A SZOLGÁLTATÓIPAR HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

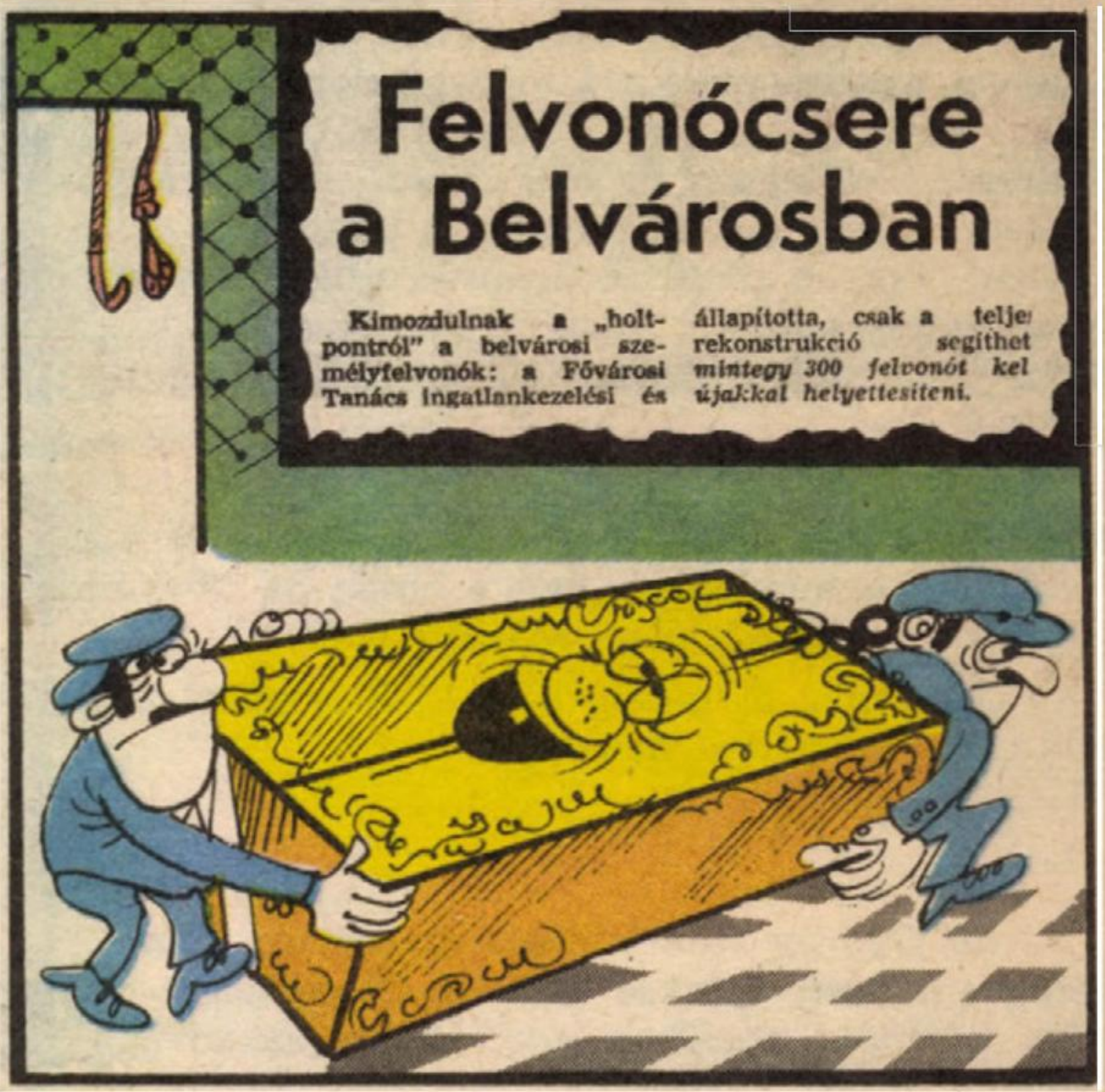
Felvonócsere
a Belvárosban
Kimozdulnak a „holtpontról" a belvárosi személyfelvonók: a Fővárosi Tanács ingatlankezelési és
állapította, csak a telje rekonstrukció segíthet mintegy 300 felvonót kel újakkal helyettesíteni.

– Ideje volt nyugdíjba mennem. Szidják most már a fiatalokat.

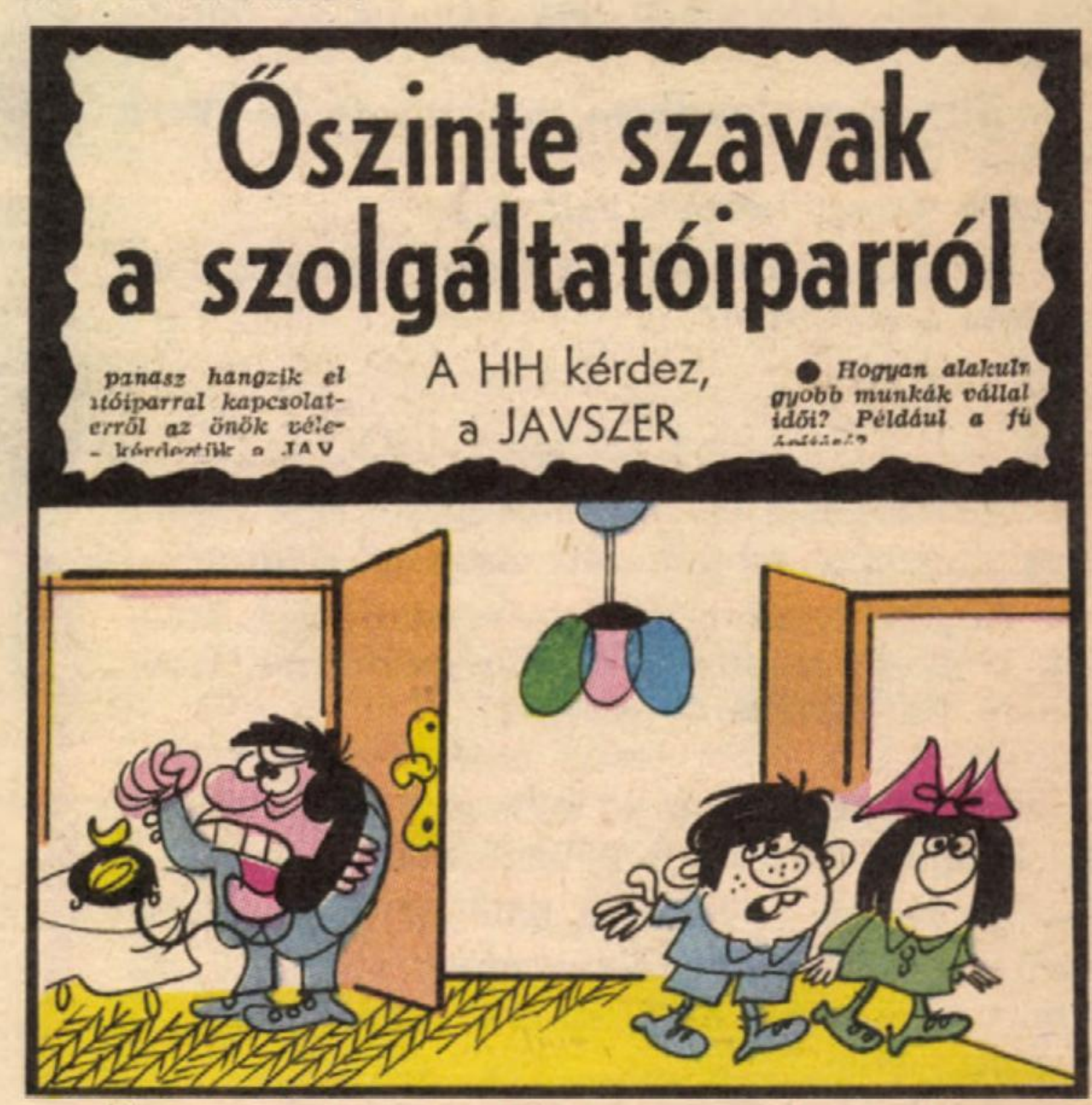
Őszinte szavak
a szolgáltatóiparról
A HH kérdez,
a JAVSZER
panasz hangzik el
ıtóiparral kapcsolat-
erről az önök véle-
● Hogyan alakuln
gyobb munkák vállal
idői? Például a fü

– Vajon miért küld minket apu sétálni, mikor a Javszert hívja?

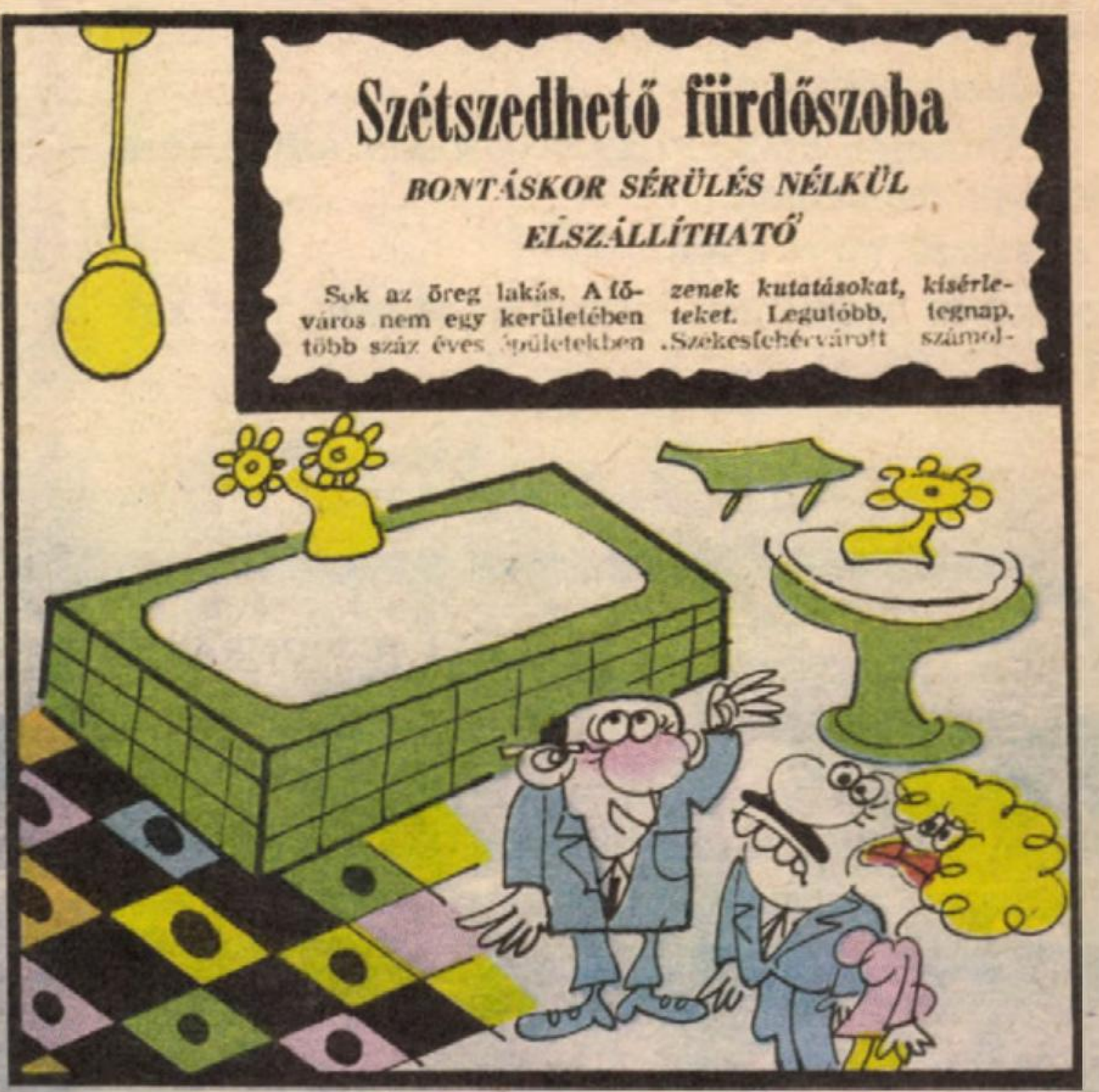
Szétszedhető fürdőszoba
BONTÁSKOR SÉRÜLÉS NÉLKÜL
ELSZÁLLÍTHATÓ
Sok az öreg lakás. A főváros nem egy kerületében több száz éves épületekben
zenek kutatásokat, kísérleteket. Legutóbb, Székesfehérvárott
tegnap, számol-

– Különösen praktikus válás esetén.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

Az ismert belgyógyász professzornál megjelenik egy beteg. Vizsgálat után a professzor kijelenti:

— Javaslom önnek, uram, szokjon le a dohányzásról, árt az egészségének ... Ha azonban képtelen ezt megtenni, ajánlhatok egy orvost, aki megengedi ...

ZSÖLLYE

Láng József, a József Attila Színház művésze felfedezte, hogy a filmdobozok alkalmasak grillételek készítésére. Csodálatos ízű ételkülönlegességei közkedveltségnek örvendenek. A múlt héten azzal lepte meg öltözőtársait, hogy a Vízkereszt előadásának szünetében frissen melegített „filmdoboz-flekkeneket" tálalt fel nekik. A pompás illatú, ropogósra sült, fűszeres húskülönlegességeket nem kellett nagyon kínálni, csak Kaló Flórián nézte szomorúan a lakomázókat:

— Micsoda pech, hogy én diétázom, és ezt néznem kell!

Bodrogi Gyula ekkor fogott hozzá az utolsó adaghoz és vigasztalólag odaszólt Kalónak:

— Csak még öt percig bírd ki Flórikám! És aztán már nem kell nézned...

*

Bárdy György szenvedélyes dohányos. Egyik délelőtt a Pesti Színház próbájára igyekezett a Váci utcában, szájában egy jókora szivarral. Mivel a próba kezdéséhez már csak fél perc hiányzott, meggyorsította lépteit, ám a Haris köz sarkán belébotlott egy rég látott barátjába.

— Állj meg Gyurikám, ne szaladj el! Mért rohansz úgy?

Bárdy menet közben válaszolt.

— Muszáj rohannom! Ha lassan mennék nem szelelne a szivarom!...

*

A lelkességéről és rámenősségéről egyformán híres dalszerző jelentkezett Zsolnay Hédinél.

— Hédike, hoztam néhány versszöveget. Hallom, hogy új műsort készül összeállítani. Szeretném, ha elénekelné ezeket!

Zsolnay lelkiismeretesen átnézte a verseket, de voltaképpen egyik se nyerte meg a tetszését. Megpróbált kitérő választ adni:

— Jó versek... csak ez például nagyon szomorú... ez a másik meg nagyon vidám... ez a harmadik meg nem az én egyéniségem... ez a negyedik...

A szerző kissé idegesen félbeszakította.

— De drága művésznő, tulajdonképpen milyen számhoz volna kedve?

Zsolnay sóhajtott:

— Őszintén szólva, legszívesebben Ady Endre sanzont énekelnék...

A szerző arca felderült.

— Hát mért nem mondta rögtön Hédike? Írok én azt is!...

Rátonyi Róbert

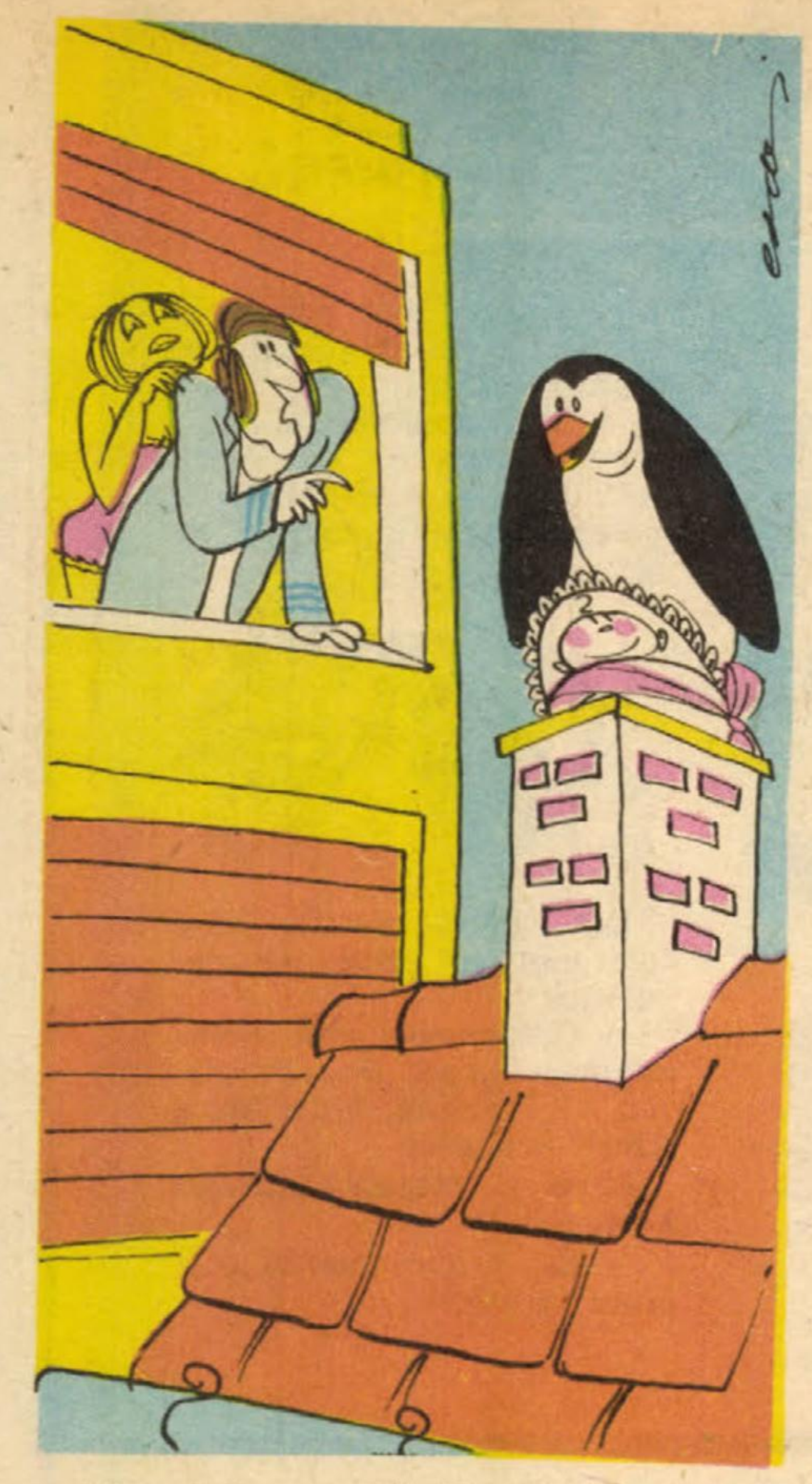

– Hosszú lesz a tél. Pingvin hozza a gyereket!

ALPINISTÁK

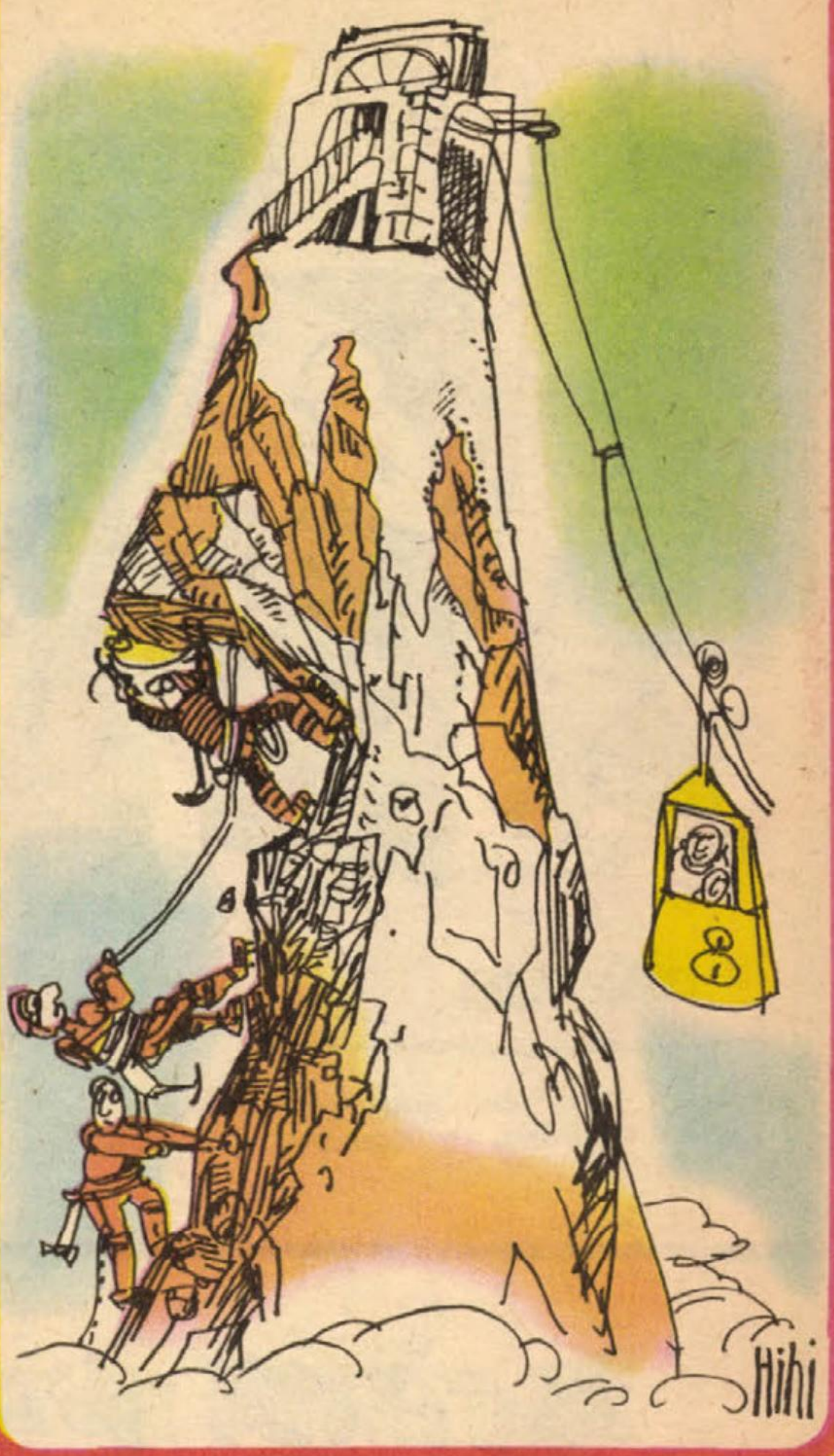

TÉRELVÁLASZTÓ ELEMEK

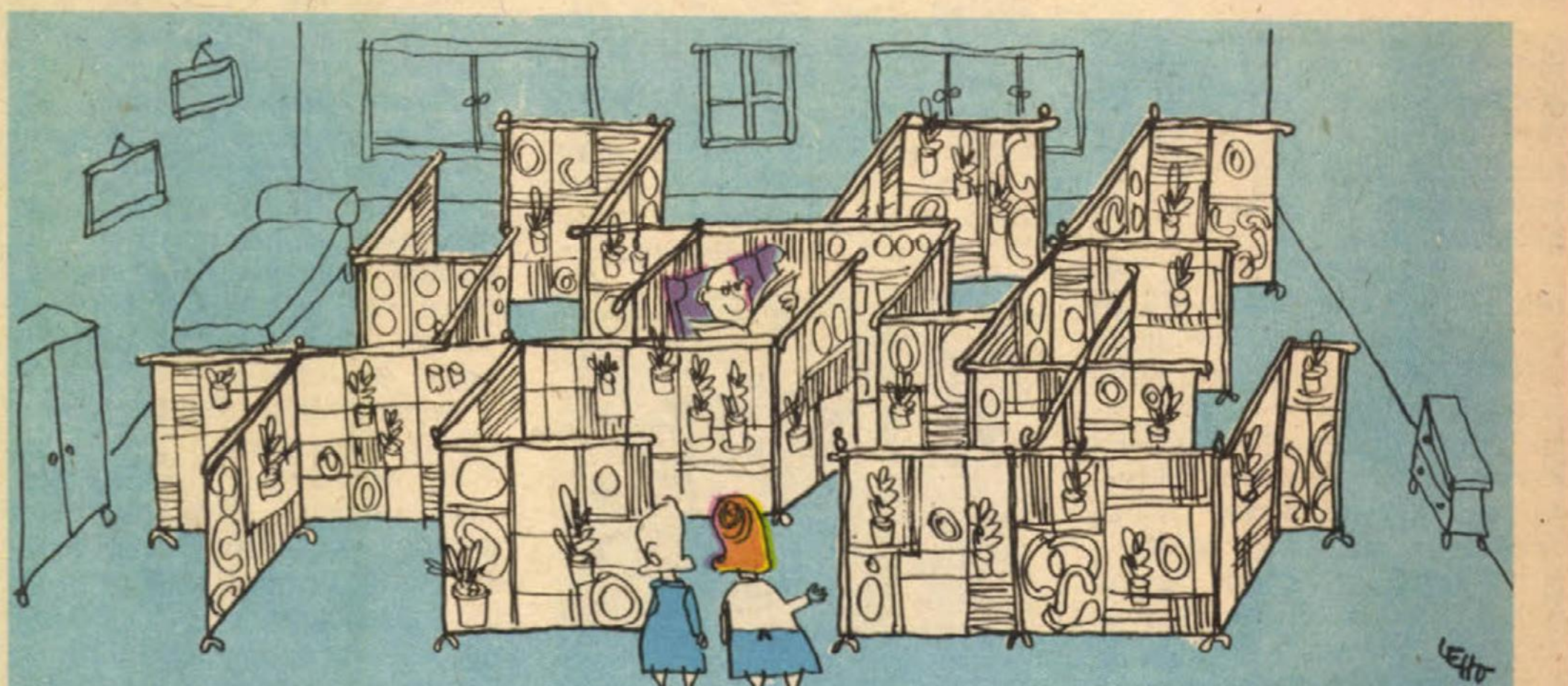

– Soha nem találom a férjem, ha valamit segítenie kellene!

LETELT A MUNKAIDŐ

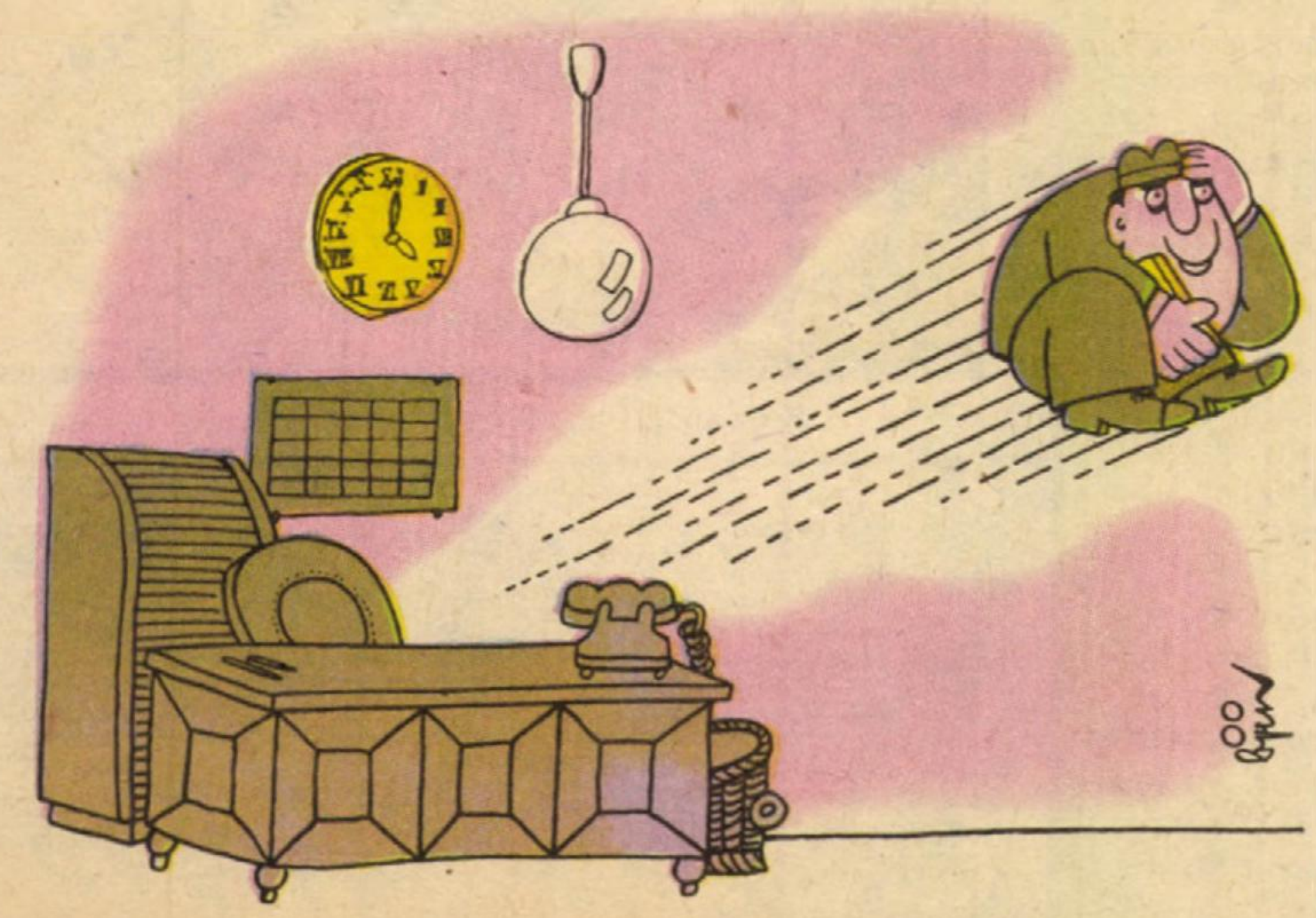

TIZENHÁROM

Ismerik azt a régi nótát, amely arról szól, hogy „szép hely, jó hely Teherán, de ott is teher ám a feleség"?

Hát ez kérem egyszerűen nem igaz! Akkor jöttem rá, amikor nemrégiben az újságok hírt adtak arról az örvendetes eseményről, hogy Teheránban egy 168 éves bácsika megnősült. No lám! Édes az a teher...

A boldog ara viszont 15 éves, ami mindenképpen nagy merészségre vall, hiszen arrafelé a lányok hamar öregszenek, és így szegényke két, három év múlva már egy megtört, töpörödött bakfis lesz, az ereje teljében virágzó apóka mellett.

Sebaj, majd csak túlad rajta valahogy. Az öreg nem szokott sokat teketóriázni; ez már a tizenharmadik házassága.

Istenem, keresi az igazit! Csak sose találja. De azért ez mégiscsak túlzás! Hogy nem unja? Vannak férfiak, akik néha már az első feleségüket is unják, hát még a harmadikat. De tizenhárom?!

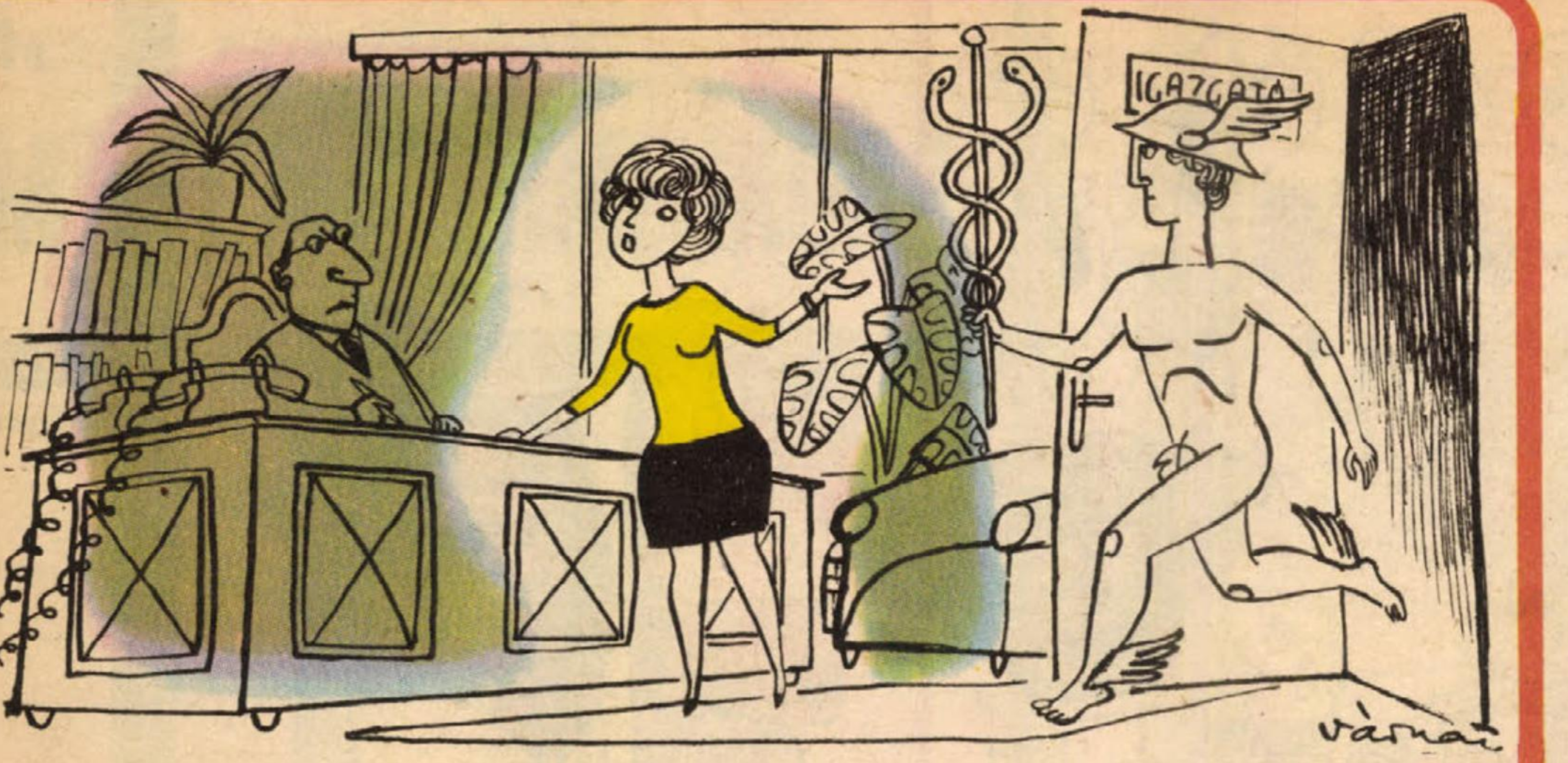

– Megérkezett a görög kereskedelmi delegáció!

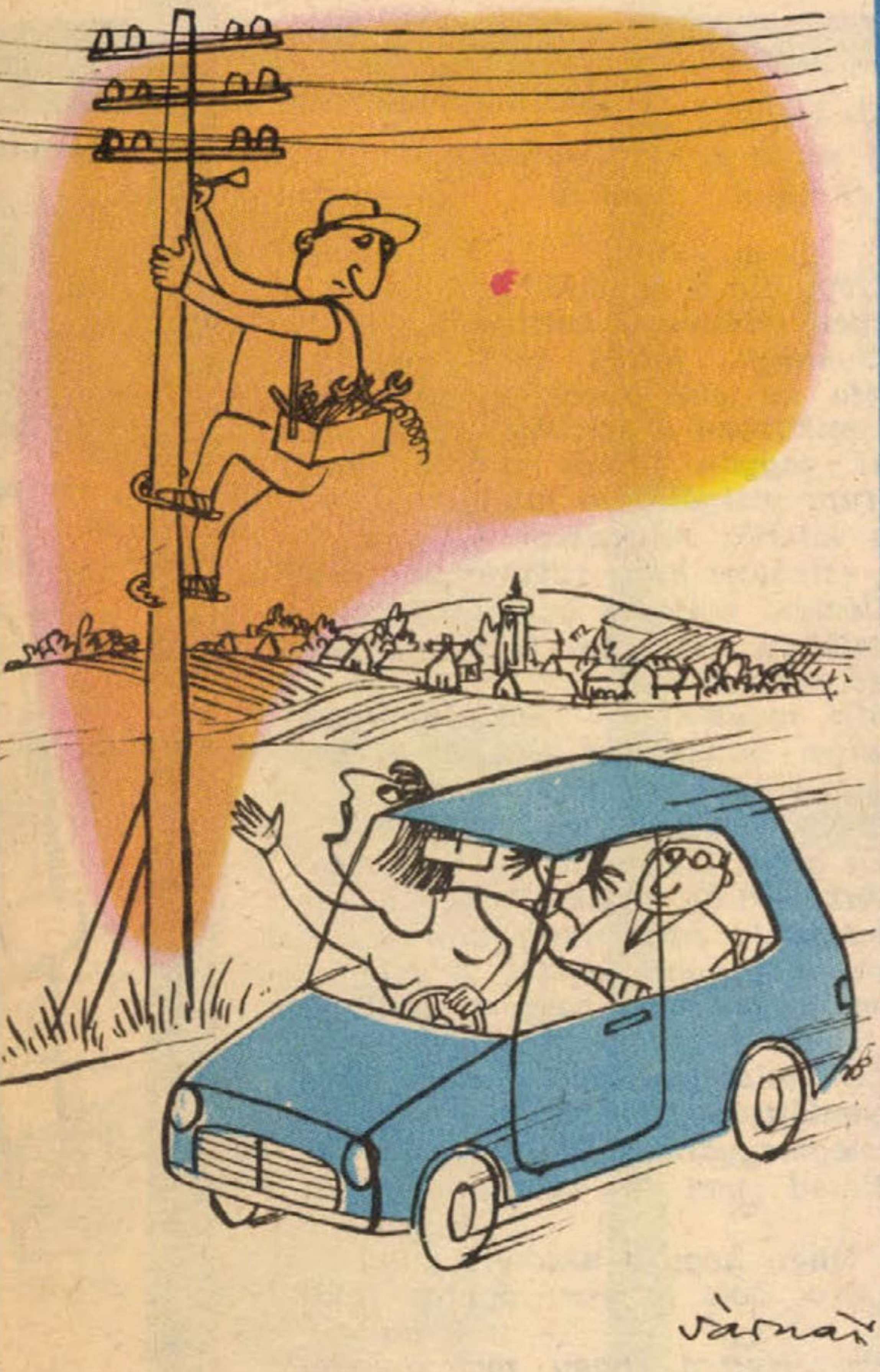

– Mit ijedezik, nem ma vezetek először...

BOHÓCOK

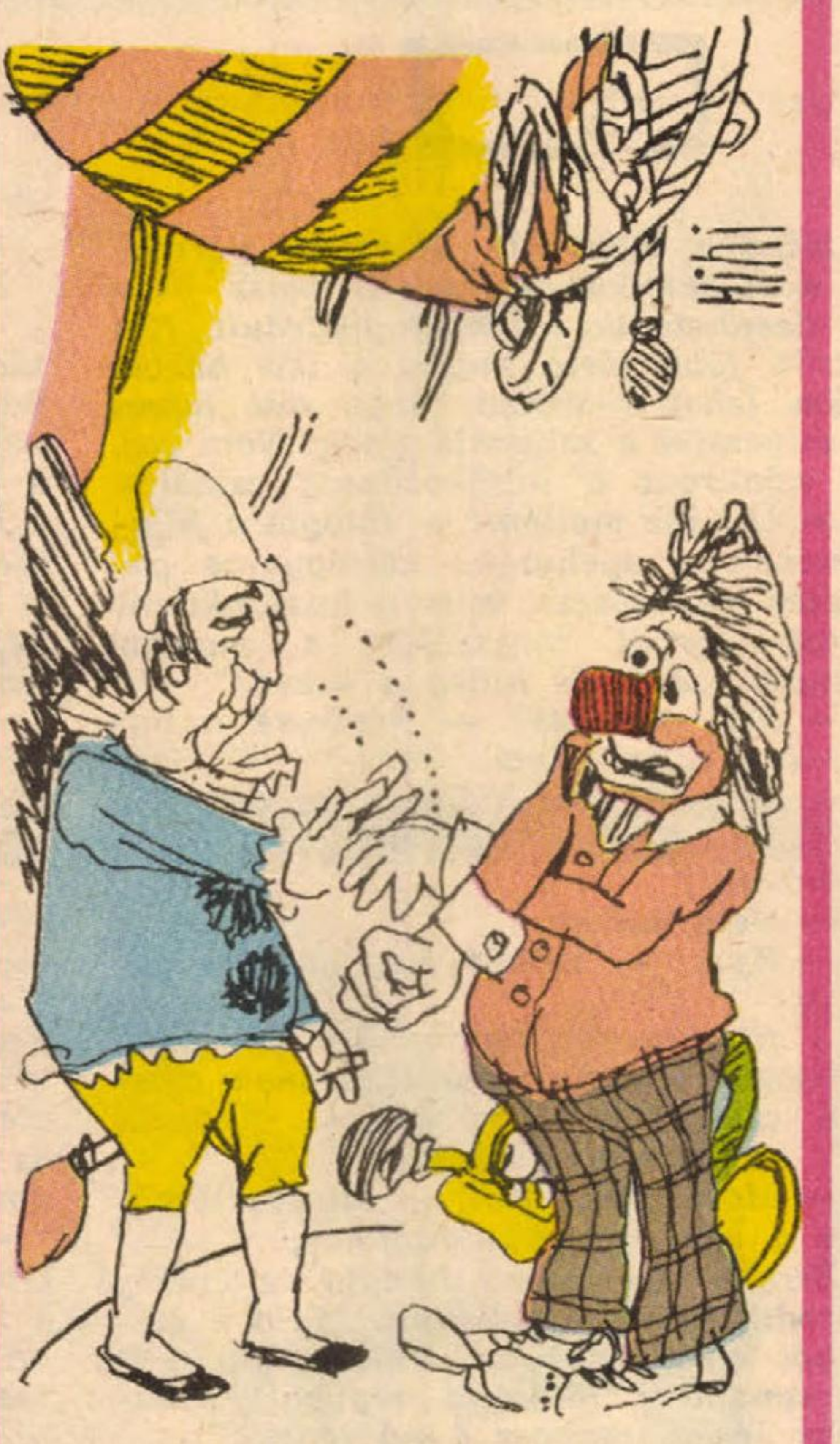

– Nem találtad el! Akkor ma én rúgok beléd...

TRIBÜN

Kissingert dísztagjává választotta a Harlem Globetrotters világhírű profi kosárlabdacsapata.

— Rosszul járnak velem — mondta a külügyminiszter. — Az én nemzetközi kudarcaim alaposan elrontják a győzelmi statisztikáikat. És azzal sem válok a díszükre, ha felhúzom a fényes selyemből készült, csillagokkal ékes rövidnadrágjukat.

*

Paul Westphal, a Boston Celtics játékosa mondta edzőjéről, Tom Heinsohnról:

— Mérkőzés előtt mindig buzdító szónoklatokat intéz hozzánk. A legutóbbi hetvenkét súlyos becsületsértést tartalmazott. Pedig éppen karácsony napján hangzott el.

*

Rosi Mittermaier, a nyugatnémetek sí-üdvöskéje két olimpiai bajnokságot nyert Innsbruckban, aztán gyorsan visszavonult.

— Nem akartam megvárni — magyarázta —, amíg az ellefeleim „dédnagymamának" kezdenek becézni.

Huszonhat éves.

*

Az ember sosem tehet az edzőjének és a feleségének a kedvére — mondta Alan Ball, az angolok kitűnő szélsője. — Karácsonyra egy százfontos vásárlási utalványt ajándékoztam az asszonynak. Másnap elment és kicserélte két ötvenfontosra.

*

Angelo Dundee, Muhammad Ali edzője mondta:

— Egy világsztárnak csak egyetlen módon adhatsz utasítást. Szimatold ki, ő mit akar csinálni, aztán parancsold meg, hogy — éppen azt csinálja.

(p. p.)

PLUSZ EGY

Ráadásul szerencsétlen szám. Ki kellett volna hagyni és rögtön a tizennegyedikkel folytatni a sort.

Csak az gondolkodtat el, hogy ha történetesen éppen hazánkban rendeznének egy ilyen lagzit, mit mondana a házassági tanácsadó az ifjú párnak? A kislányt valószínűleg felvilágosítanák a szerelem rejtelmeiről, ám az apókához egy szót se szólnának, hiszen túlkoros.

És ez bizonyítja, hogy a mi felvilágosítási rendszerünk nem elég pontos. Mert szerintem 150—160 éves kor után ismét kötelezővé kéne tenni a tanácsadást.

Persze lehet, hogy csak az irigység beszél belőlem, és kellő mennyiségű kefir, vagy joghurt elfogyasztásával könnyedén megőrizhetjük fiatalságunkat, hajlott korunkra is. De akkor meg minek kell újra nősülni? Annyi csinos nő van a világon, legalább az utolsó 150—200 évben tombolja ki magát az ember...

(selmeczi)

BEKÖLTÖZÉS UTÁN

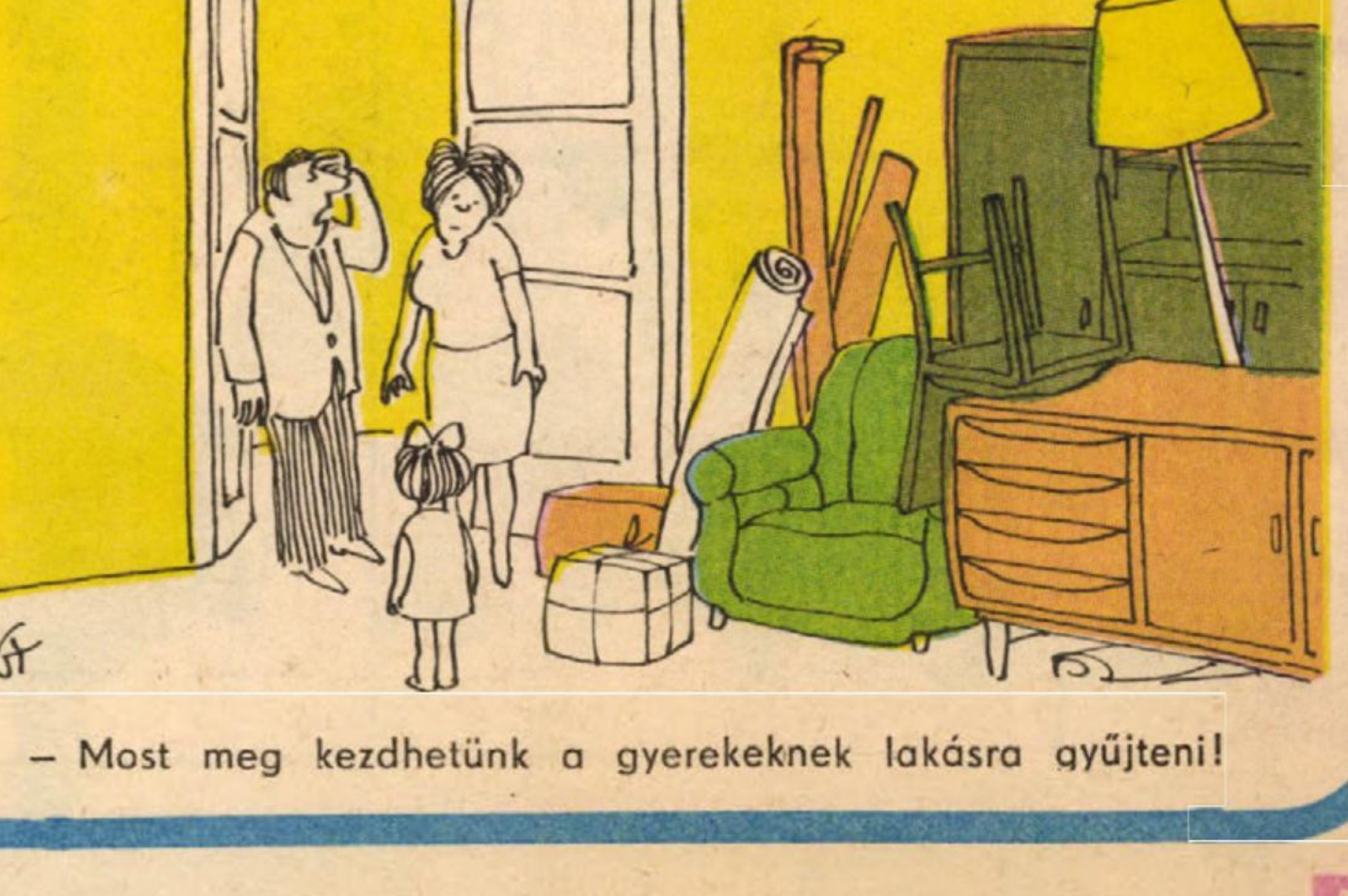

– Most meg kezdhetünk a gyerekeknek lakásra gyűjteni!

LICITÁLÁS

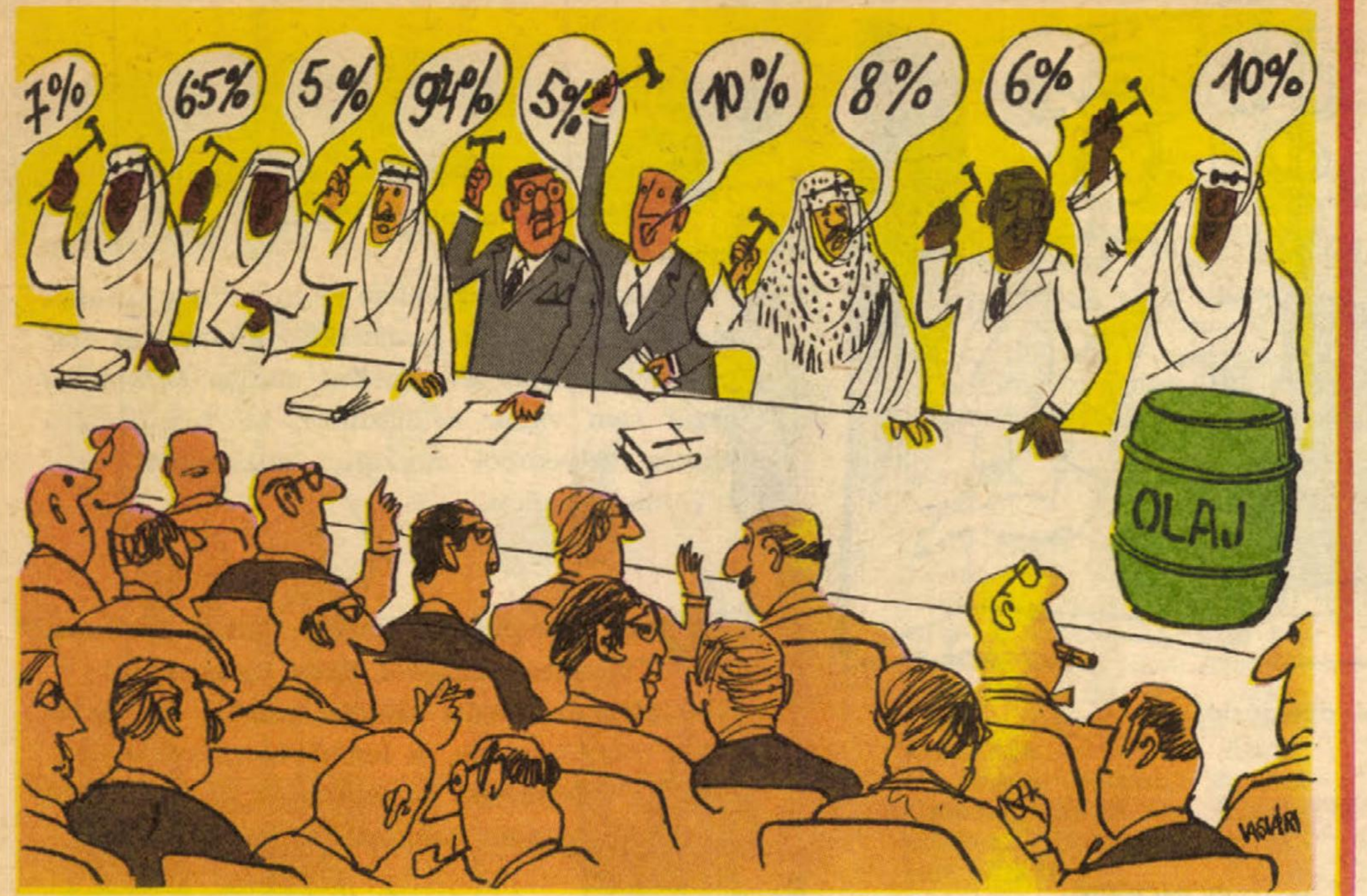

KIVÁNCSISÁG

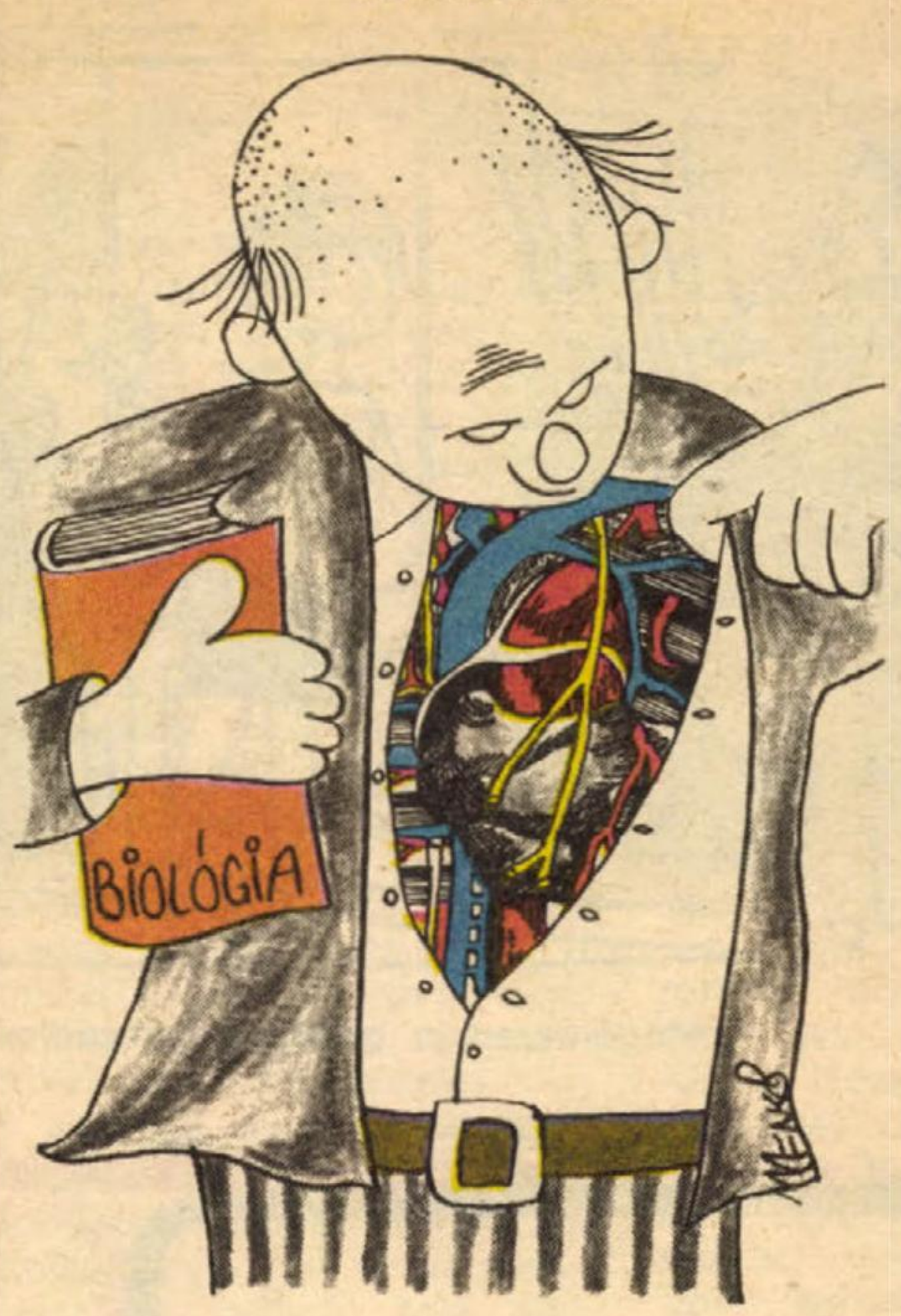

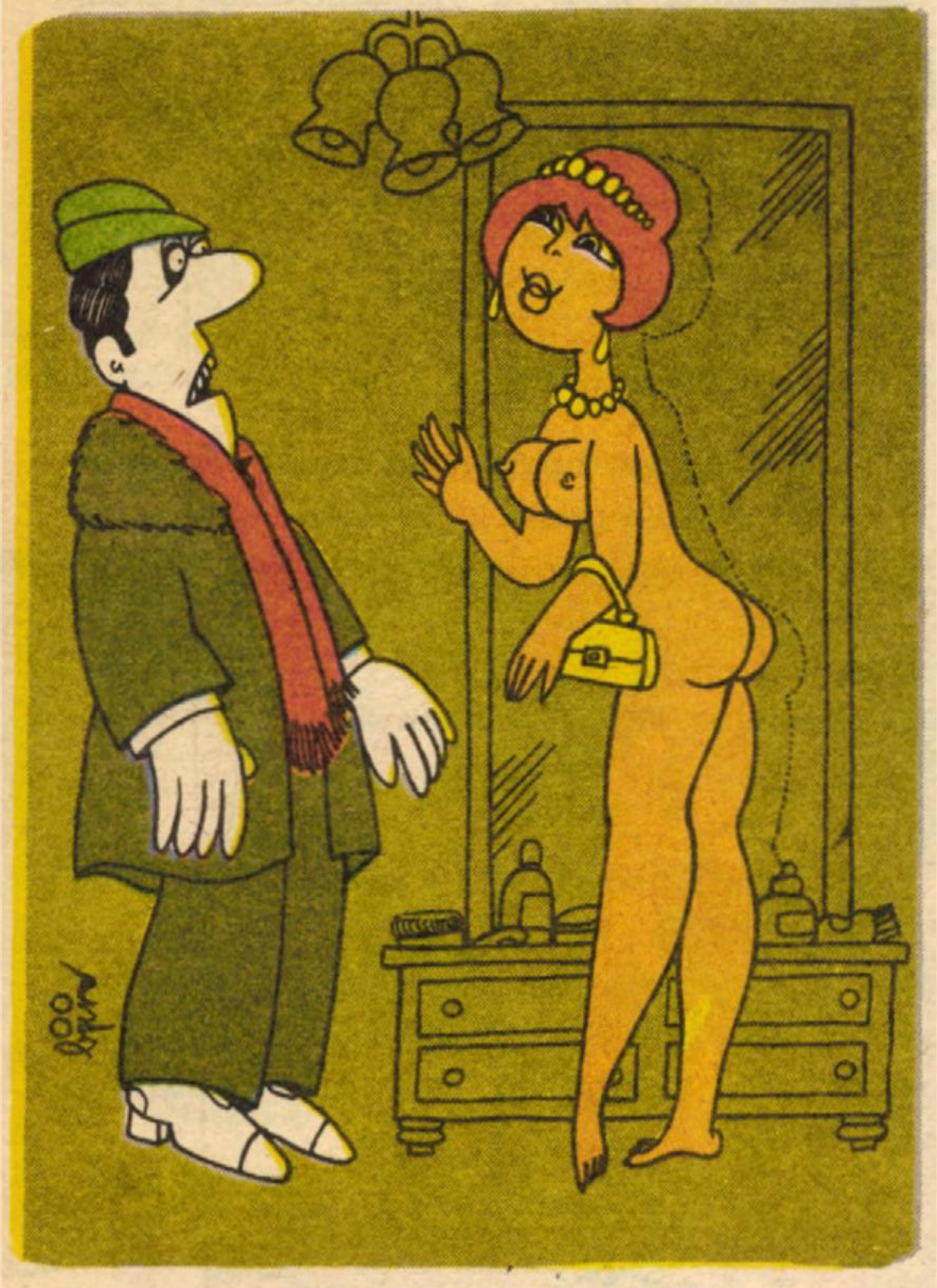

— Ez a báliruhám! Éva-kosztümöt vettem fel...

SZINKRON A NÉZŐTÉREN

Minden elsötétült. Elkezdett peregni a neobigámikus irányzatú olasz film. A tizenhetedik sor megnyikordult. Két későn jövő fúrta magát a telt házba. Nem lehetett érteni, hogy mit mond a selyemfiú a selyemlánynak. Nem baj. A szinkront a nézőközönség csinálta.

— Ülj ide mellém! — tátogta a filmvásznon a spekuláns kölnigyáros gavallér unokaöccse, mire a huszonkilencedik sorból megszólalt a magyar hangja: „Juj, de hideg a kezed!"

— Mit mondott? — kérdezte a barátnőm balra tőlem.

— Hogy juj, de hideg a kezed!

— De a filmen mit mondott a hapsi a nőnek?!

— Nem tudom...

— Kuss! — szólalt meg az ötös páholy.

A film ment tovább: A szemrevaló telefongörl szemrevaló lakásának ajtaján csengettek. Az elrabolt alkonzul állt ott kétsoros öltönyben.

— Most véged van! — tátogta tömören a tüllcsipkés hajadonnak.

Erre a nő magyar hangja az erkély hatodik sorából felvisított. Majd a magából kivetkőzött úr szinkronhangja is felcsendült a földszint négyből: „Odanézz Jóska, csupasz a nő feneke!"

— Mit mondott? — hajolt közelebb hozzám a fent említett barátnőm.

— Hogy csupasz a nő feneke! — feleltem egy kicsit ingerülten, mert közben nem értettem, hogy mit mondott a tetőteraszról belépő segédfelügyelő.

— De a bajszos mit mondott? — türelmetlenkedett a jobbnál jobb szövegeket eresztgető nézőtér beköpéseire érzéketlen szomszédom.

— Hogy fel a kezekkel...

Közben elvitték a holttesteket.

— Gyerünk, fojtsd már meg! — kiáltotta az első sorokból egy férfihang, miközben a szicíliai szende szűz valami nagyon fontos dolgot súgott a korrupt vizsgálóbíró fülébe.

Úgy látszik, másodszor látta a filmet e sztentori hang tulajdonosa, mert a szellőztető nyíláson benyúló kesztyűs kéz valóban fojtogatni kezdte a habfürdőző koronatanút.

— Mit mondott? — könyörgött vadászkutya hallásomra apellálva hajfüggönyt viselő partnernőm.

— Nem mondott semmit, hörög...

— De a bal középben mit mondtak?!

— Azt mondta valaki, hogy nem lehet levendula fürdőolajat kapni!

Aztán a filmen letették a telefont. Fogalmam se volt, hogy a taxisofőr miért hívta fel a bármixert. Szerencsére, az utolsó filmkockákon megjelent az agyonlőttnek hitt énekesnő, és mindent megmagyarázott:

— Nálad van a ruhatári cédula, Ottó?

Bár lehet, hogy e nézőtéri szinkronhang nem volt teljesen pontos fordítás.

— Te értetted, hogy mit mondott a bankár az ágyban a vörös szeretőjének? — tudakolta kifelé menet hűséges mozitársam.

— Ha a jegyszedő néni volt a magyar hangja, akkor azt mondta, hogy rossz helyre tetszett ülni! De ezért talán mégse kellett volna lelökni a tizedik emeletről a szendvicsembert.

Tormai László

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy vevő tiltakozik az üzletben az elárusítónőnél:

— Hogy lehet az, hogy 14 forintot blokkolt, amikor az áru csak 13 forintba kerül?

Az elárusítónő mosolyogva válaszolja:

— Féltem, hogy ön babonás...

Farsangi vámpírjelmez

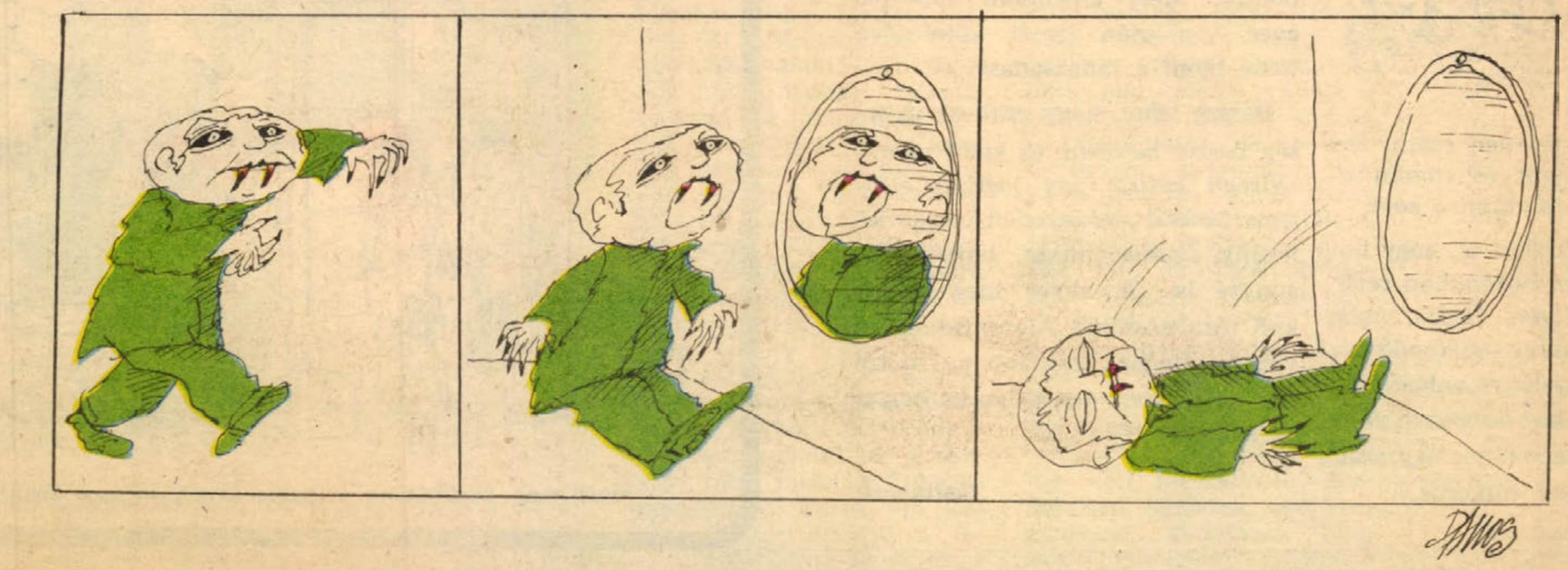

Meg érdeztük rajzolóinkat:

MEDDIG TART A GYERMEKKOR?

Sajdik Ferec:

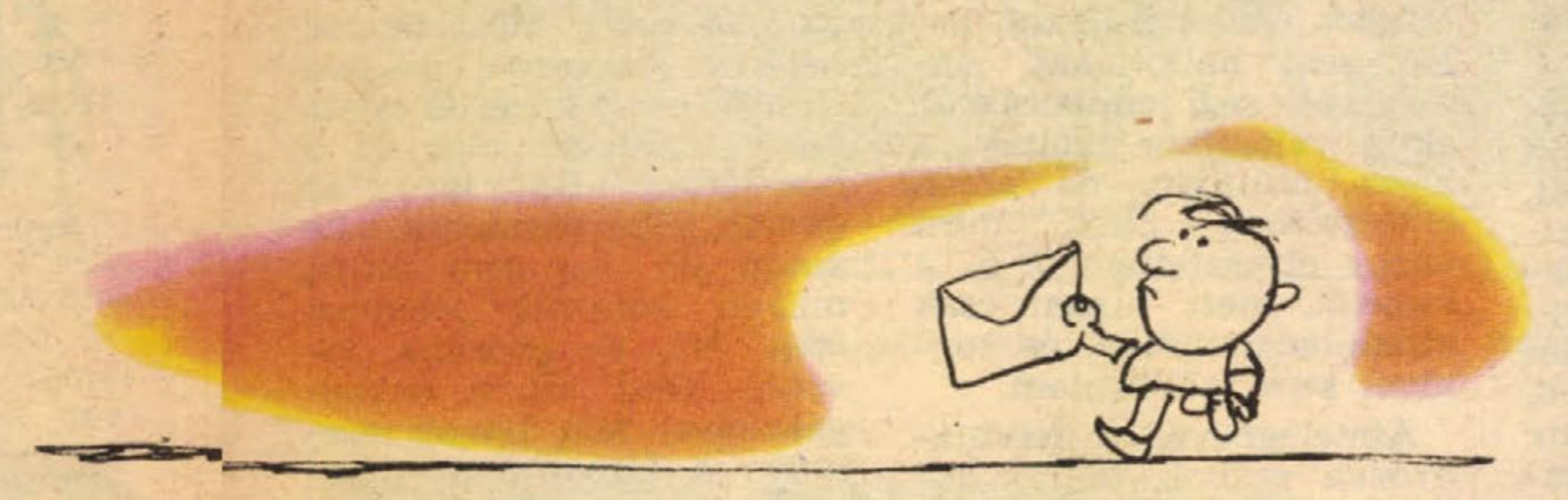

— Amíg el nem indul az első ajánlólevéllel, hogy felvegyék a napközibe.

Erdei Sándor:

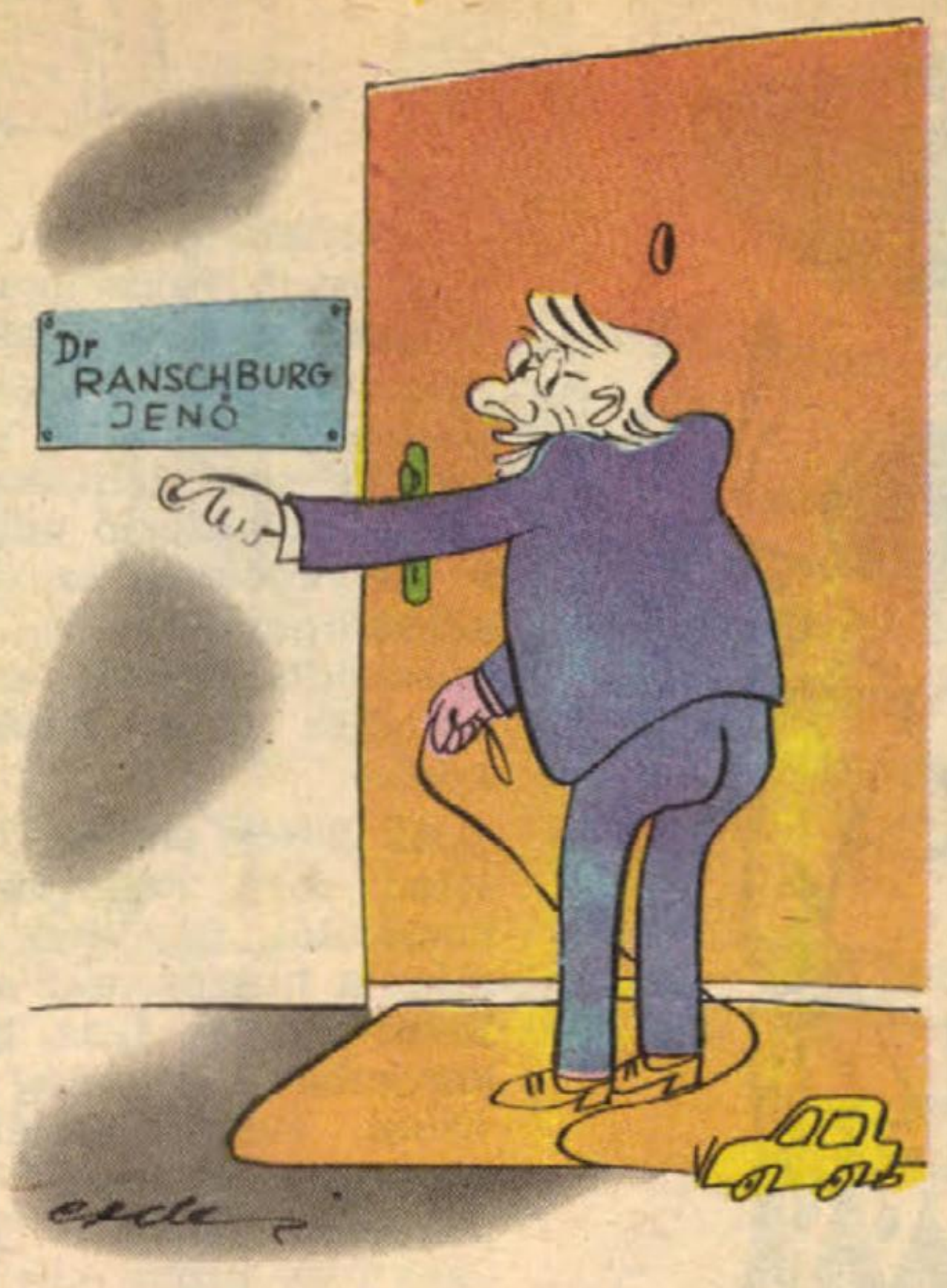

— Mielőtt válaszolnék, megkérdezek egy pszichológust.

Dallos Jenő:

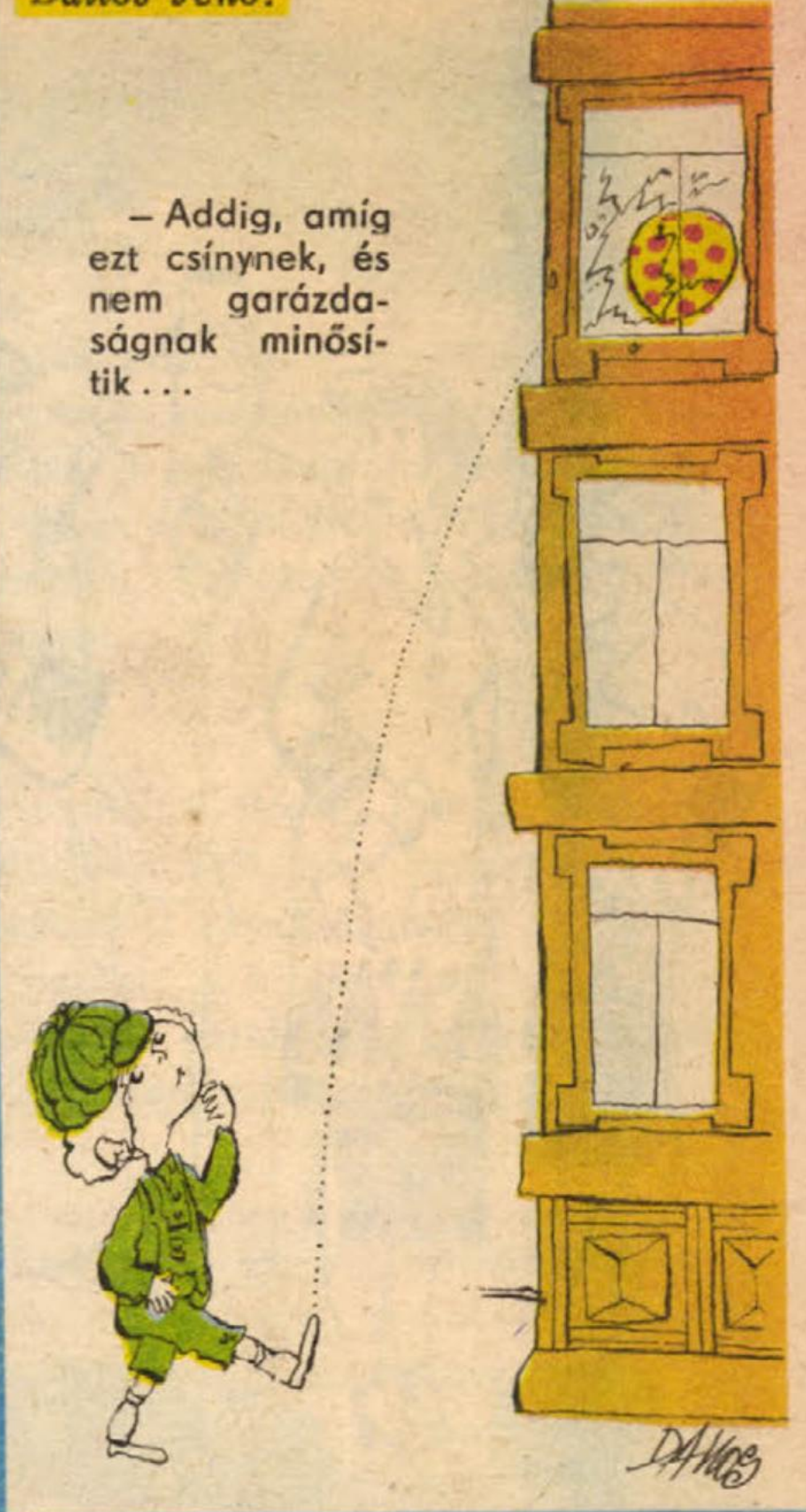

— Addig, amíg ezt csínynek, és nem garázdaságnak minősítik...

Várnai Györy:

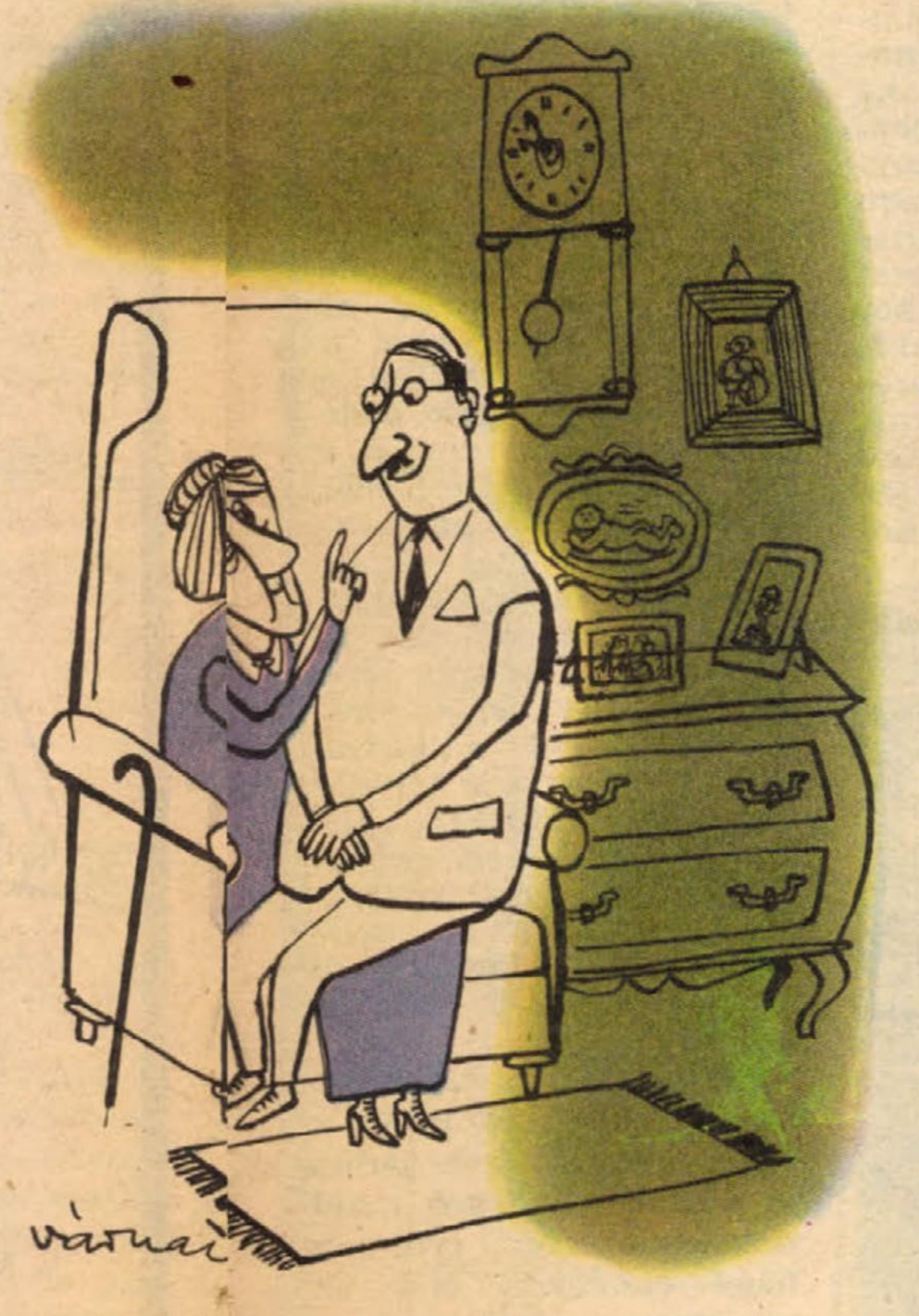

— Ameddig a mama él.

Vasvári Anna:

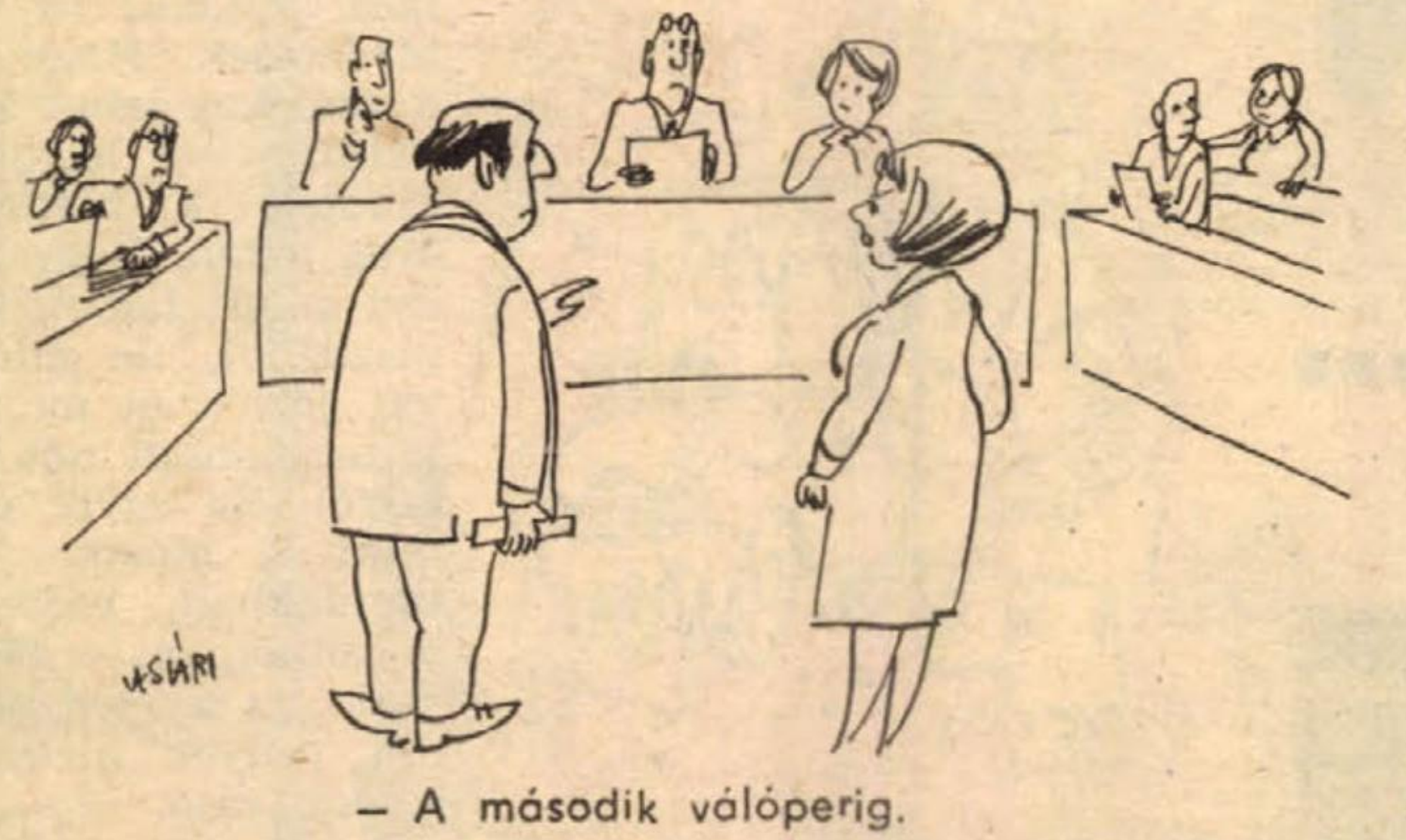

— A második válóperig.

Hegedűs István:

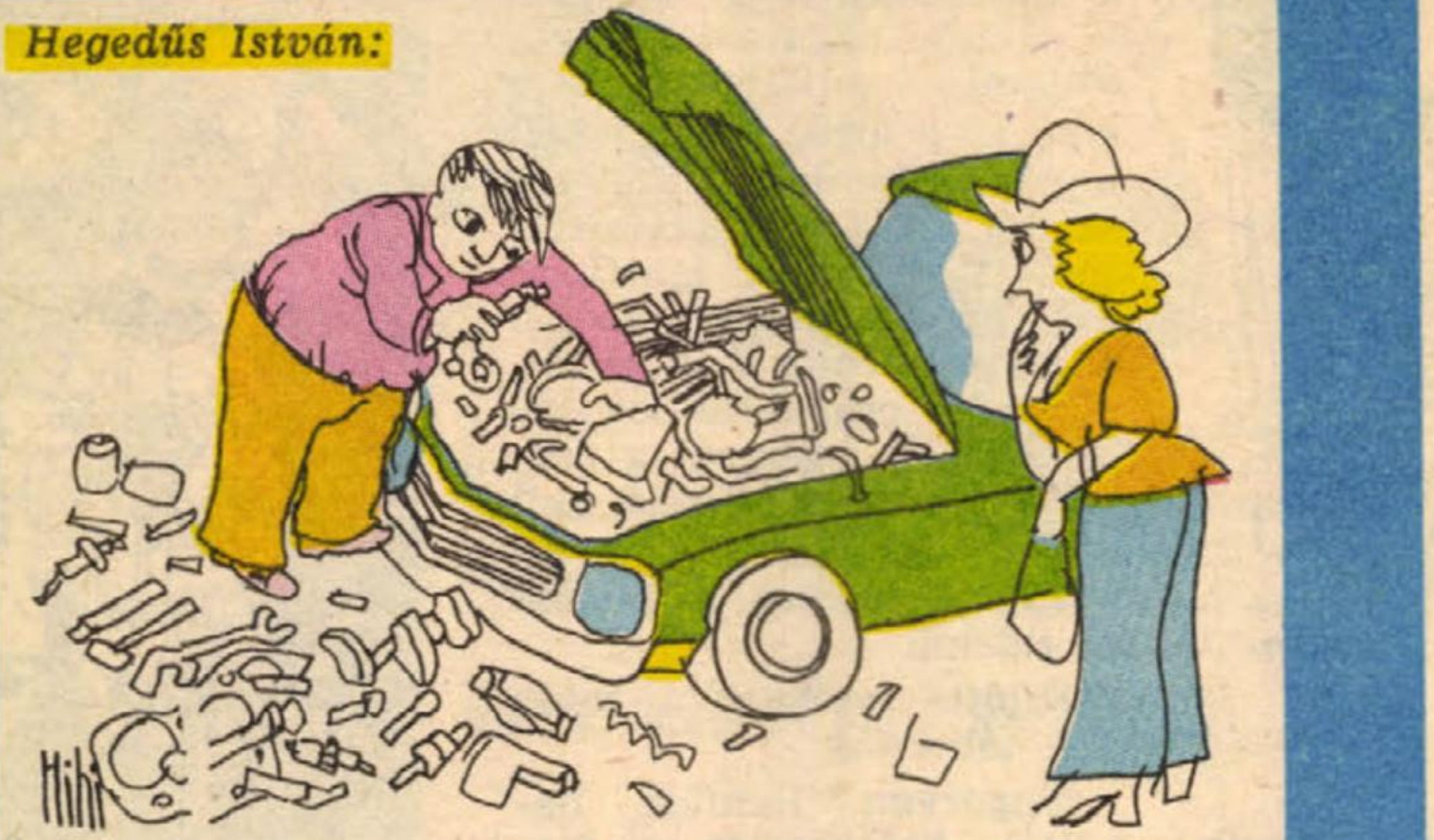

— Ameddig olthatatlan kíváncsiság lobog az emberben...

Brenner György:

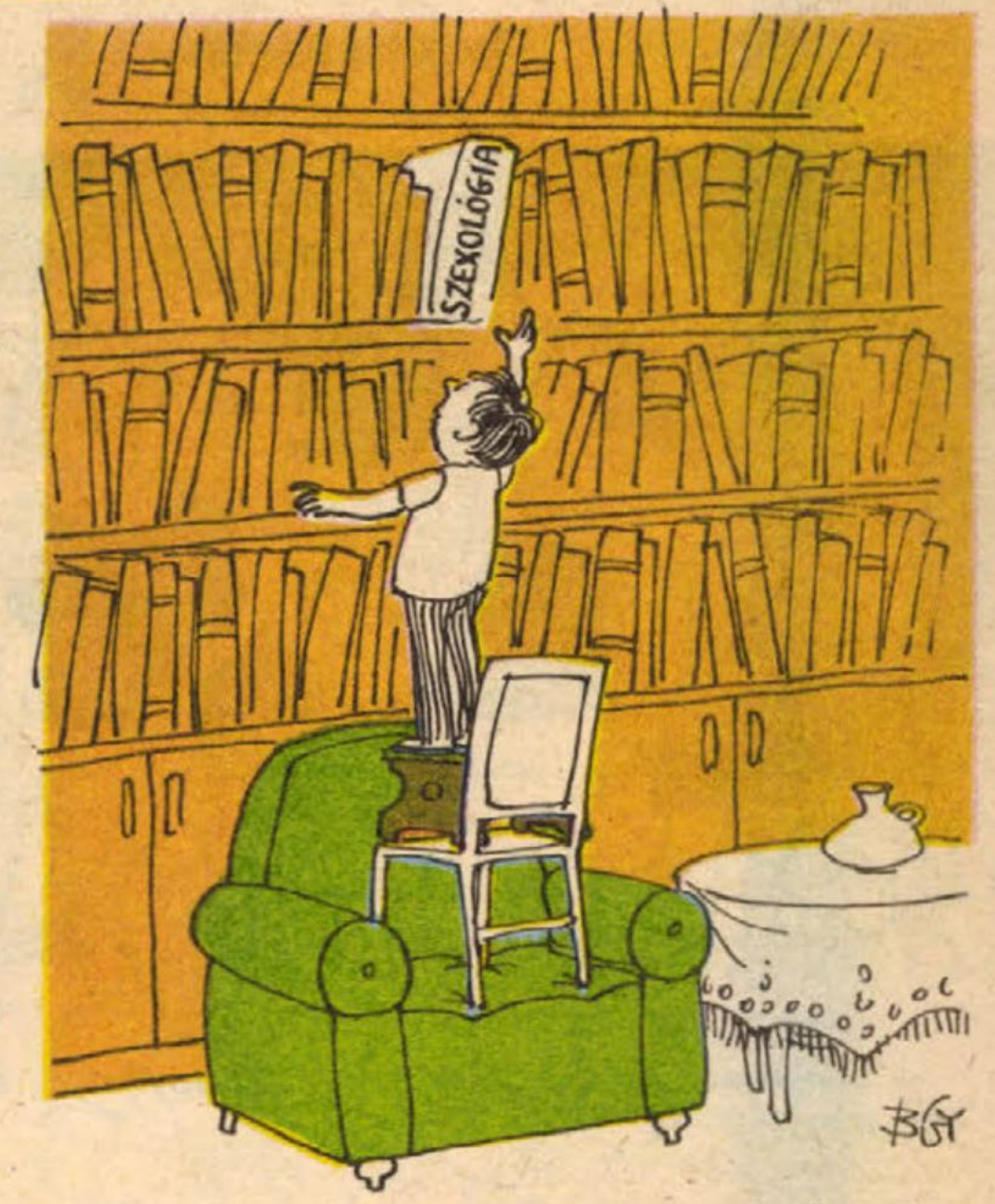

— Amíg az ember meg nem tanul olvasni.

Fülöp Györy:

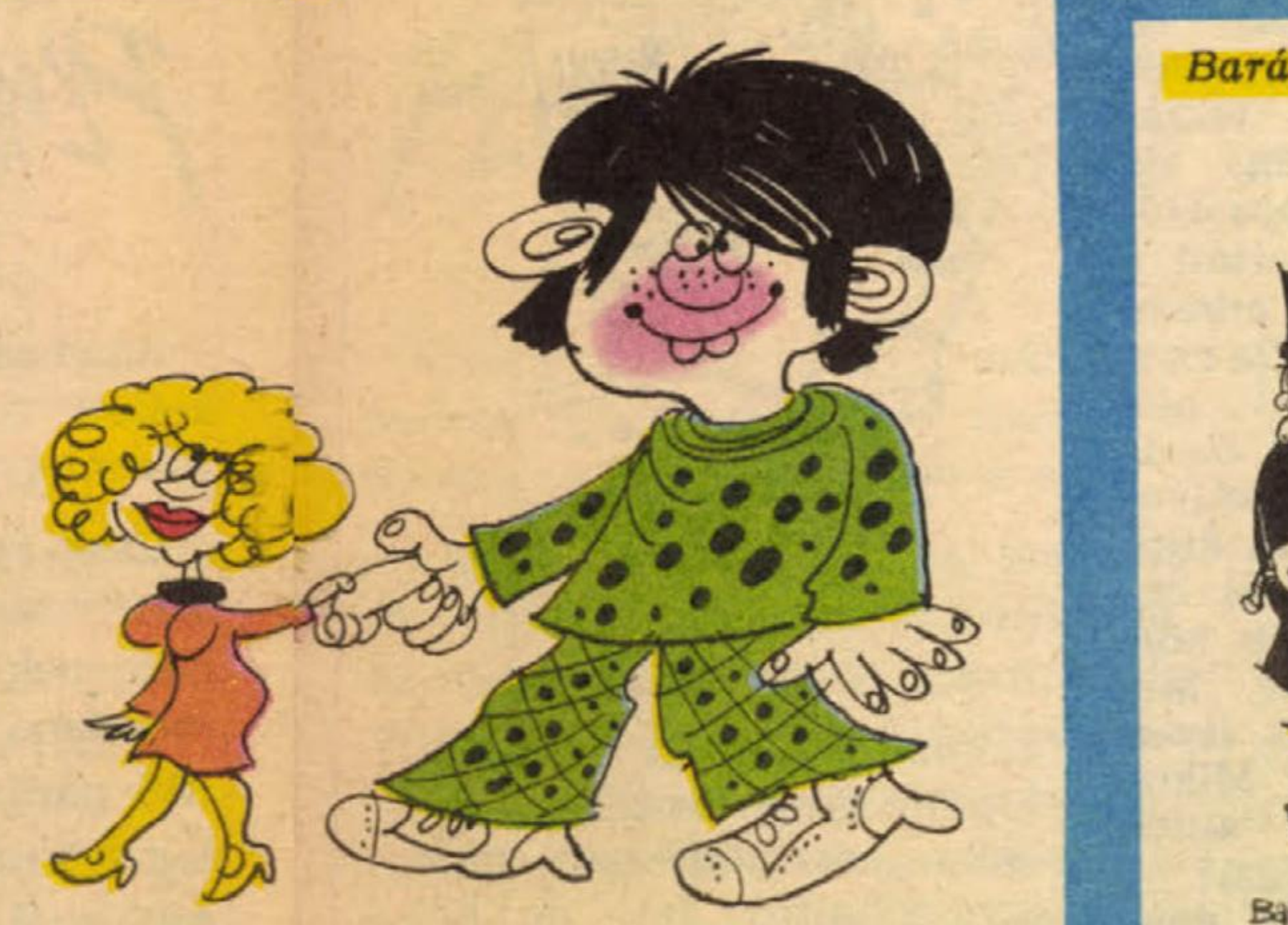

— Ki tudná azt megmondani, a mai méretek mellett?

Barát József:

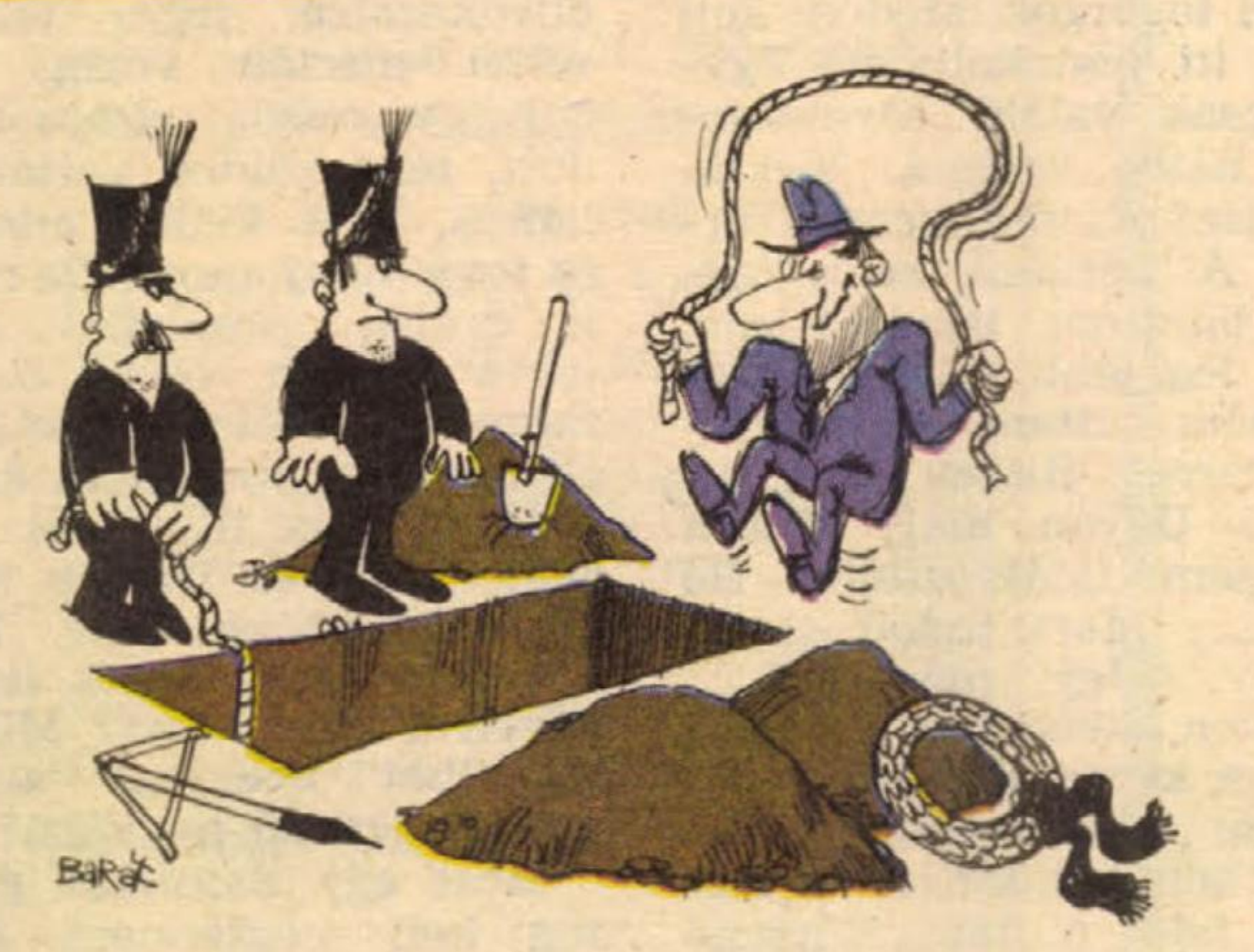

— A sírig.

Balázs-Piri Balázs:

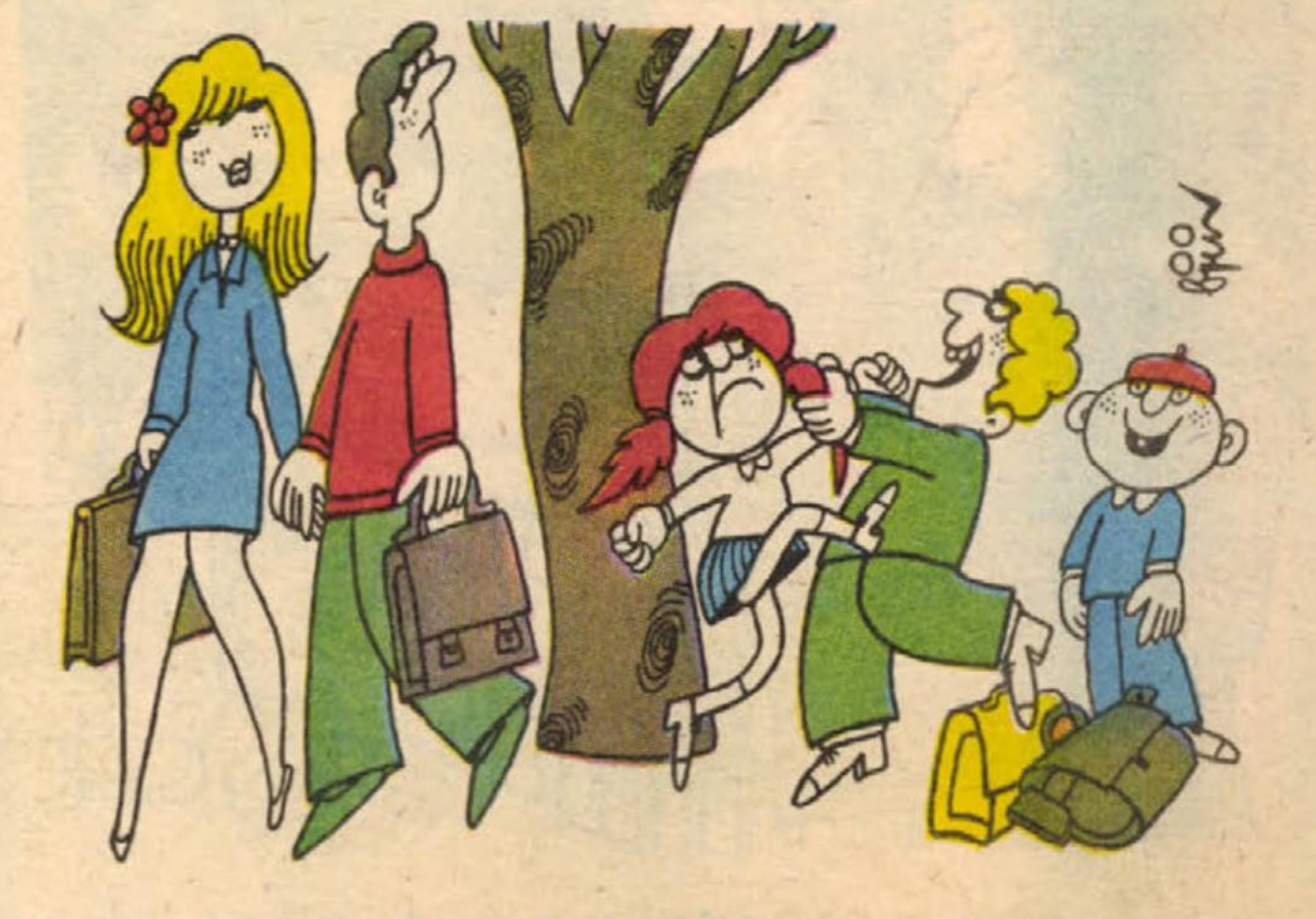

— Amíg verekedni lehet a lányokkal...

NŐI DOLGOK

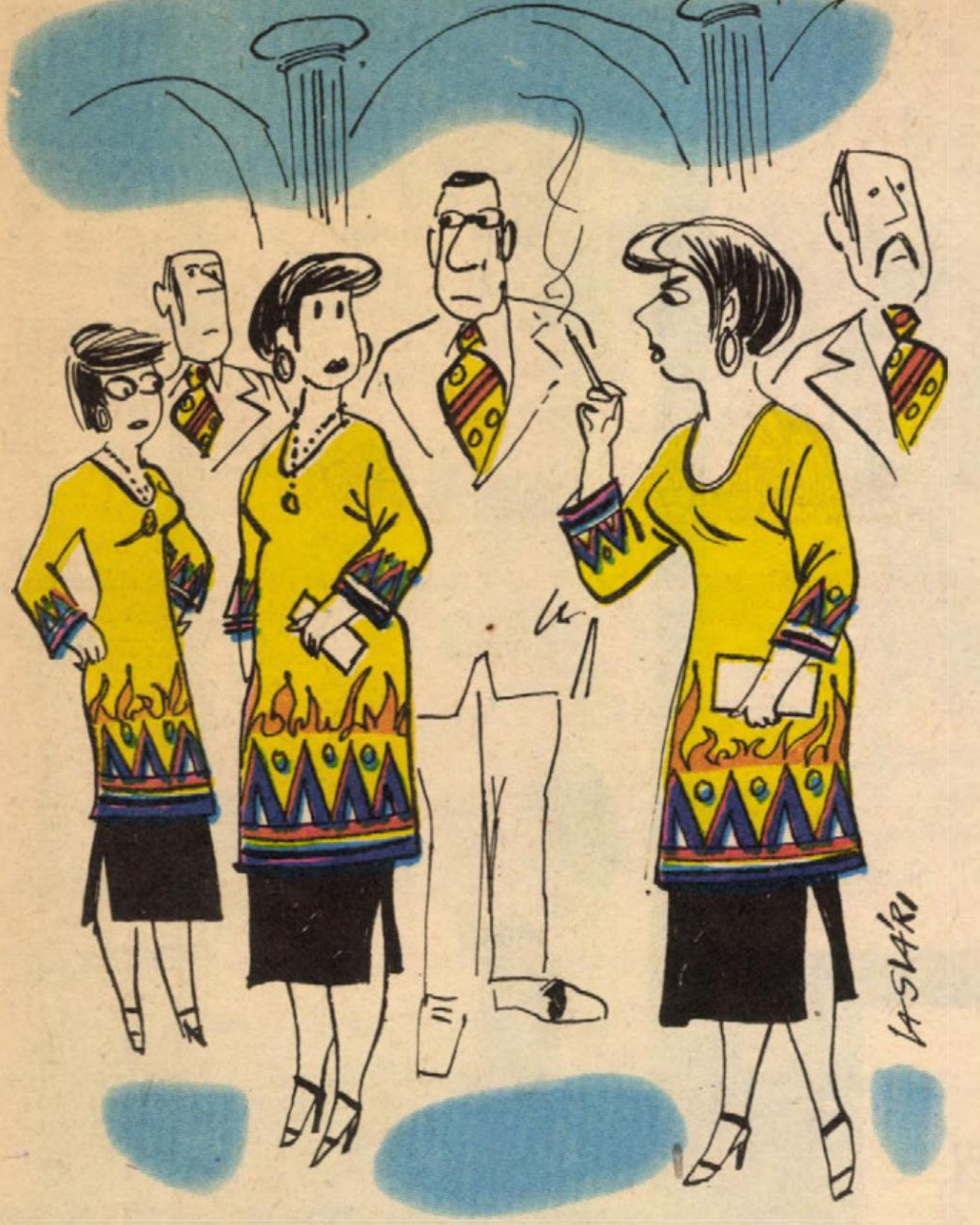

Tragikus találkozás.

TERHELÉSI PRÓBA

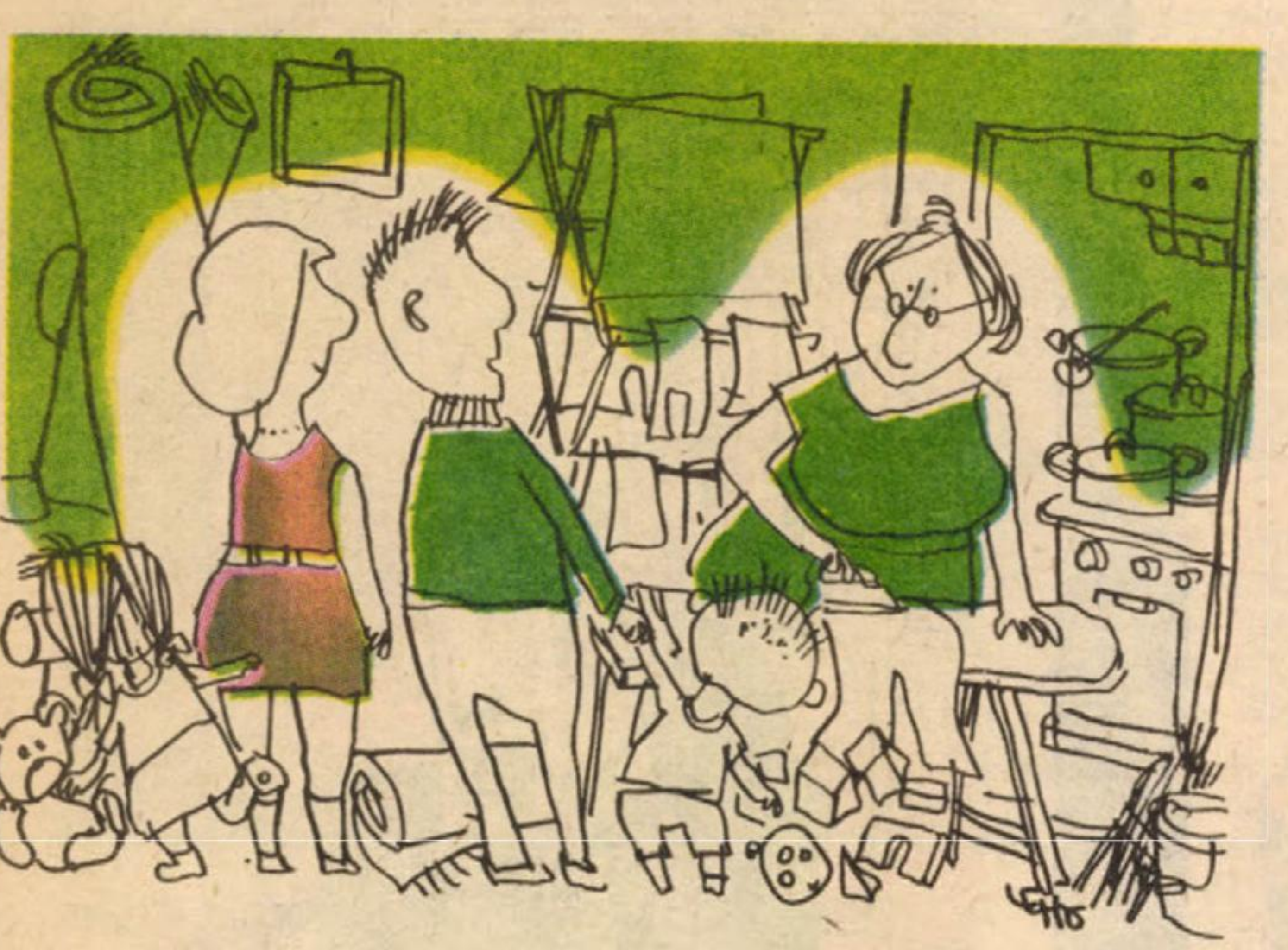

– Délutánra mozijegyünk van. Itt hagyhatjuk a gyerekeket, nagymama?

FEKETE HUMOR

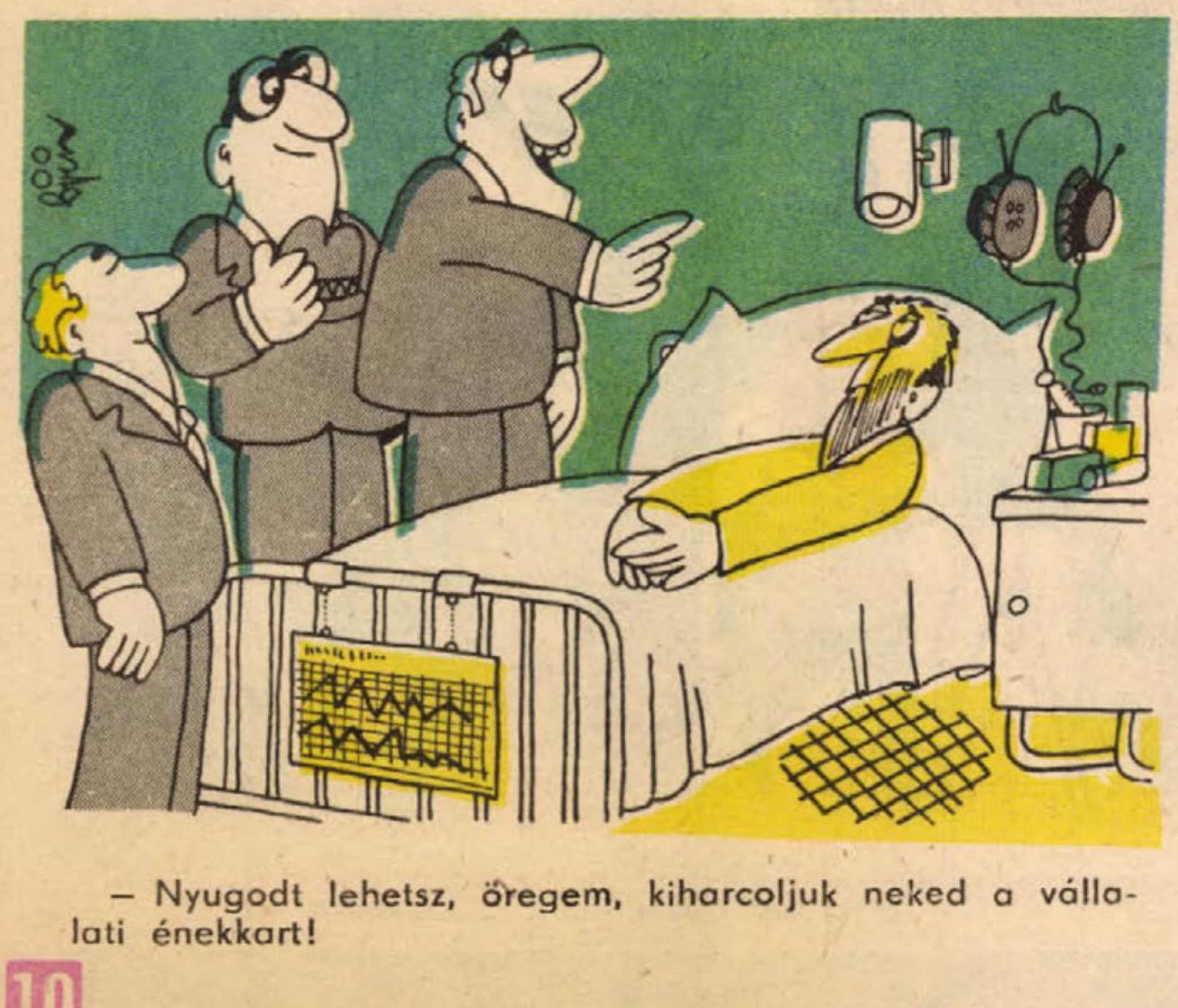

– Nyugodt lehetsz, öregem, kiharcoljuk neked a vállalati énekkart!

LETETTEM A KOCSIT

Letettem a kocsit. Letettem, mert valósággal belefagyott a hóba, hüvelyknyi zúzmarák lógtak le a kilincsről, az ajtót jószerivel ki sem lehetett nyitni, az ablaktörlő odaragadt a szélvédőüveghez. Ha kiszabadítanám is, csak küszködnöm kellene a tükörsíkos vagy kásás utakon.

Az autós ember, ha hirtelen meg kell válnia a kocsijától, úgy érzi magát, mint a huszár, aki alól kilövik a lovat. Igaz, gyerekkoromban, de még negyvenes éveim elején sem kergettek az asztal körül, ha nem kocsin jártam. Csakhogy azóta már hozzászoktam. Boldogulok-e vajon nélküle?

Tudom, kinevetnek, de már elfelejtettem közlekedni. Azaz, tömegközlekedni. Még szerencse, hogy a családom nem felejtett el. Őket faggatom, melyik villamos, autóbusz megy erre meg arra, hogyan kell jegyet váltani, hol kell átszállni. Még az időbeosztásomat is át kell igazítani. Tíz percig tartott az út munkahelyemig — autón. Most fél óránál is tovább. Ehhez kell szabnom a reggeli programot. Korán kell kelni, mosakodni, borotválkozni, reggelizni, villamosra szállni.

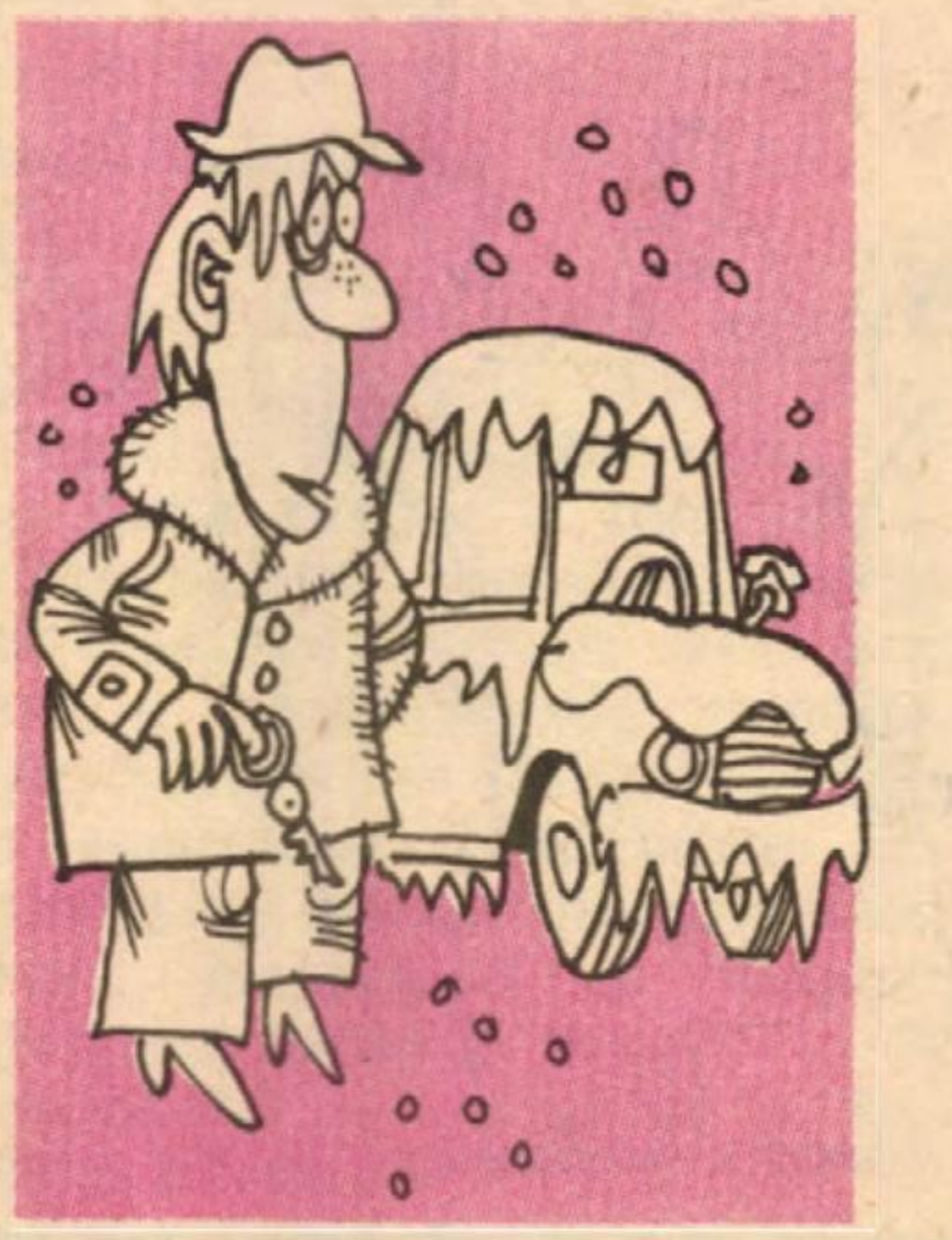

Kilőtte alólam a lovat Tél tábornok.

Mogorván indulok hazulról, kotorászom a farzsebben a villamosjegy után, keresem a forintost a metrón, aztán megint a kék jegyet a buszhoz. Meg lehet ezt újra szokni?

Az átszállóhelyen, egy eszpresszó előtt, türelmetlenül toporgok. Meddig kell még itt rostokolnom? Egyszercsak valaki barátságosan hátba vereget. Nicsak, te élsz? És mit keresel erre? A kérdező régi kedves barátom, iskolatársam, akit legalább tíz esztendeje nem láttam. Mit keresek erre? Hiszen erre lakom. Ugyan már, hiszen sohasem találkoztunk. No igen... Mert tudod... Az autó... Így már érti... Nagyon sietsz? — ragadja meg a karomat. Nem túlságosan. Akkor mit szólnál egy konyakhoz? A presszó felé mutat. Elhárító mozdulatot teszek, de kezem félúton megáll a levegőben. Az ám... Mikor ittam utoljára konyakot egy sarki presszóban? — az idejét sem tudom. Persze, az autó miatt. Miért ne? — mondom hetykén —, és már ülünk is a kávézóban, hozzák a marós konyakot, de jólesik. Öreg barátom pedig mondja a híreket, vadonatújakat, sohasem hallottakat, önmagáról, régi cimborákról, akik valamikor voltak a közös múltban, de aztán elvesztettem őket, mint ahogy elvesztettem őt is, a mesélőt, mert hiszen csak ültem az autóban, és senkivel sem találkoztam.

Átmelegedve, felvillanyozva szállok fel az autóbuszra. Milyen furcsa alkotmány is egy ilyen autóbusz. A belseje tele van mindenféle érdekességgel, amiket eddig figyelemre sem méltattam... Illetve, no persze, nem méltathattam. Például itt vannak a hirdetések. Hogy mi mindenféléket lehet kapni minálunk — legalábbis, ha hihetek a hirdetéseknek! Meg aztán, hogy itt mennyi a nő! Lehet, hogy nem hiszik el, de mióta autóval járok, öt év alatt sem láttam annyi nőt ilyen közelről. És egyik csinosabb, mint a másik. Takaros bundákban, bájos szőrme kucsmákban. No nézd csak, az a szép olajos szemű, milyen biztatóan mosolyog rám.

Esküszöm, ilyen biztató mosolyhoz nekem az autóban sohasem volt szerencsém. Ha meg kellett állnom a tilos jelzésnél, a mellettem levő járdaszigeten, láttam ugyan futólag néhány női arcot, de azok nem mosolyogtak, ellenkezőleg, jeges tekintettel mértek végig. Ha egy-egy mégis elmosolyodott, már zöldre váltott a lámpa, gázt kellett adnom és továbbhajtanom. De ezek a drága, mosolygós nők itt a buszon, mind barátaim, barátnőim, osztálytársaim. A mellettem állónak még az illatát is érzem. Fűszeres francia kölni, talán Miss Dior. Mikor érezhet az autós ilyen közelről Miss Diort? Mikor szagolhat bele az autós egy idegen nő nyakába?

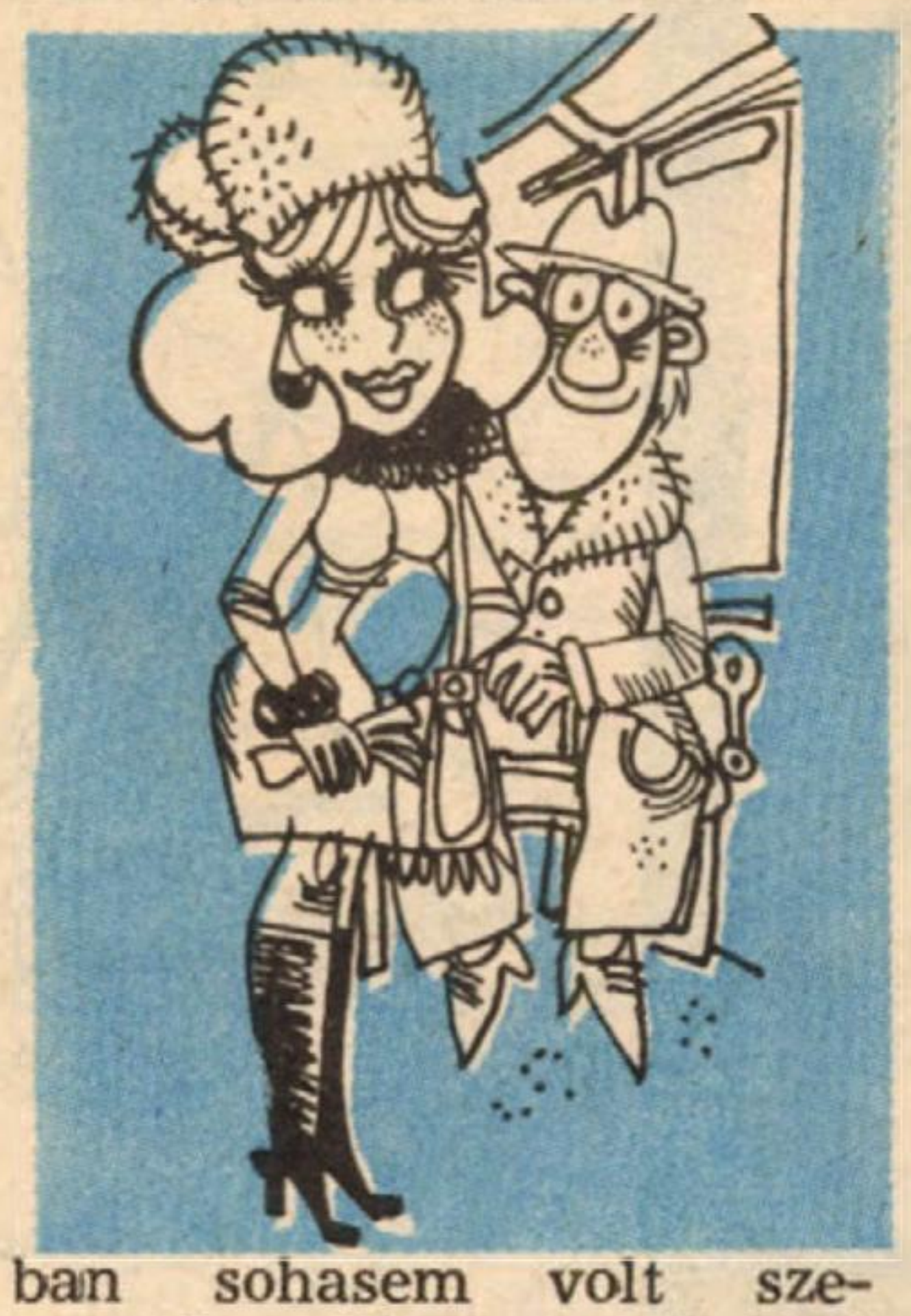

Most egy darabkát gyalog kell megtennem. Komótosan lépdelek, szégyen, gyalázat, elszoktam tőle. De megéri. Nézd csak, milyen elegáns könyvüzlet nyílt itt a sarkon. Persze, már máskor is láttam a kocsiból, el is határoztam, egyszer én ide bemegyek. De soha nem lett belőle semmi, mert várakozni tilos, megállni tilos, itt autósoknak semmi keresnivalójuk sincs. Most bezzeg betérek, beveszem magam az állványok közé, és egész ölnyi könyvvel megyek a pénztárhoz. Hát igen, az ember elbarbárosodik, ha autón jár, azt sem tudja, milyen könyvek jelennek meg. Na, de gyerünk tovább. Nézd ezt a csemegeüzletet! Mit látnak szemeim a kirakatban? Ifjúkori ínyenc csemegémet, a ringlit, amit néhanapján apám hozott haza sör mellé, és együtt élvezgettük friss kiflivel. Hát ringlit is lehet nálunk kapni? — kérdem a boltost. — Ó — mondja —, évek óta tartjuk a ringlit, hogyhogy eddig még nem tetszett vásárolni belőle? Most mondjam meg neki, hogy a külvárosi közértekben nincs ringli, én meg csak ott vásárolok, mert én egy olyan nagyon előkelő pasas vagyok, aki csak ott vásárol, ahol az autóval meg lehet állni, és ezért inkább egész életében nem eszik ringlit és száraz kiflit majszol, mert hogy nem tud parkolni?

Most aztán már elnyújtott, ruganyos léptekkel haladok tovább, mélyeket lélegzem a jó szabad levegőn, firtatva nézek jobbra-balra, mint a turista, aki egy számára teljesen ismeretlen városban első sétáját teszi. Igen, ez egy új város, új régi barátokkal, új nőkkel, új reklámokkal, új üzletekkel, új könyvekkel és új ringlikkel.

Tavasszal, ha már kiástam az autót, és ismét a volán mellett ülve járom az utakat, úgy fogok majd visszaemlékezni erre a nagy élményre, erre az egzotikus kirándulásra, amint a nyaralók szoktak visszagondolni télen a kandalló mellett a tovaröpült nyári emlékekre. És akkor nosztalgikusan majd így sóhajtok fel: de hol van már a tavalyi hó?

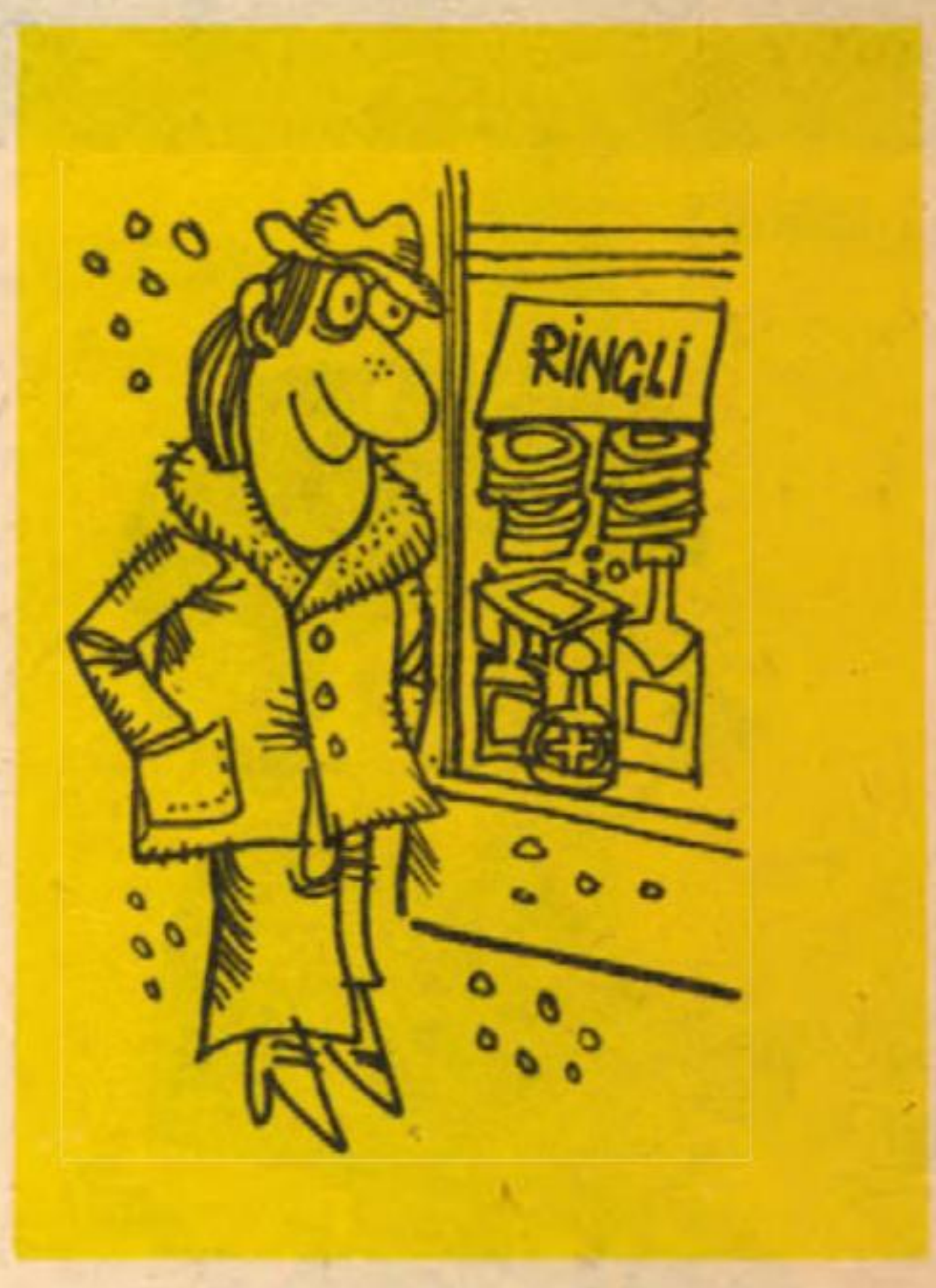

Novobáczky Sándor

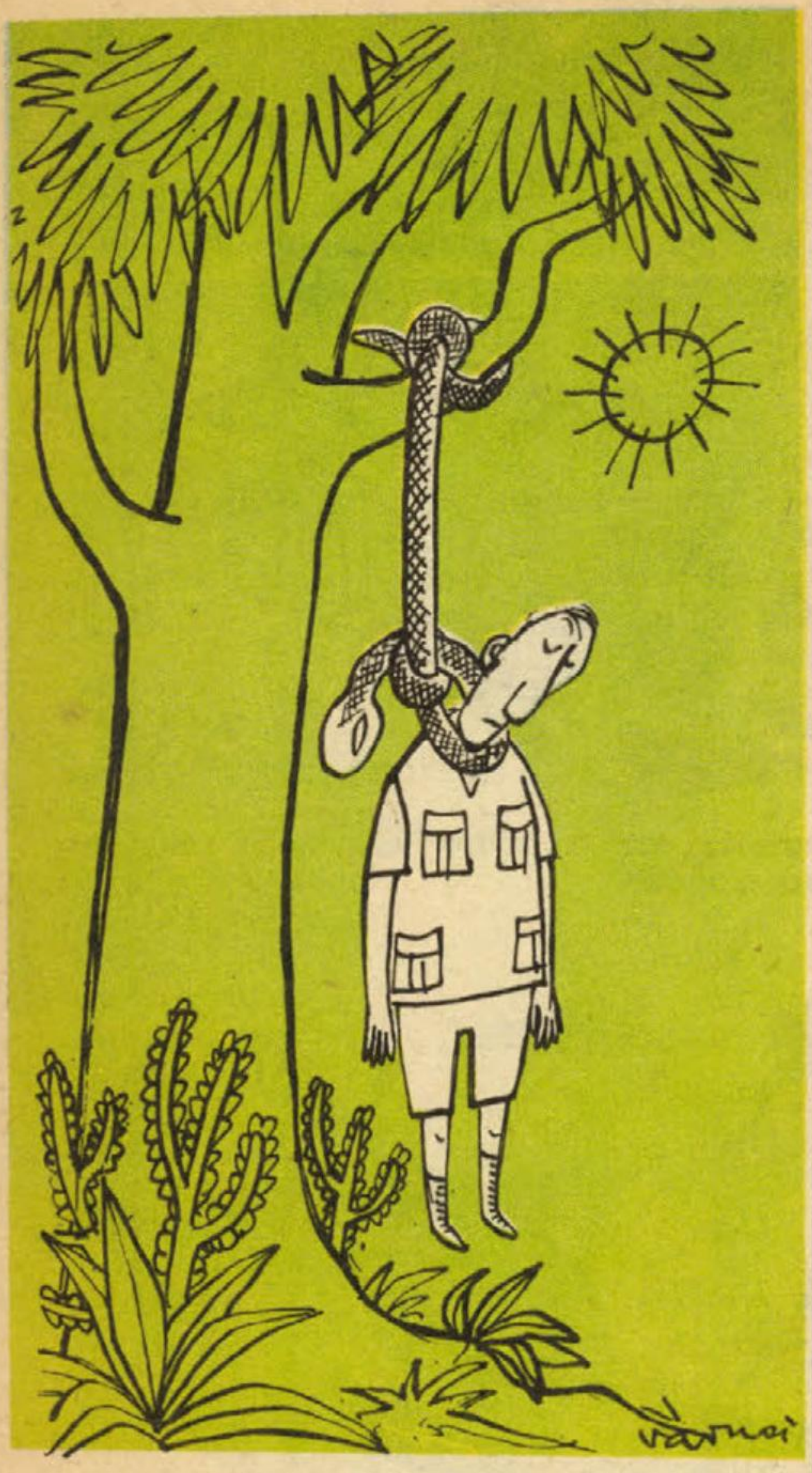

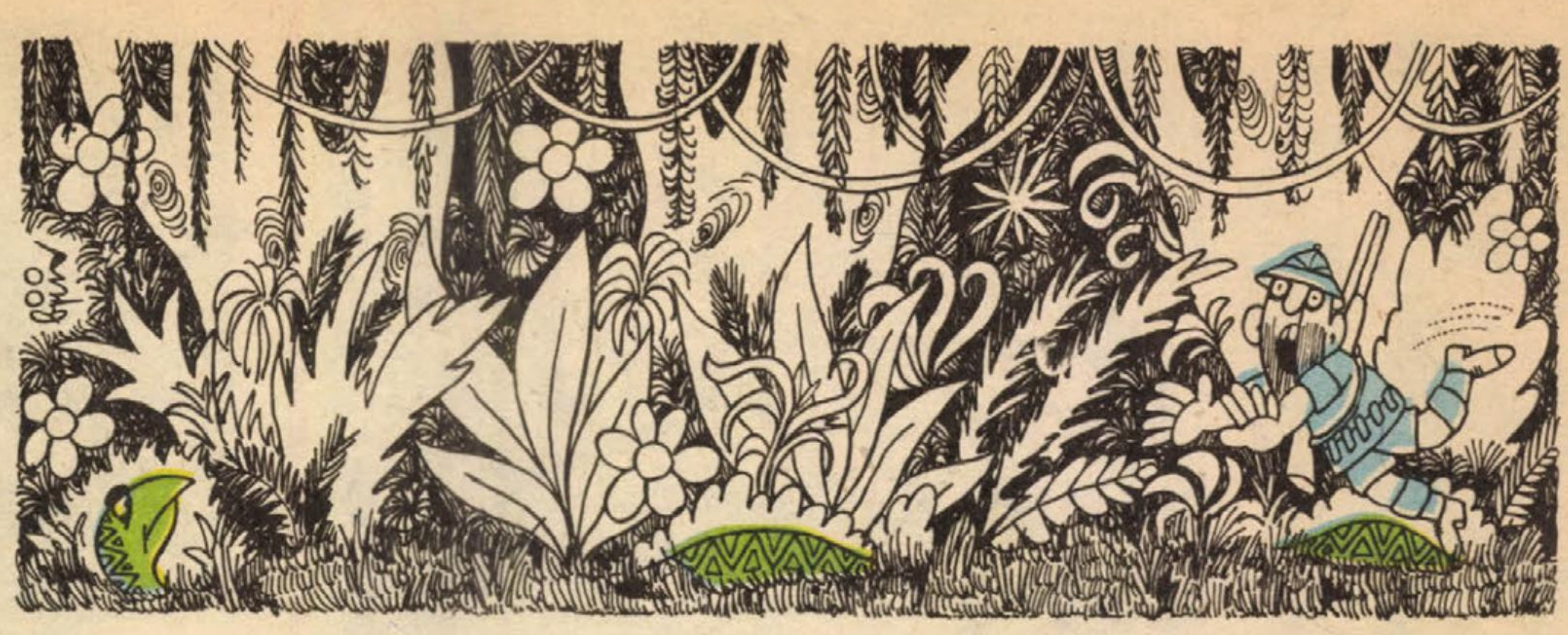
Balázs Piri

VÁRNAI
BALÁZS-PIRI
SAJDIK
HEGEDŰS
BRENNER
DALLOS
LEHOCZKI
FÜLÖP

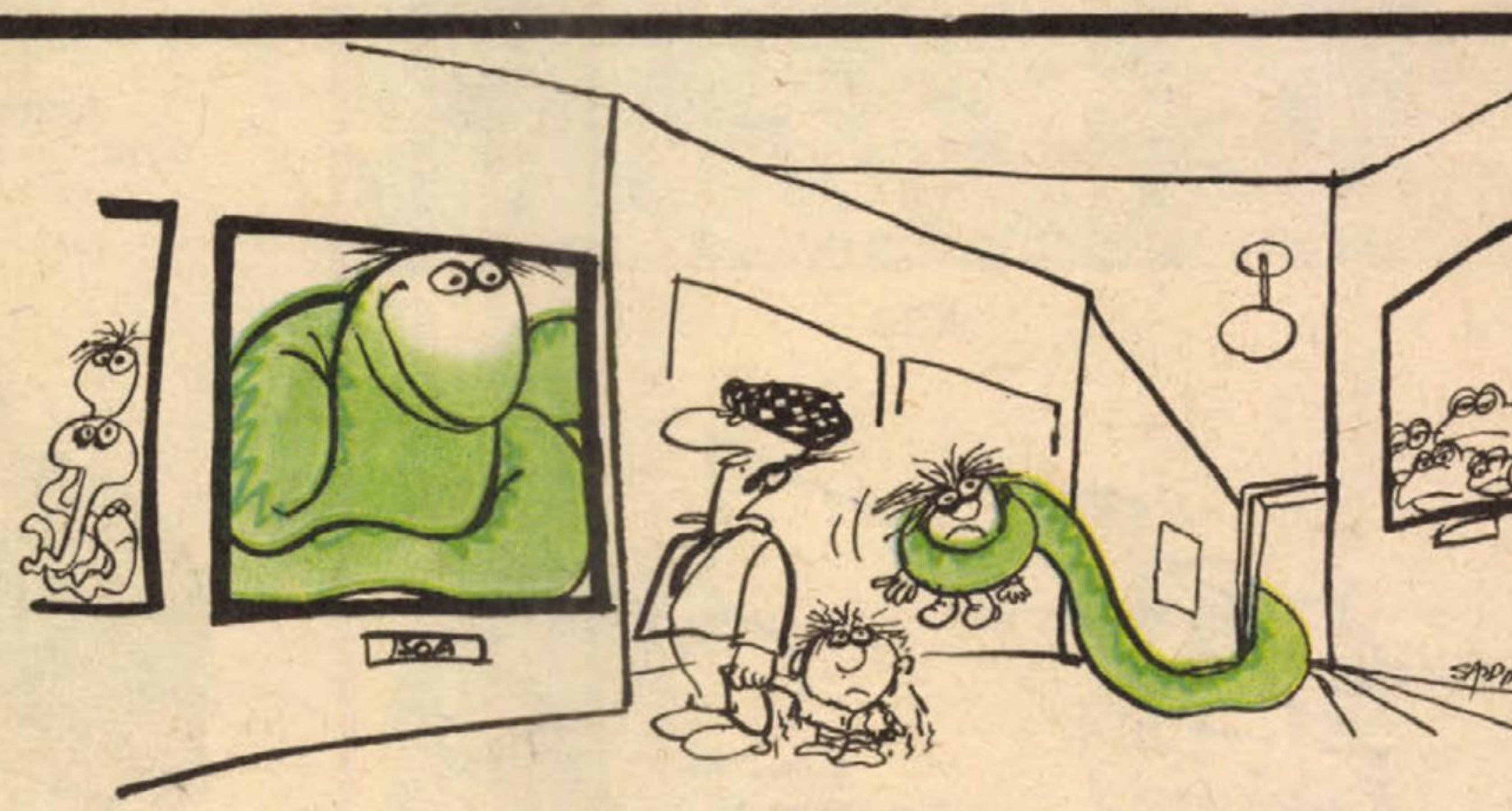

Kígyó

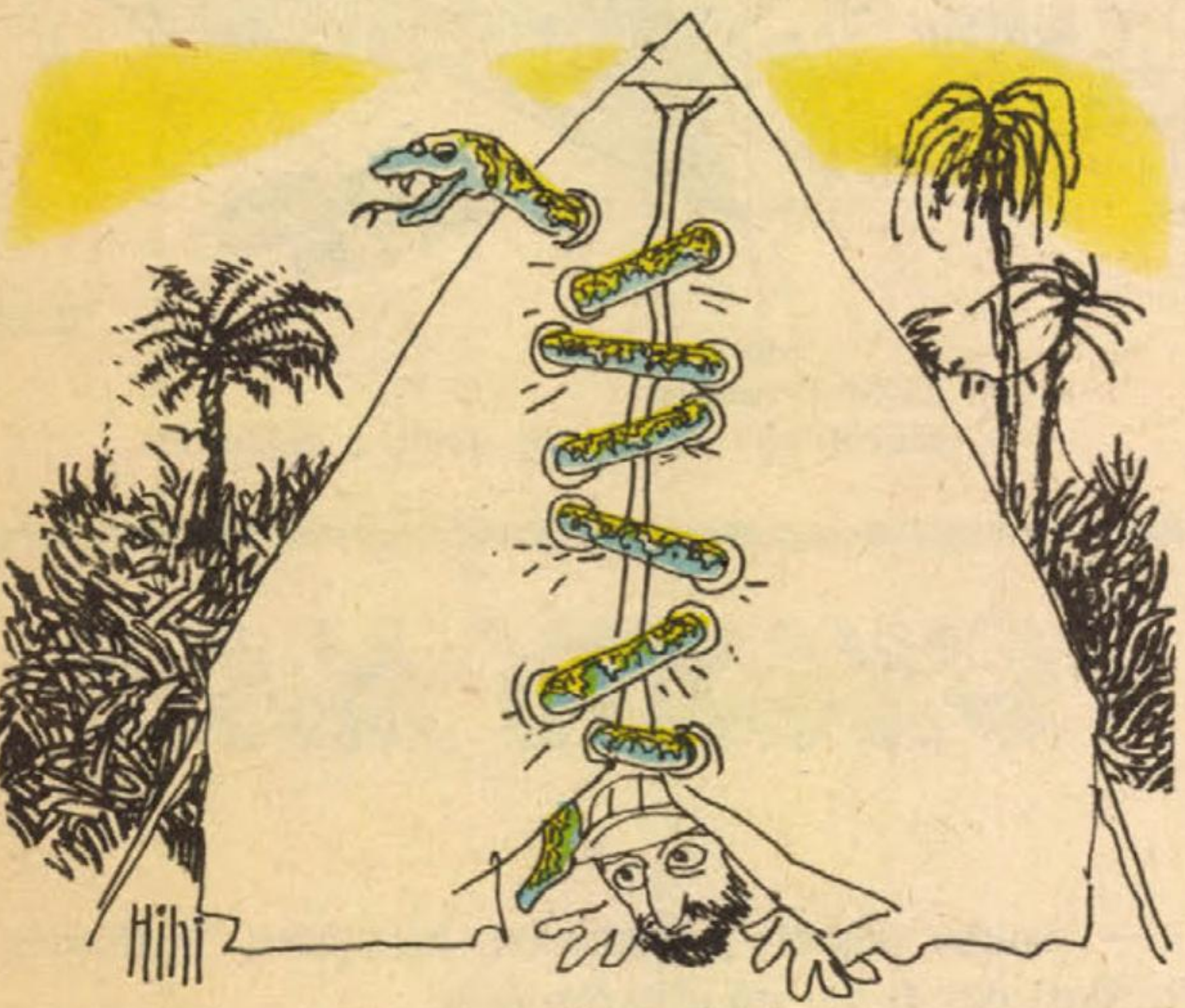

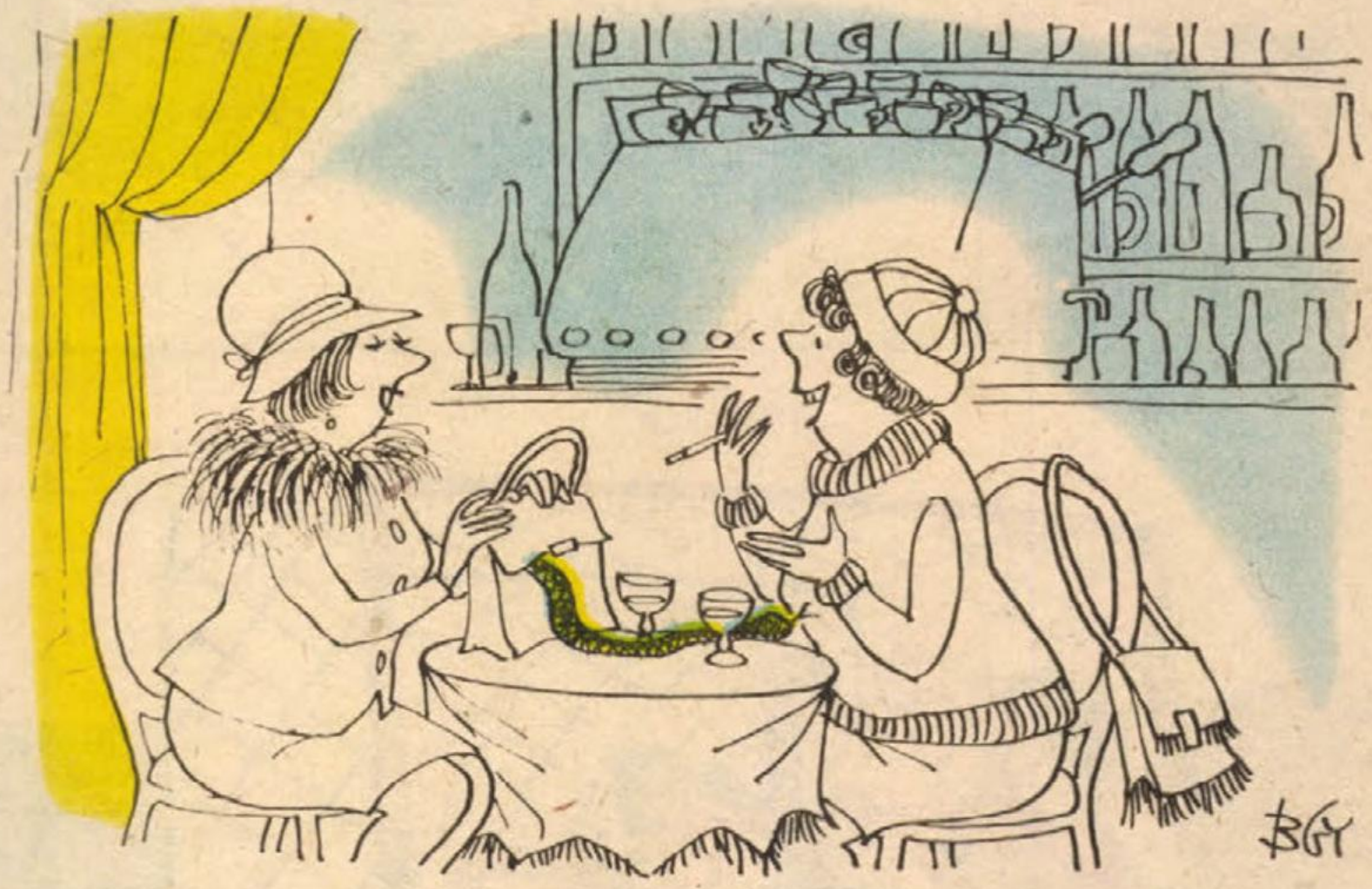

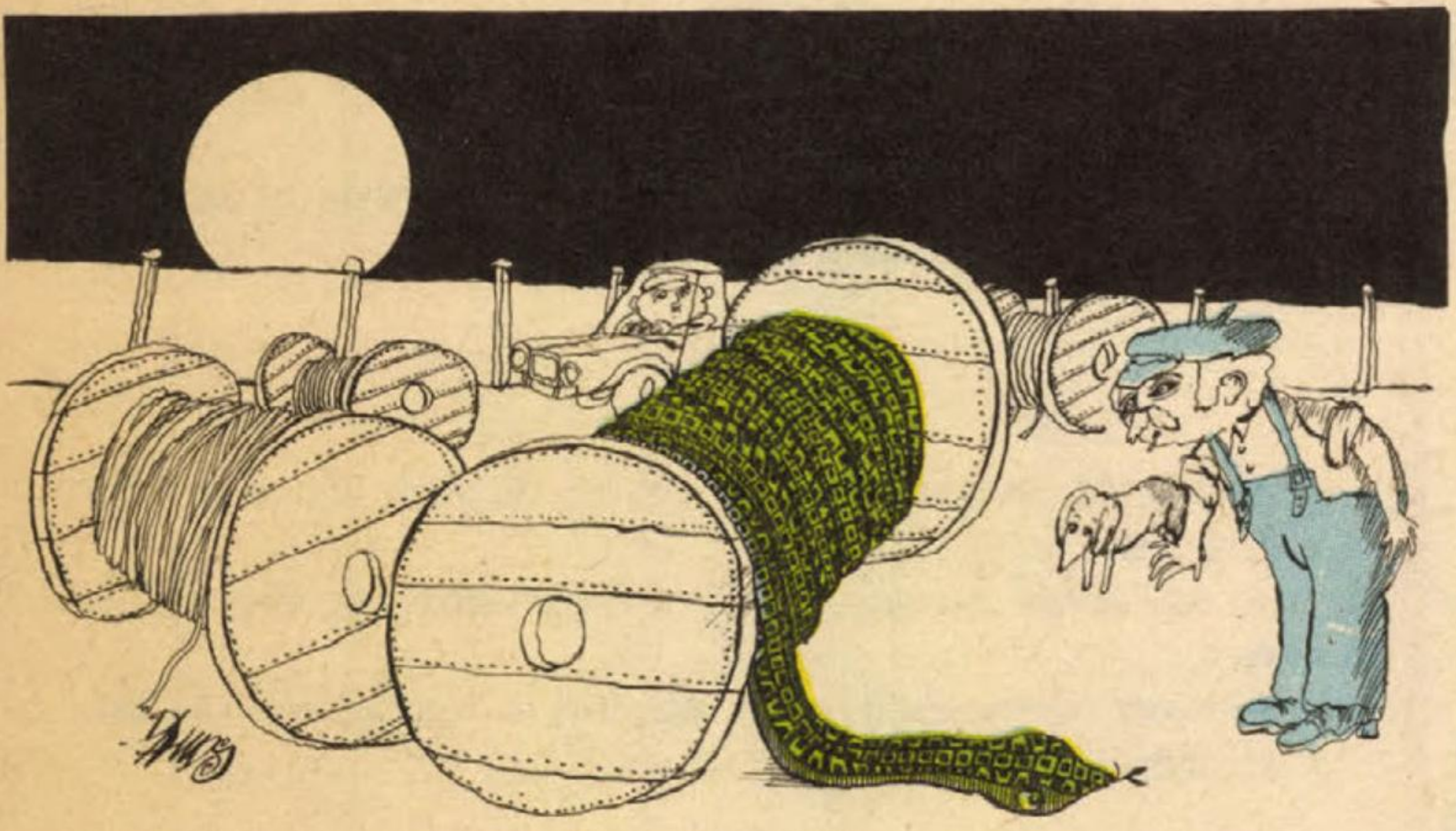

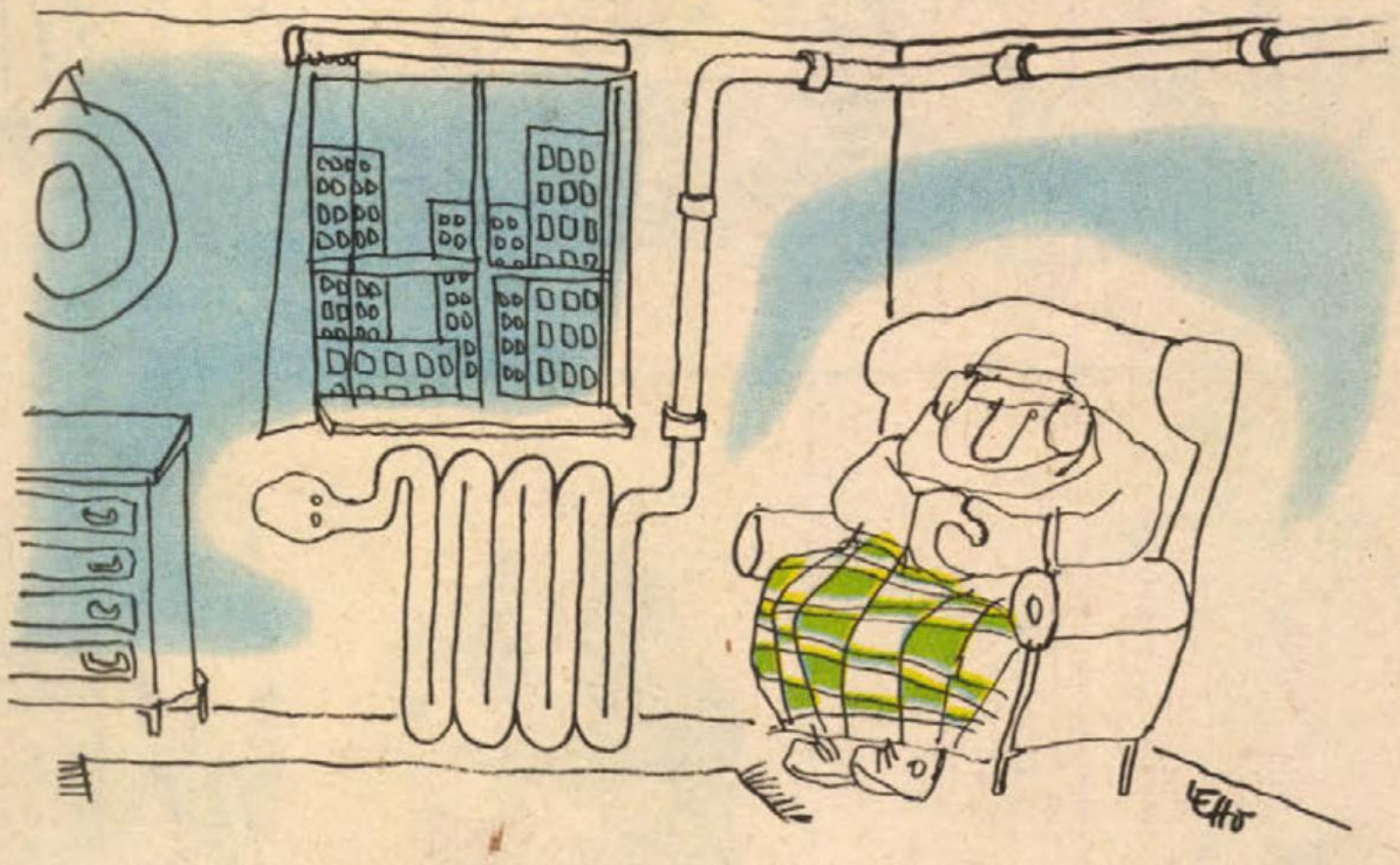

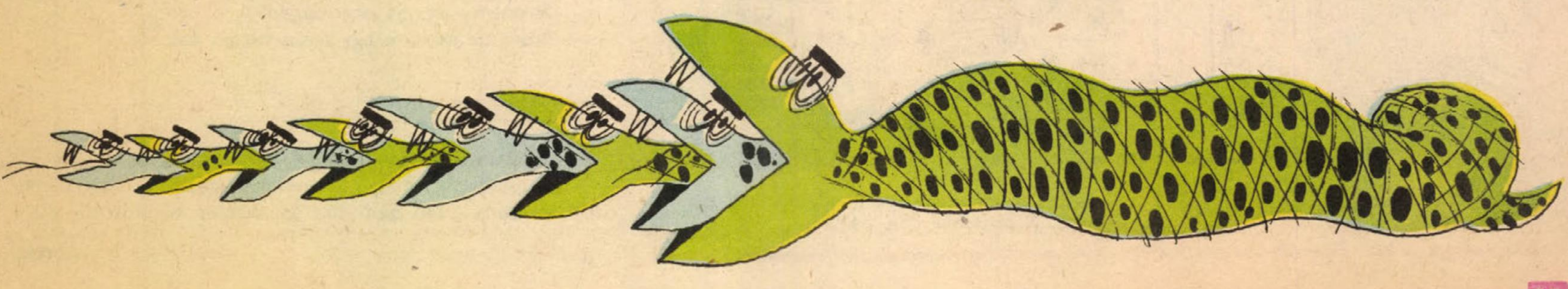

IMPORT HUMOR

SZARDÍNIA

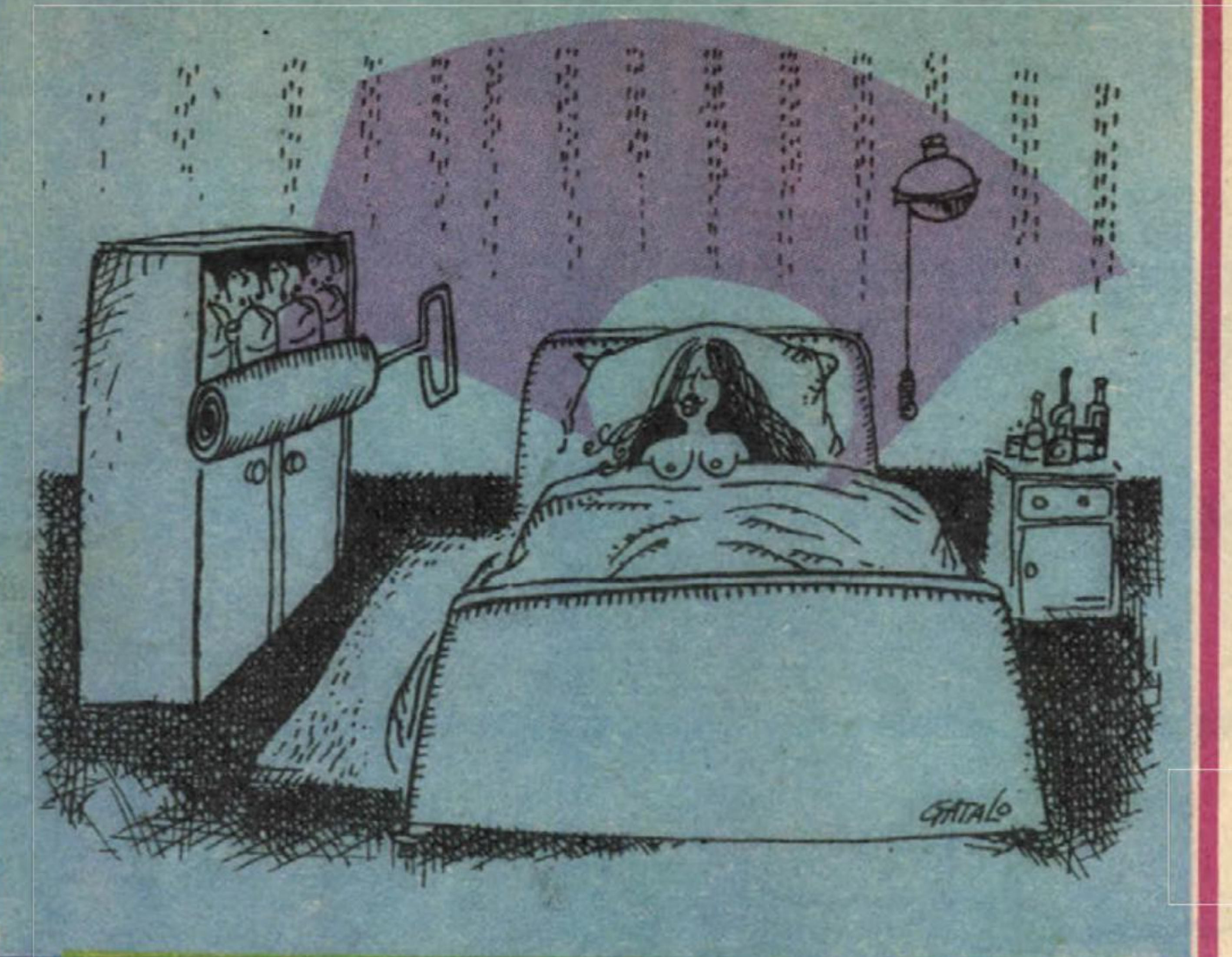

FÉLAUTOMATA

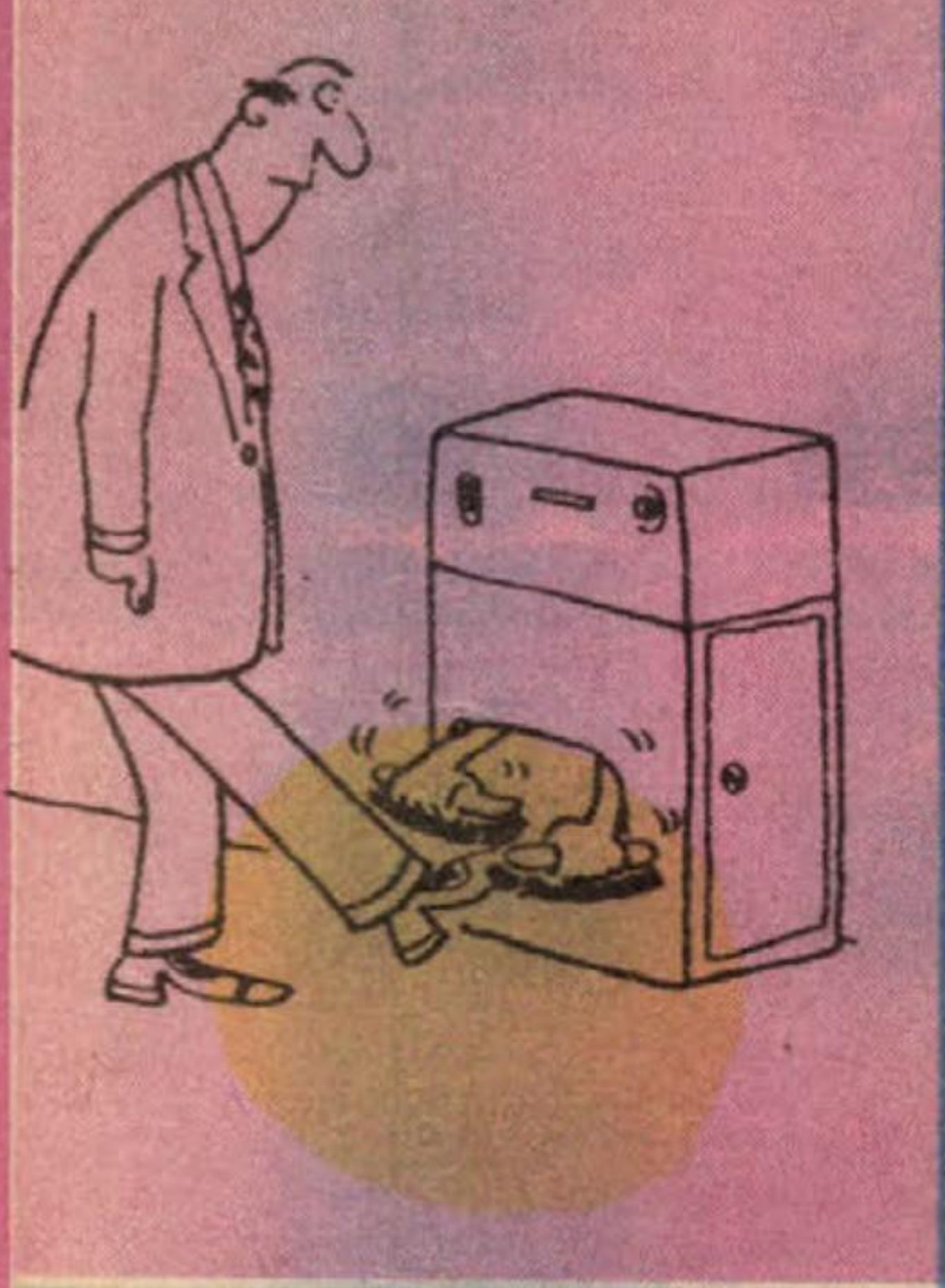

VÍZIÓ

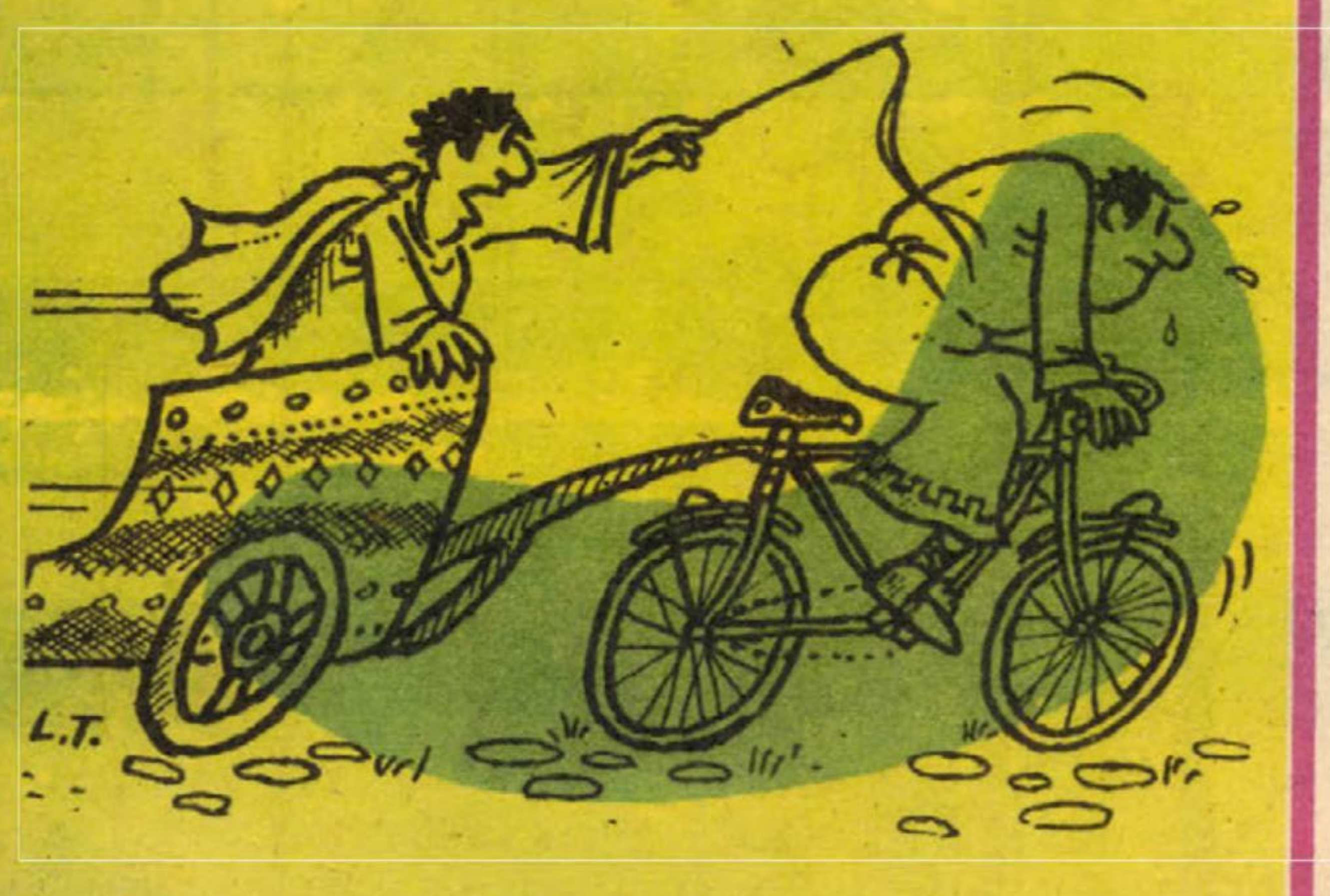

TÉLI FOCI

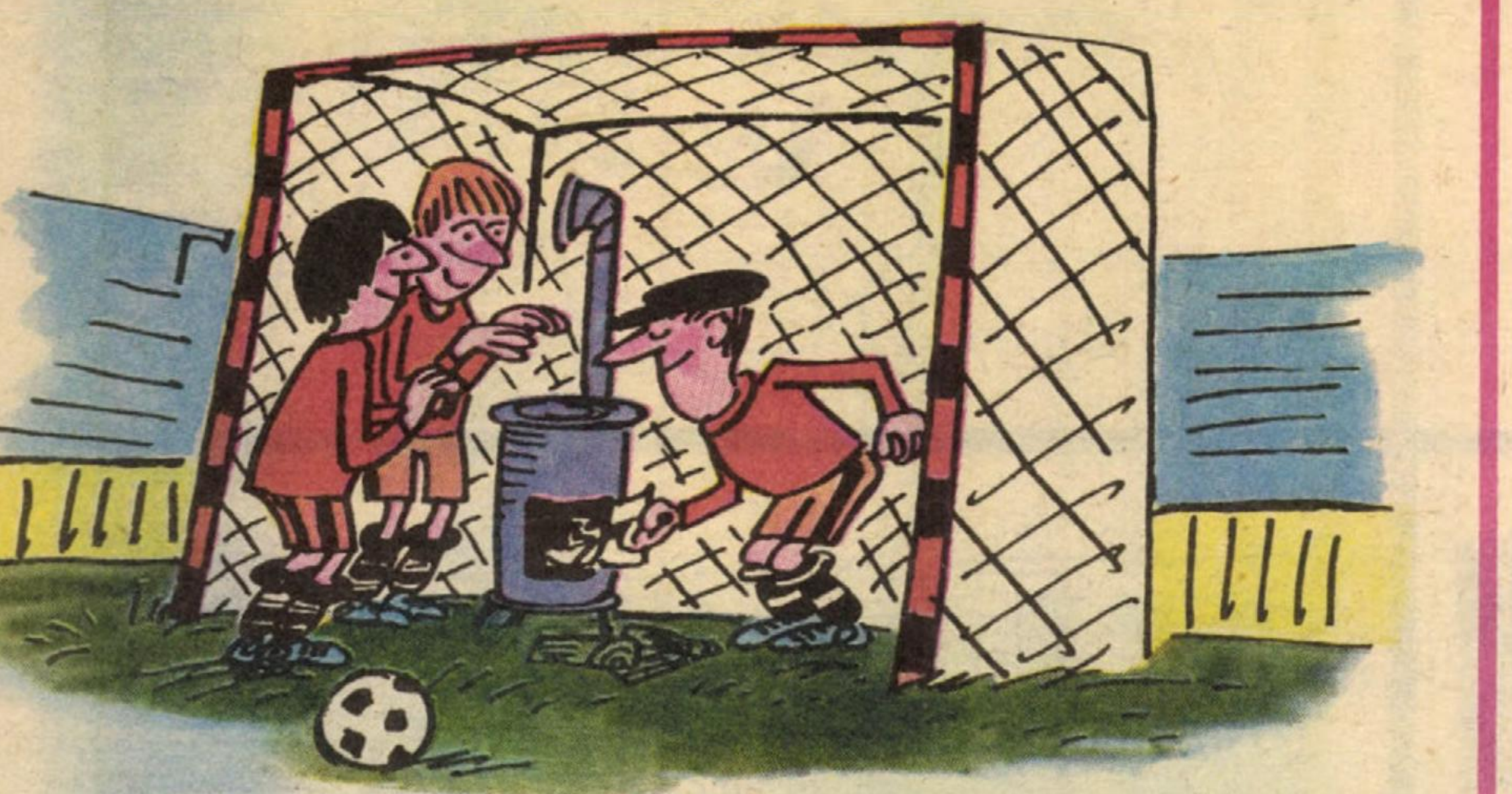

FALÁNKSÁG

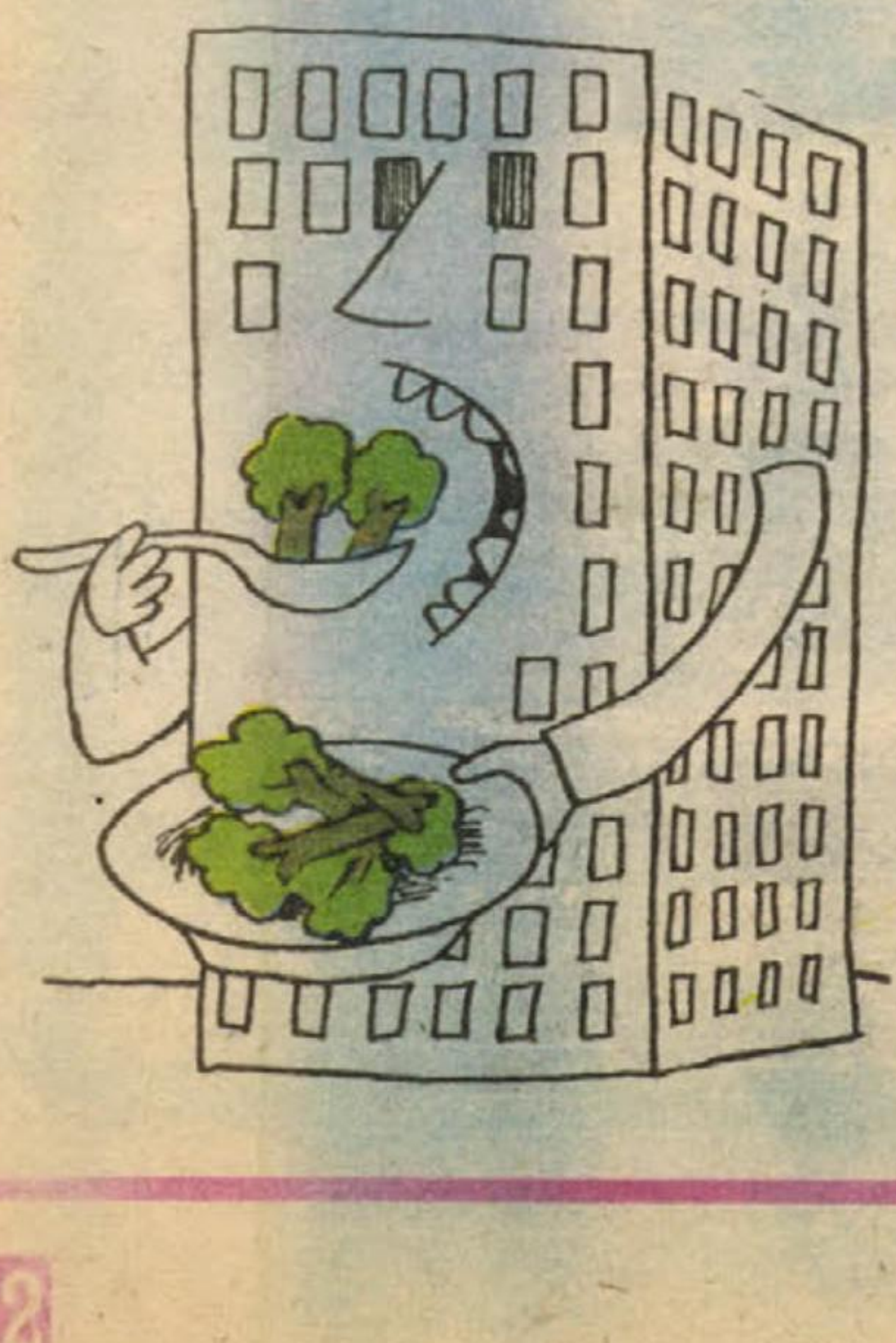

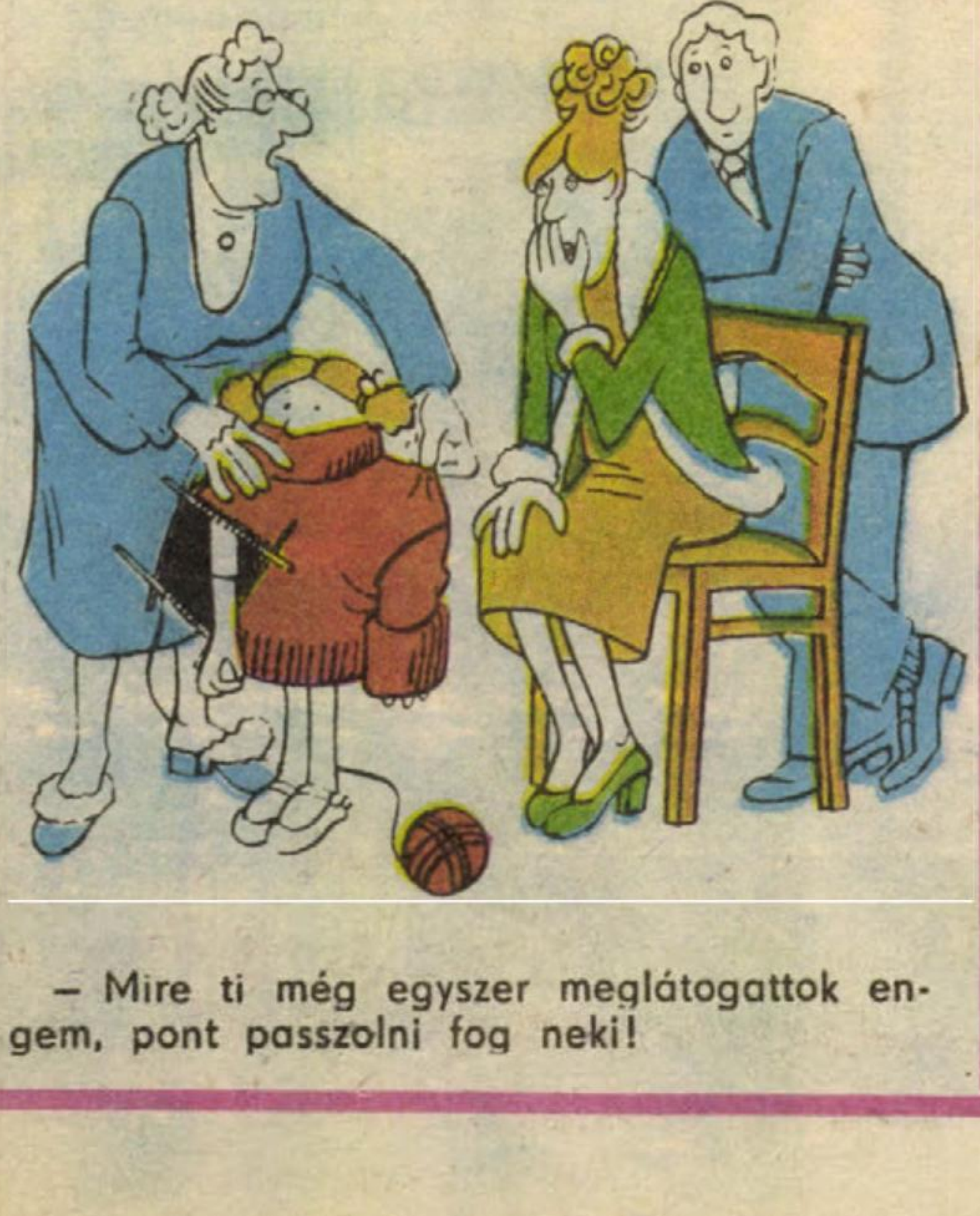

– Mire ti még egyszer meglátogattok engem, pont passzolni fog neki!

VETÉLYTÁRS

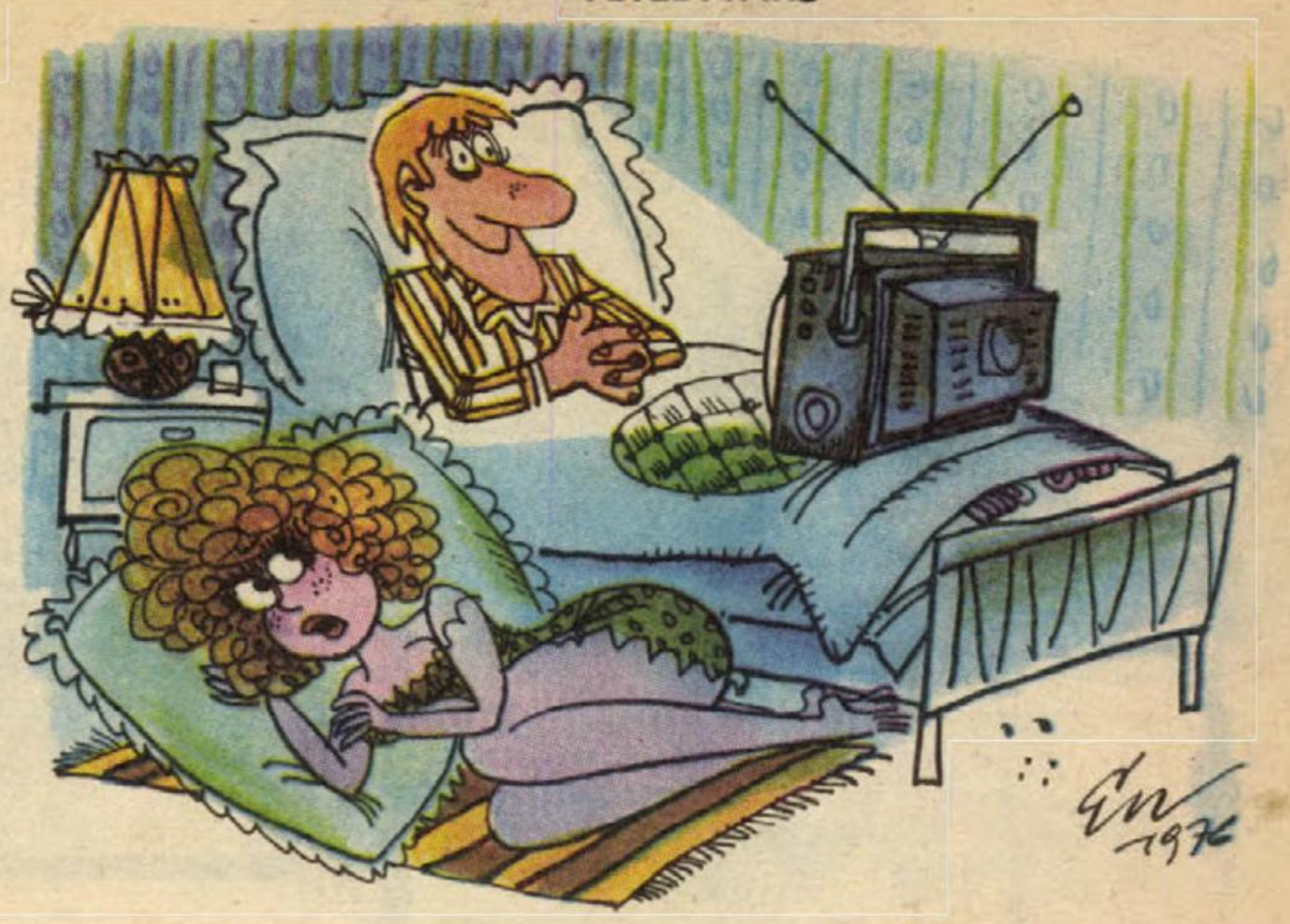

– Amióta megvette ezt a hordozható tévét, már az ágyba is ezt viszi magával...

SZERENCSE

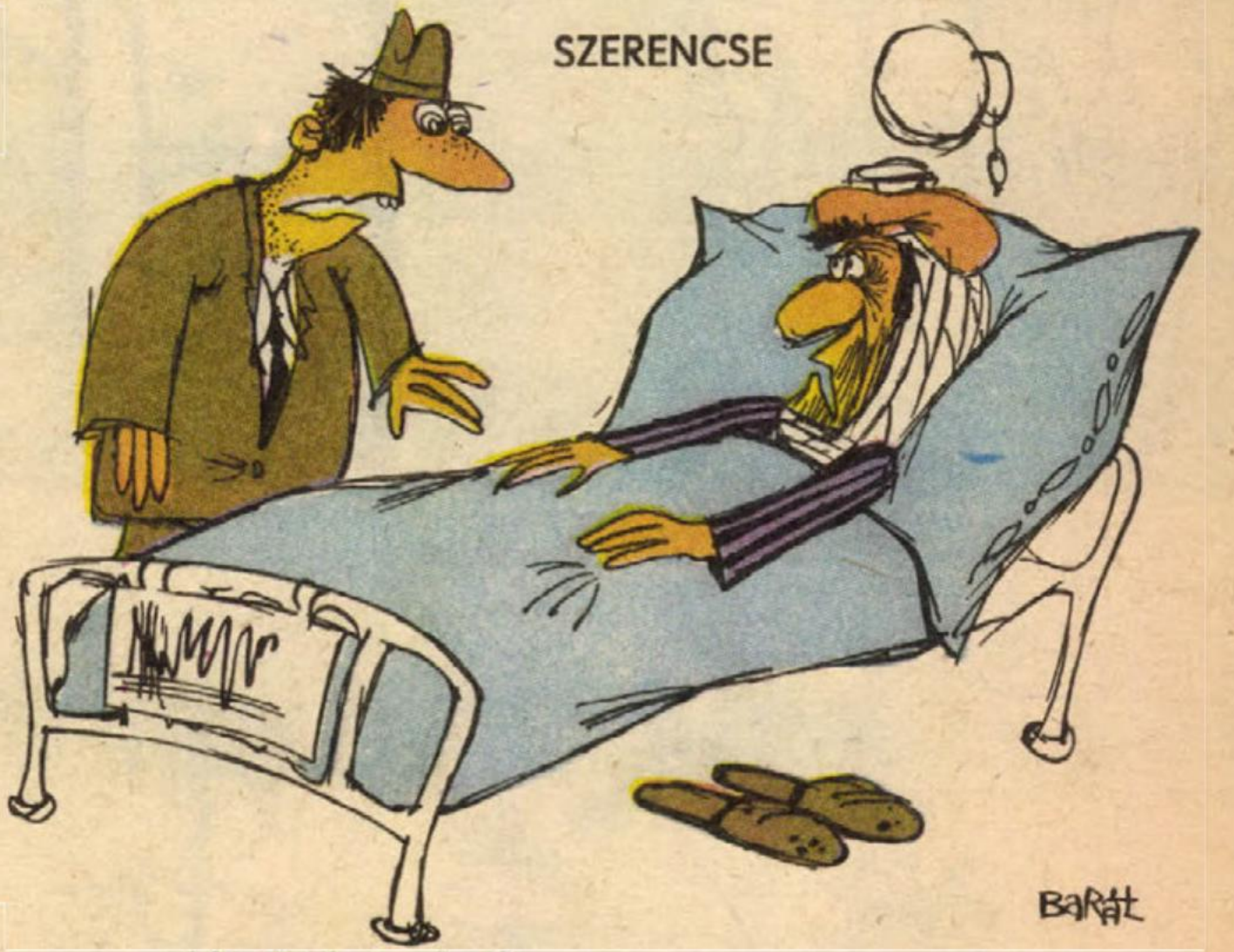

– Mi történt veled?
– A tetőről egy CSÉB-tag esett a fejemre...

GYÓGYITÓ MOSOLY

1

— Sokba került a kórházi kezelésed külföldön? — kérdezi egy fiatal nő a barátnőjét.

— Napi ötszáz schilling volt az ágy, de ebben az orvos is benne volt.

2

Tábla a gyógyszertár redőnyén:

„Az éjjeli ügyeletnél hármat csengetni, utána nyugodtan várni, amíg felveszem a nadrágomat."

3

A feleség megérkezik az orvosi vizitről és beszámol a férjének:

— Az orvos szerint gyors levegőváltozásra van szükségem.

— Nagy szerencséd van! Mialatt a rendelésen voltál, megfordult a szél.

4

— Egy jó hírem van az ön számára, asszonyom.

— De doktor úr, én lány vagyok!

— Ebben az esetben egy rossz hírem van.

5

— Miért hagytad ott a régi fogorvosodat?

— Észrevettem, hogy ki akarja húzni a borosüveg dugóját, de a dugó nem jött ki, hanem beletörött.

(sti)

SZILÁNKOK

ÖRÖKLAKÁS

— Vettem egy öröklakást. A harmadik évben kiestek a téglák a falból.

— Miért panaszkodsz? Meddig tartson egy öröklakás? Örökké?

VITA

— Kifogytam az érvekből. Nem tudna egyet kölcsönadni elsejéig?

PECH

— Nem vagyok náthás. Ezt a pechet!

— Miért pech?

— Mert imádom a forralt bort, de a feleségem csak akkor enged inni, ha náthás vagyok.

AZ ECSERIN

— Mennyiért adja ezt a télikabátot?

— Ezer forintot kérek érte, de ha komoly vevő, odaadom kétszázért.

— Tessék. Itt van érte százhúsz forint.

— Nálam nem lehet alkudni. Vigye!

VIGASZ

Az öregkor hamar elszáll. Aztán jön a második fiatalságunk.

ÚJ MUNKAHELY

— A fizetése 2200 forint lesz. Ehhez jön még a levonás . . .

IDEGENFORGALOM

Edit megismerkedett egy angol férfival. Most lázas buzgalommal kutatja a szótárban, hogyan mondják angolul: ön nekem nagyon ellenszenves!

PÁRBAJ 1977

— Tehát nem hajlandók kibékülni? Így tehát holnap hajnali öt órakor segédeik jelenlétében a Vérmezőn szópárbajt vívnak végkimerülésig.

MŰANYAGKORSZAK

— Igaz, hogy ez csupán valódi anyag, de elmondhatom: tökéletesen helyettesíti a műanyagot.

FURCSA

— Hallja, maga elég furcsa taxisofőr!

— Miért?

— A kocsiján ég a „szabad” jelzésű lámpa, és ennek ellenére hajlandó volt felvenni utast.

BIZALOM

Bizalom nélkül harmonikus különélés sincs.

MEGRENDELÉS

— Sürgős javítást kérek!
— Mit kéne megjavítani?
— A javítószolgálatunkat.

GYEREKSZÁJ

— Milyen rossz lehetett régen a nagypapáéknak. Akkor még, 1900-ban petróleumlámpa mellett nézhették csak a televíziót.

MAI ÓSZERES

— Mindenféle pótalkatrészt veszek!

BÚTORSZÁLLÍTÓK

— Cipelni még csak bírom ezeket a bútorokat, de rájuk nézni . . .

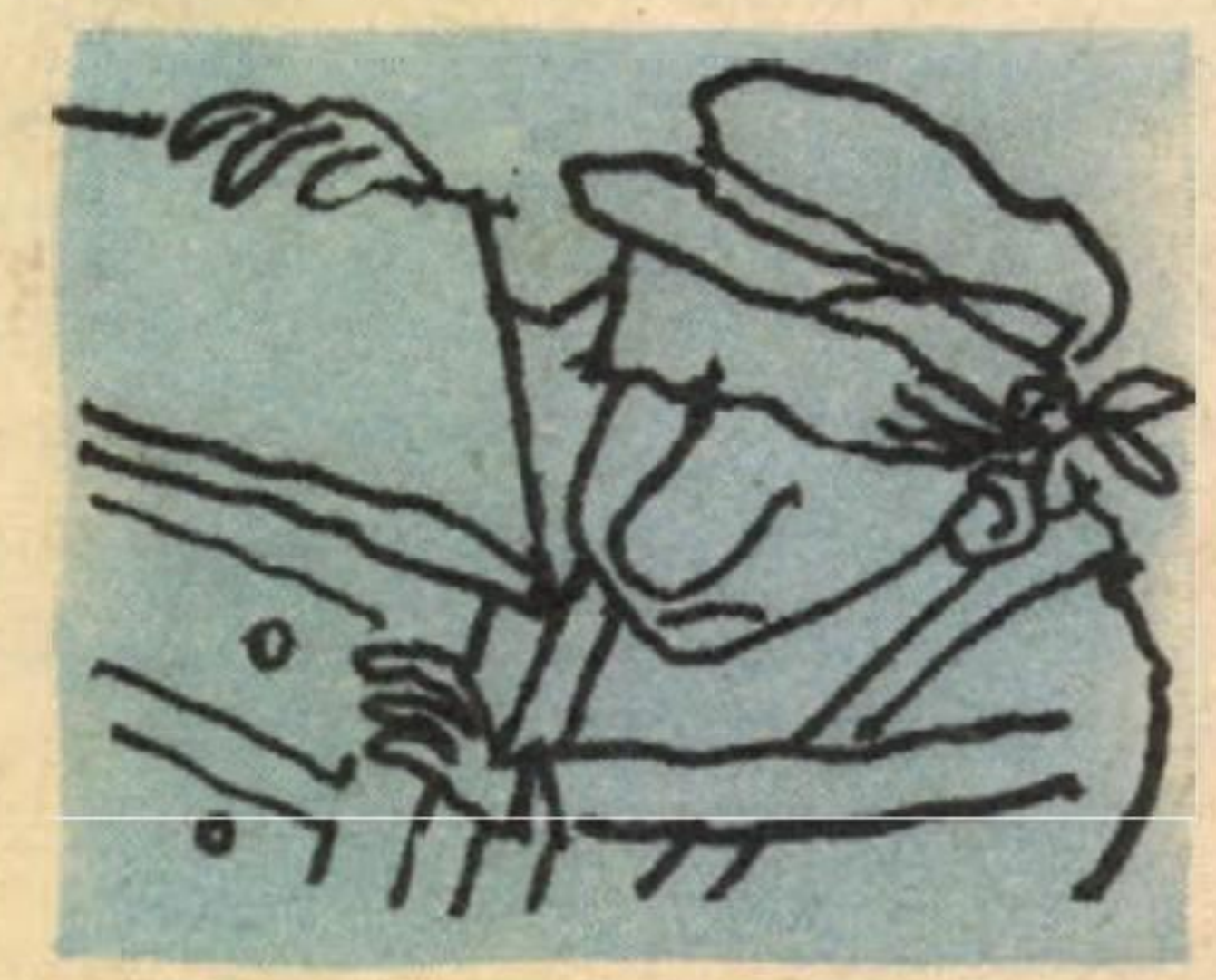

PANASZ 2000-BEN

— Már gépfegyverekkel és nehéztüzérséggel is felszereltük parkőreinket, de továbbra sem tudunk kellőképpen védekezni a társadalmi tulajdont rongálók ellen.

JÓ GYEREKEK

— Mi öten vagyunk testvérek. Egyikünk mindig elmegy az anyánkhoz megmondani, miért nem adunk hónap végén egyetlen fillért sem . . .

HÁZASSÁG

— Amikor hozzámentem a férjemhez, volt néhány rossz tulajdonsága.
— És azóta?
— Most több van . . .

G. Sz.

TÜCSÖK és BOGÁR

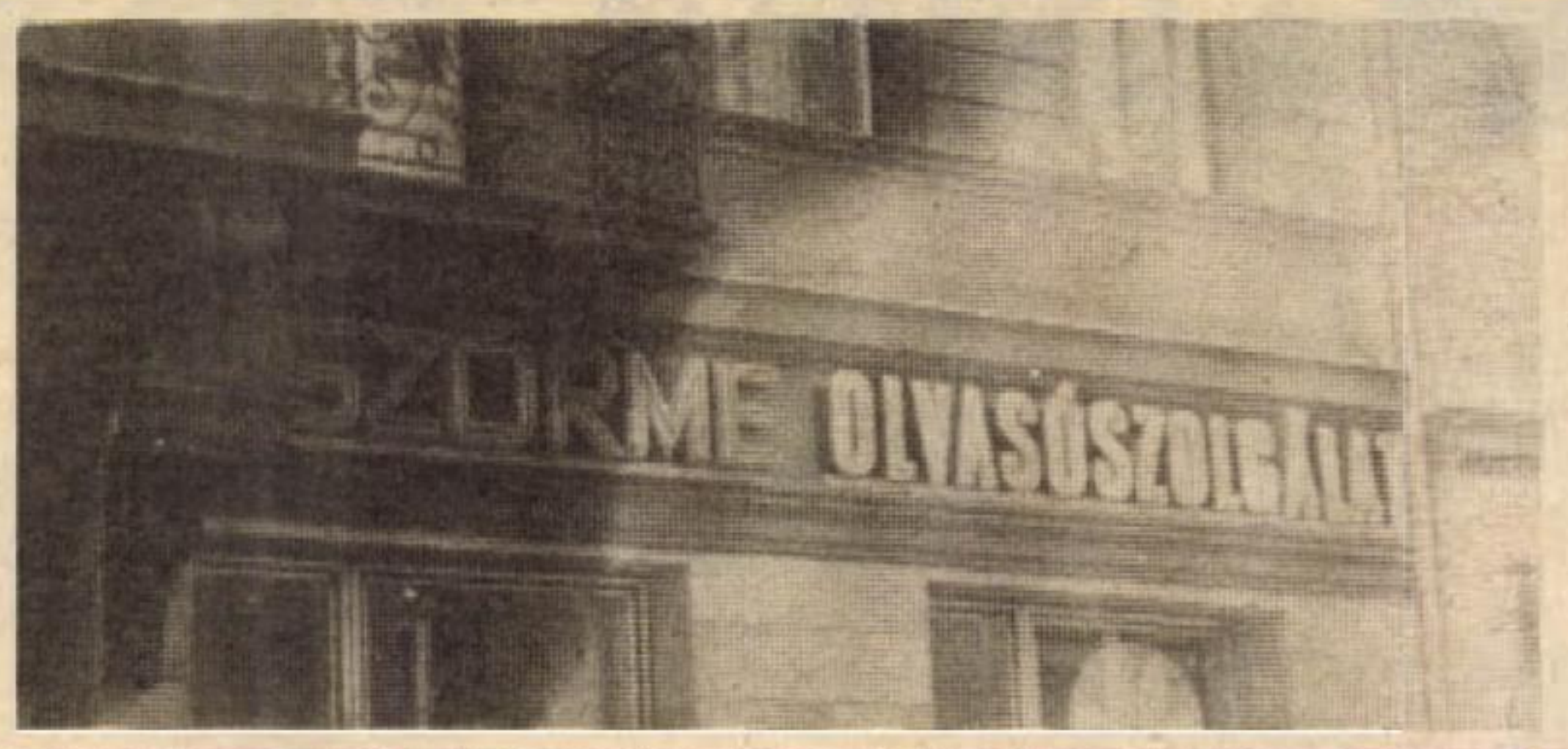

Egy a pézsma, egy a róka, egy a nyúl . . .

(A Thököly úton fotózta Somogyi György)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Forgalmi jelzőpálma felé közeledve, ha az már huzamosabb ideje zöldet jelez, számítson arra, hogy mire odaér, tilosra válthat, meg kell állnia, de ne vészfékezéssel! A piros-sárga jelzésre már kapcsoljon, hogy

Van azonkívül forgalmi kókuszpálma, forgalmi datolyapálma és — ha elveszik a betétlapját — forgalmi könnyezőpálma.

(A Népszava Közlekedési ABC-jében fedezte fel Nyitrai Ferenc, komlói olvasónk)

ALGÍR: Az algériai Mouloudia nyerte az afrikai bajnokcsapatok Európa Kupáját a Hafia Conakry ellenében. Az első találkozón a Hafia bizonyult jobbnak 3:0 arányban, a visszavágó ugyanilyen eredménnyel zárult — de az algériaiak javára.

Az európai bajnokcsapatok Afrika Kupájának döntője során pedig a New York Rangers csapata 2:1-re verte az FC Sydneyt Tokióban.

(A Dunántúli Naplóban fedezte fel Gyimes László, pécsi olvasónk)

MAGYAR HAJÓ- ÉS DARUGYÁR

gépi forgácsoló, szerkezetlakatos, gépszerelő, hegesztő, csőszerelő, villanyszerelő, fényező-mázoló, asztalos, ács szakmunkástanulónak. A vállalat napi 1.– Ft-ért kedvezményes étkezést, munkaruhát, tisztálkodószereket és társadalmi tanulmányi ösztöndíjat ad.

A bolondnak is megéri!

(Az Esti Hírlap hirdetései között észlelte Katona Bálintné, debreceni olvasónk)

REPÜLŐGÉP-ANYAHAJÓ

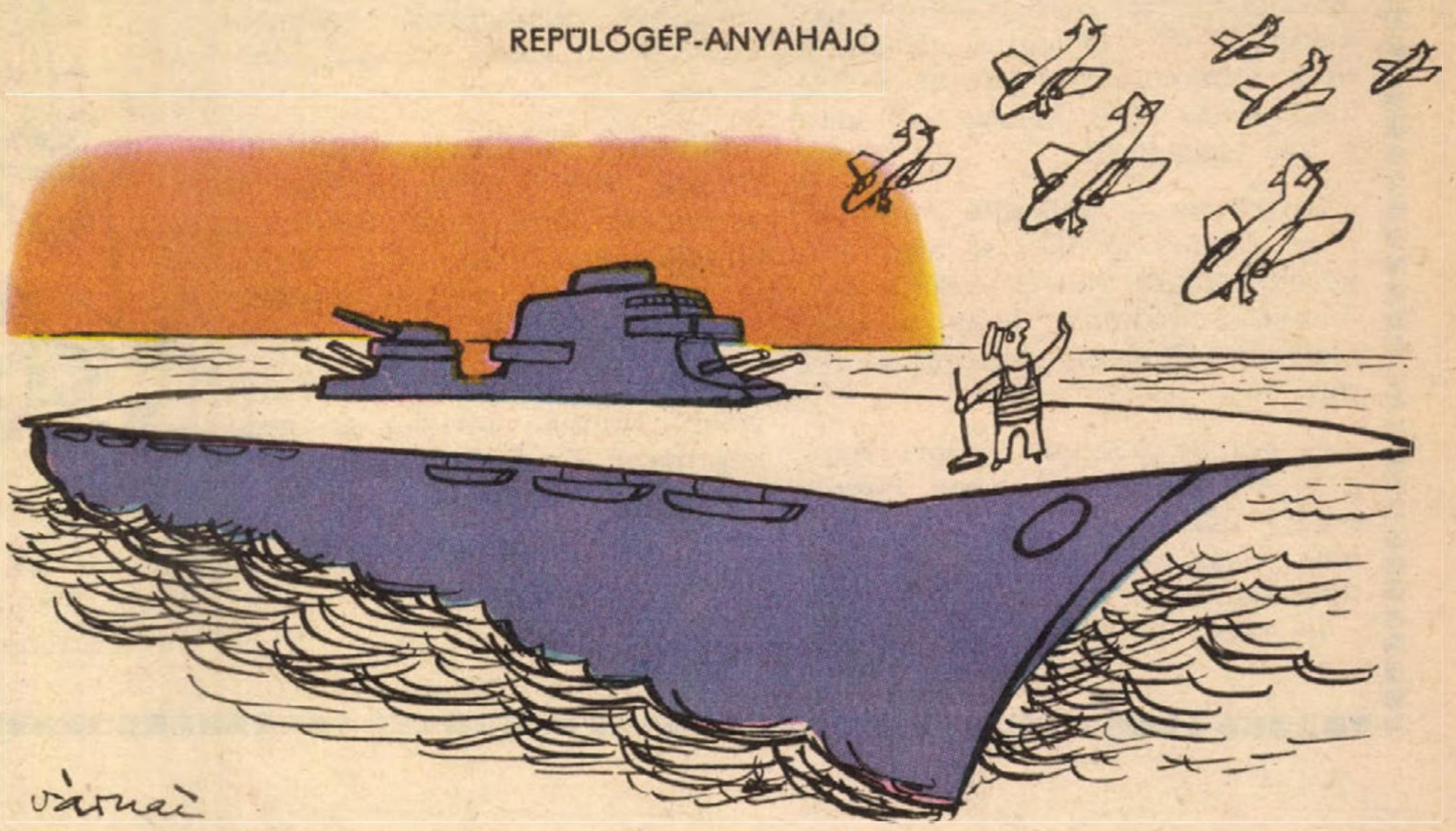

– Egy frászt fogtok ti leszállni. Most súroltam fel a fedélzetet!

NAGYON MAGAS RANGÚ VENDÉG

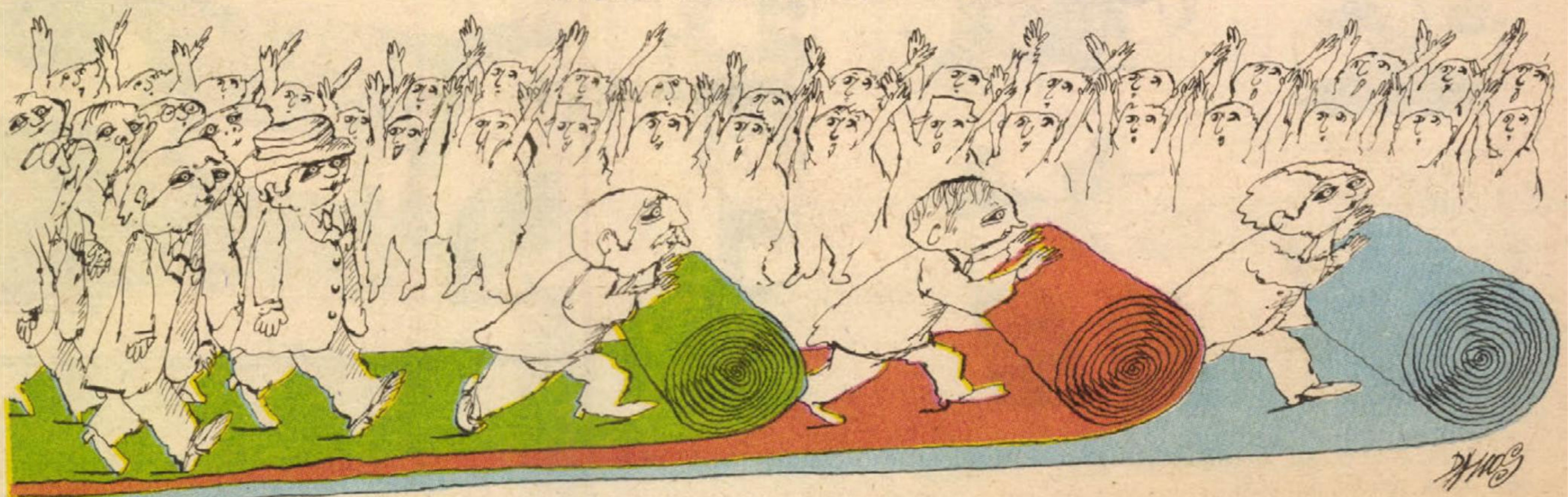

JÖHET A KÖVETKEZŐ!

Ebben a rovatban pályakezdő karikaturistákat és humoristákat mutatunk be Önöknek, akik – a Ludas Matyi hasábjain – első ízben jelentkeznek írásaikkal, rajzaikkal. Rovatunkban teret kívánunk adni fiatal és tehetséges íróknak, rajzolóknak, akik nem csak szeretik, de értik is a humort. A válogatásnál nem a fiatalságot, hanem a tehetséget értékeltük.

Lacikám

Simonyi Svihák Ede, a vonatgyár bütyköldéjének üzemvezetője lesöpörte asztaláról a reggeli maradványait és a művezetőhöz fordult:

— Szivornya úr! Annak a herkentyűnek a bizgentyűjét sürgősen szereljék fel a vonatra. Ugorjon át érte a faöntödébe, aztán nyomás. Délre felejtsék el az egészet.

Szivornya úr egy óra múlva közölte Simonyi Svihákkal, hogy a faöntödében az üzemvezetőtől a segédmunkásig mindenki röhögőgörcsben fetreng, amióta kiejtette a száján a bizgentyű szót. A fő faöntő kijelentette, hogy bizgentyűt utoljára hatéves korában látott, amikor a szigetközi Duna-ágban sikerült kifognia egy félméteres darabot. Azóta is kedves emlékként őrzi, de még Simonyi Svihák kedvéért sem hajlandó megválni tőle.

Simonyi Svihák Ede ekkor még egészen tűrhetően érezte magát és Szivornya úr legnagyobb rémületére halk, behízelgő hangon a következőket suttogta beosztottjának:

— Kedves barátom! (Szivornya úr hátán végigfutott a hideg.) Ebből a bizgentyűből a Faöntöde negyvenkét darabot gyártott. Negyvenet beszereltünk. Ha a maradék kettőt holnap délig nem szereljük fel a vonatra, elmehetünk villamosjegyet árulni Ferihegyre. Azonnal kerítse elő azt a két bizgentyűt.

Szivornya úr felkapta mind a négy telefonkagylót, és ötperces kérdezősködés után jelentette Simonyi Sviháknak, hogy a két bizgentyűről senki nem tud semmit.

— Mondja, Szivornya úr! Azt a bizgentyűt lehet otthon használni valamire? Kerítésoszlopnak, virágvázának vagy valami ilyesminek?

— Nem.

— Akkor még remélhető, hogy a gyárban van. Kap egy órát. Ha addig nem keríti elő a bizgentyűket, elküldöm magát egy hónap jutalomszabadságra az Északi-sarkra.

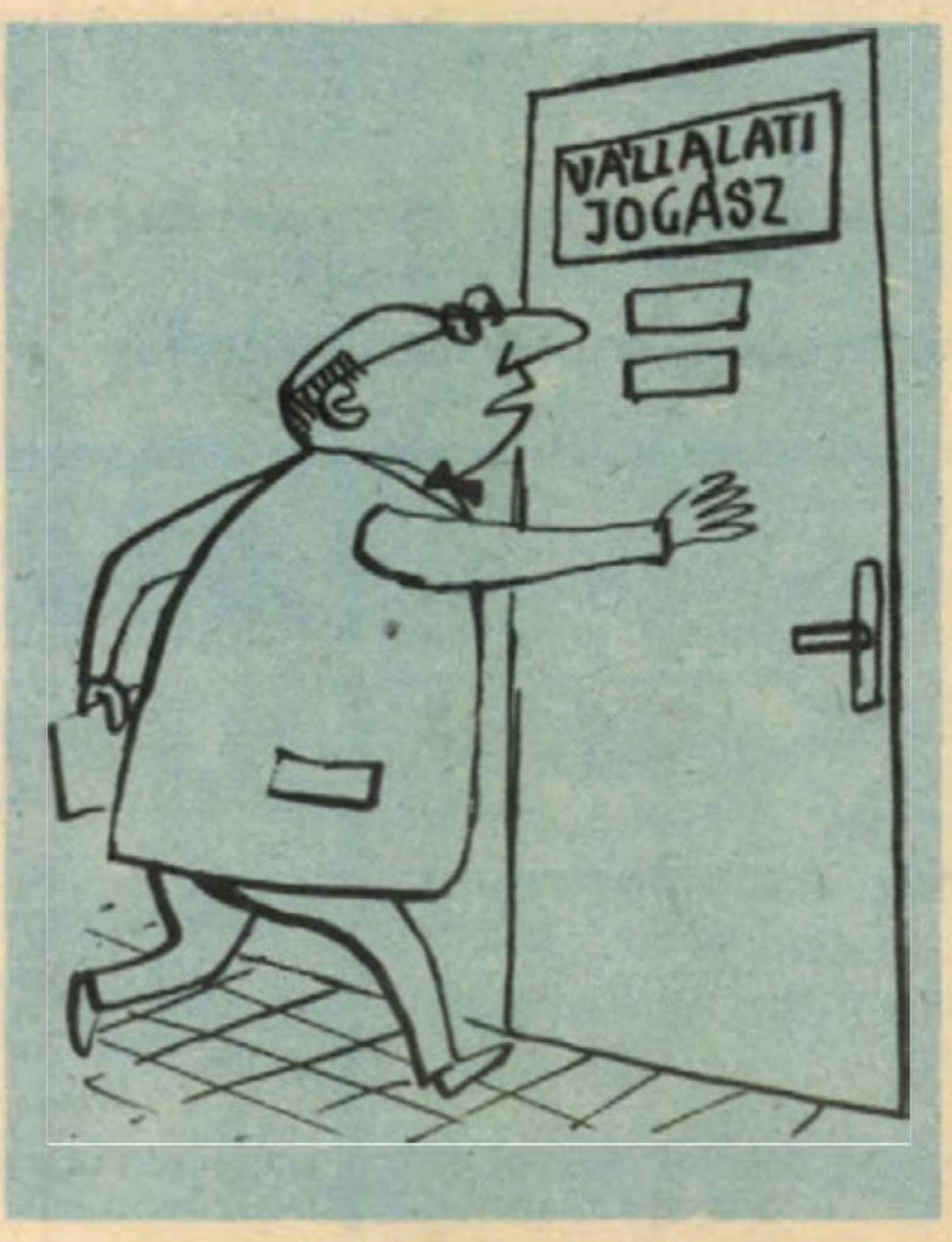

Szivornya elrohant a vállalati jogászhoz végrendelkezni, mert ösztöne azt súgta, hogy a két bizgentyű akkor fog előkerülni, amikor az első magyar űrhajós a Holdra lép. Sápadtan, kissé reszketve, bátorságot erőltetve magára tett ismét jelentést főnökének.

Simonyi Svihák, szokásától eltérően, csak a négy telefont és az asztalt törte össze. Szivornya előzékenyen nyújtotta a széket is, de Simonyi Svihák magából kikelve üvöltötte:

— Maga ne adjon nekem tippeket! Honnan kerítsek én most két darab bizgentyűt?! Ha az a nyavalyás faöntöde negyvenet le tudott gyártani...

— Negyvenkettőt...

— Mi?!

— A Faöntöde kétszáztizenöt aláírással ellátott bizonylattal tudja igazolni, hogy ők mind a negyvenkettőt leszállították. Sajnos, nekünk mindössze kétszáztizennégy aláírásunk van arról, hogy csak negyvenet vettünk át...

Simonyi Svihák elgondolkozva vakargatta az állát, miközben az Ó-Testamentum idézeteit mormogta. Aztán felcsillant a szeme:

— Sebaj, Szivornya úr! Ahol negyven bizgentyűt lehetett gyártani, ott lehet még kettőt is!

— Nem lehet. Mire megkapjuk az anyagcsekket, az anyagot és a bért, a vonatot végelgyengülés miatt kiselejtezik...

Simonyi Svihák nem szólt semmit, arcára üdvözült mosoly terült, és amikor a szája széle habozni kezdett, Szivornya rutinos mozdulattal kapta le a függönyt és szorosan megkötözte vele Simonyi Svihákot. Elővette a szekrényből a tartalék telefont és felhívta az egyetlen embert, aki még tehet valamit:

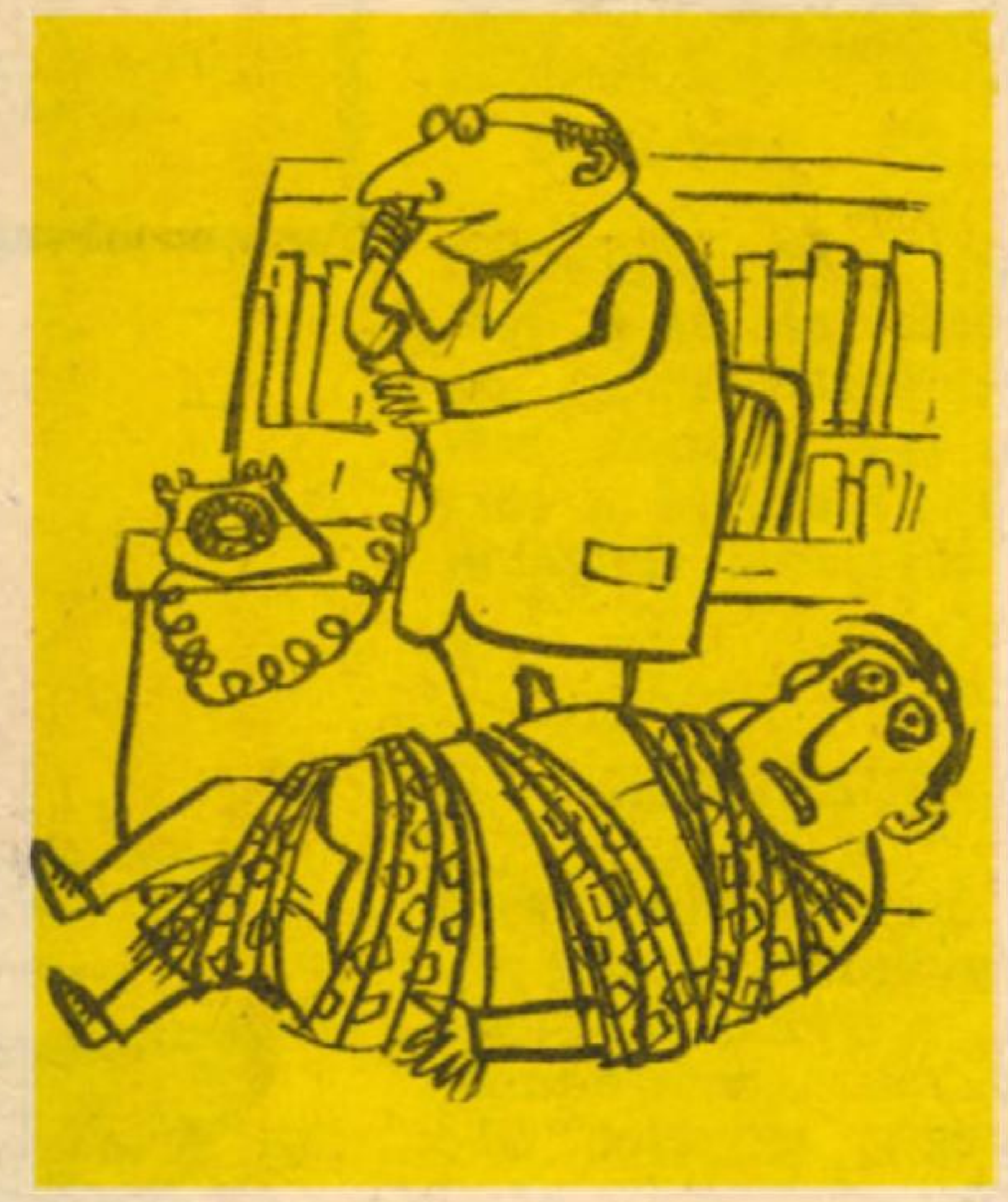

— Lacikám, sürgősen kell nekem két darab bizgentyű. Természetesen anyagcsekk nincs és ha minden jól megy, anyag se lesz. De azért ne csüggedj; ha majd hozatni kell az anyagot, kocsit se tudunk adni. Szóval a szokásos buli. Ugye, segítesz?

Lacikám segít: behozza a hátán a nyolcvankilós anyagot, amit két pusziért és egy házassági ígéretért kapott a raktárosnőtől. Józsi bácsi soron kívül ledarabolja neki, mert Lacikám a múlt héten lemondott a javára a közösen elért lottó kettes találatról; Frici bácsi ugyancsak soron kívül menetet vág, mert Lacikám a múltkor elintézte neki, hogy egy exportból visszamaradt mozdonyt hazavihessen a gyereknek. Másnap reggel Szivornya örömtől mámorosan veszi át a két bizgentyűt és esküvel fogadja, hogy szentmisét rendel Lacikám lelki üdvéért.

— Semmiség — mondja Lacikám. — Egyébként mi újság?

— A szokásos. Veszekszünk a faöntödével, hogy hány bizgentyűt szállítottak. De mondd, hogyan csináltad ezt csekk meg anyag nélkül?

— Mondom, hogy semmiség. Pár év alatt belejön az ember...

Délután két férfi ballagott hazafelé. Egyszer csak az egyik a gyárkapu közelében megbotlott és elterült a földön. Szitkozódva tápászkodott fel, miközben sűrű átkokat szórt arra a kitömni való baromra, aki az út közepére hajított valami nyavalyás bizgentyűt...

Fodor Zoltán

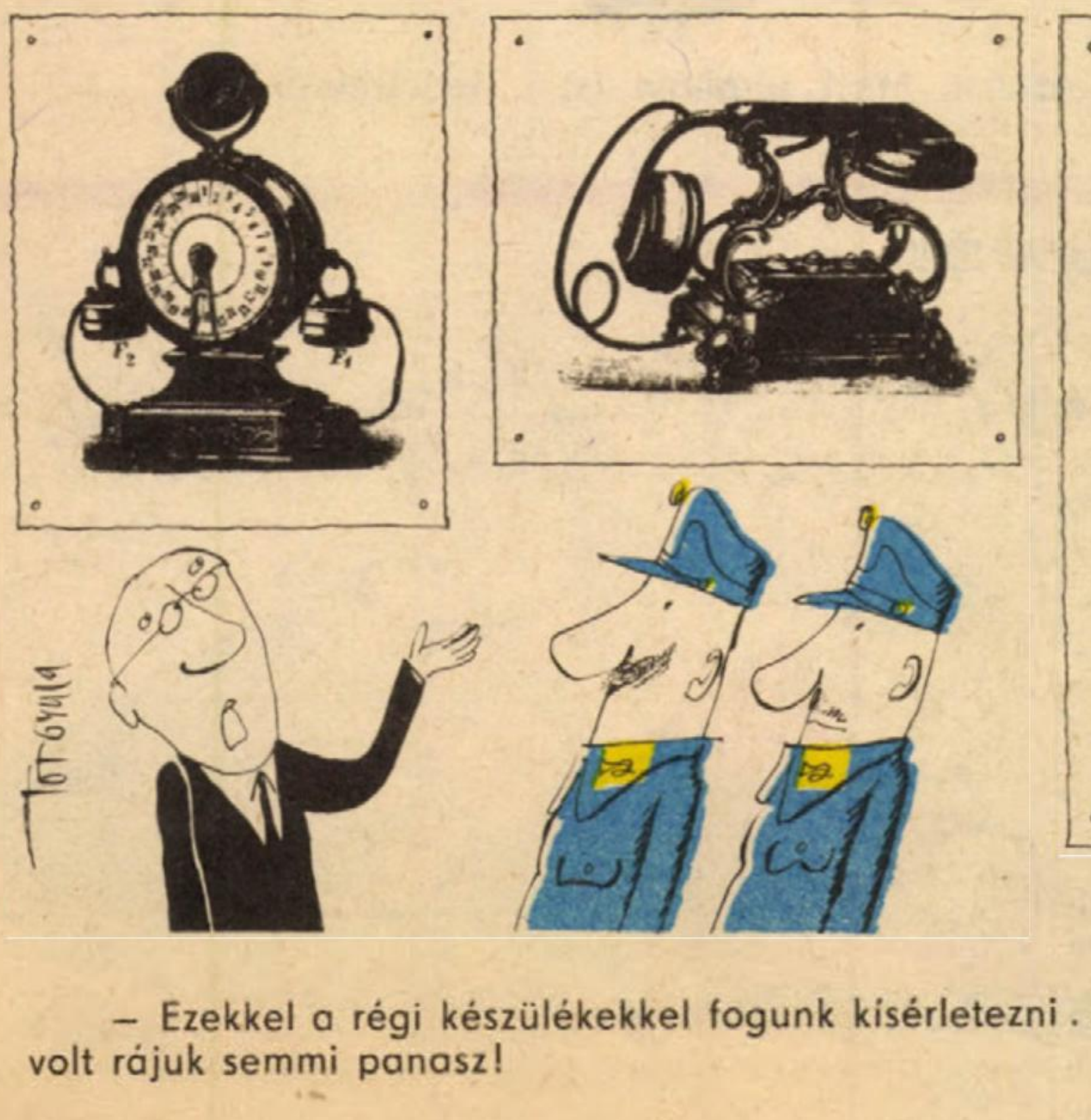

– Ezekkel a régi készülékekkel fogunk kísérletezni... Annak idején nem volt rájuk semmi panasz!

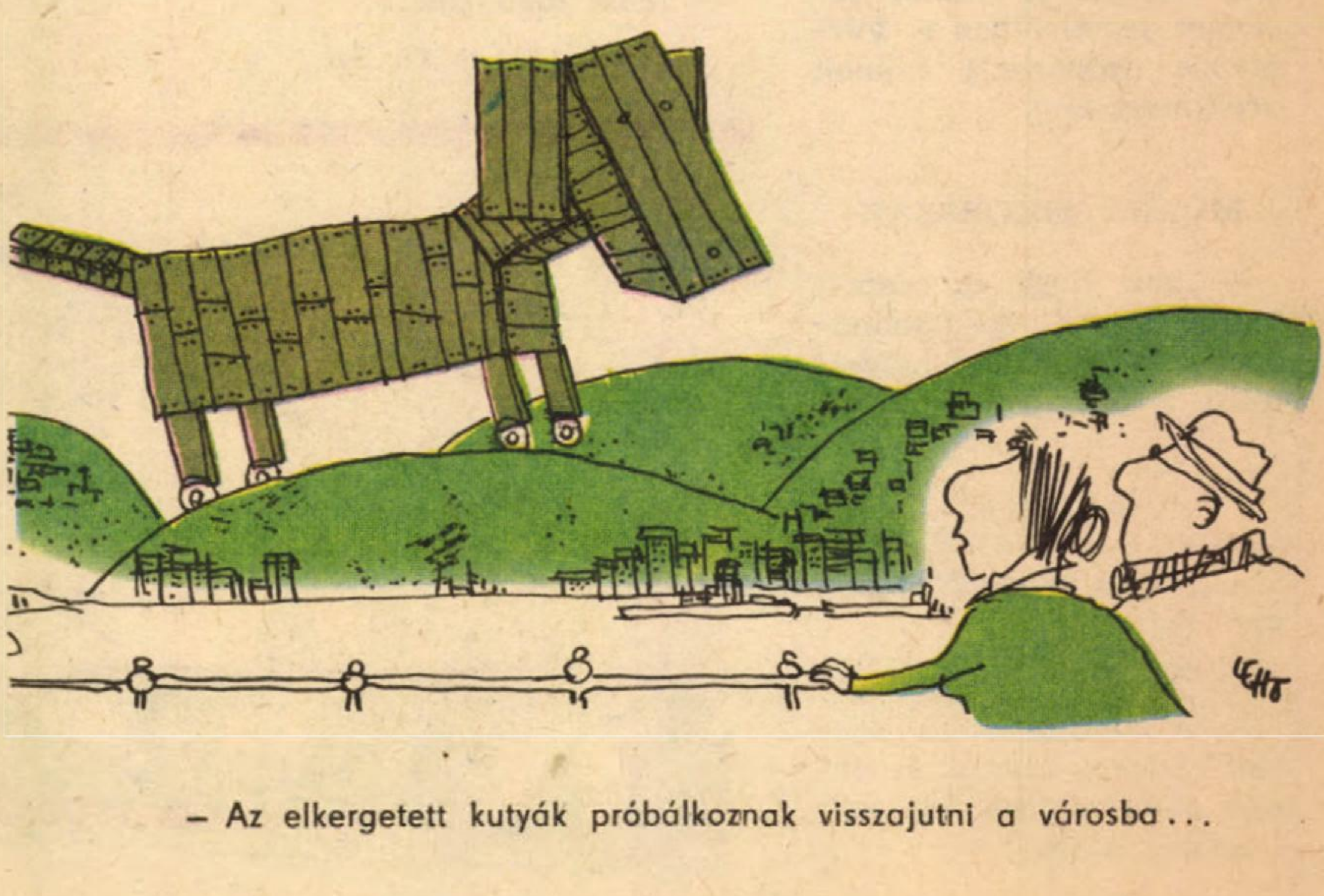

– Az elkergetett kutyák próbálkoznak visszajutni a városba...

KOMOLY FENYEGETÉS

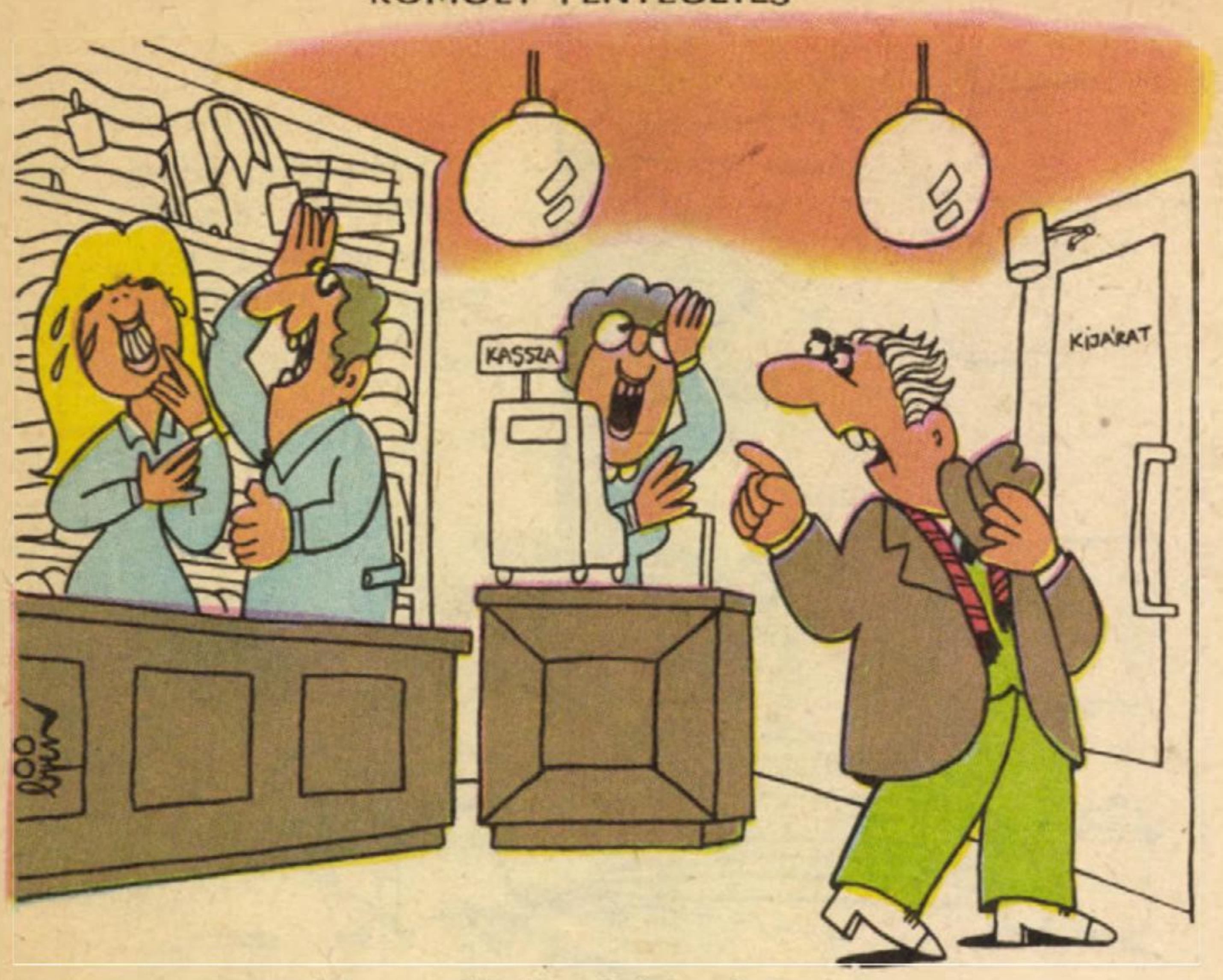

– Ide se jövök többé vásárolni...

SZIGORÚ FŐNÖK

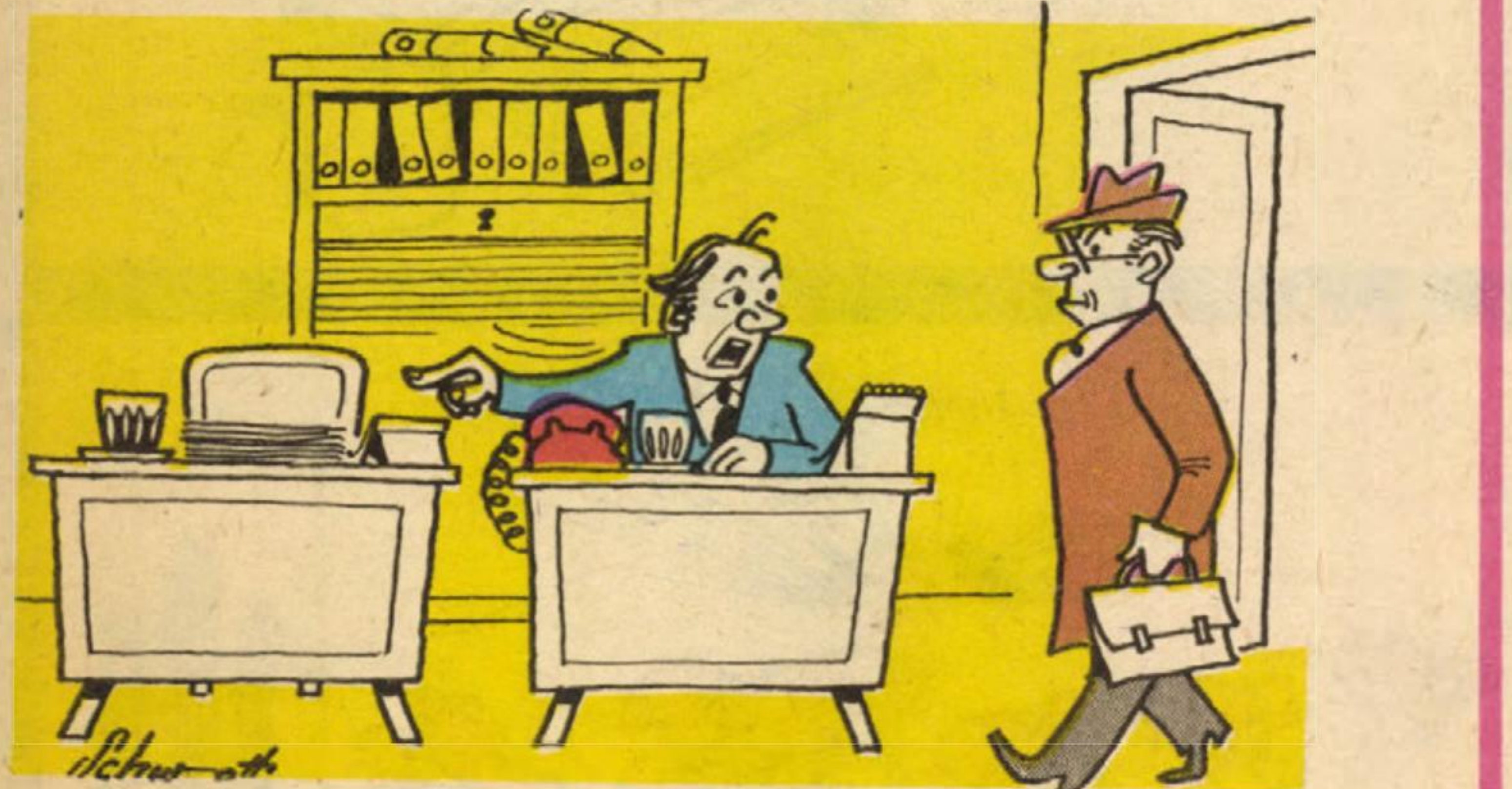

– Már megint elkésett, Kovács úr?! A feketéje már teljesen kihűlt!

ÁGYJELENET

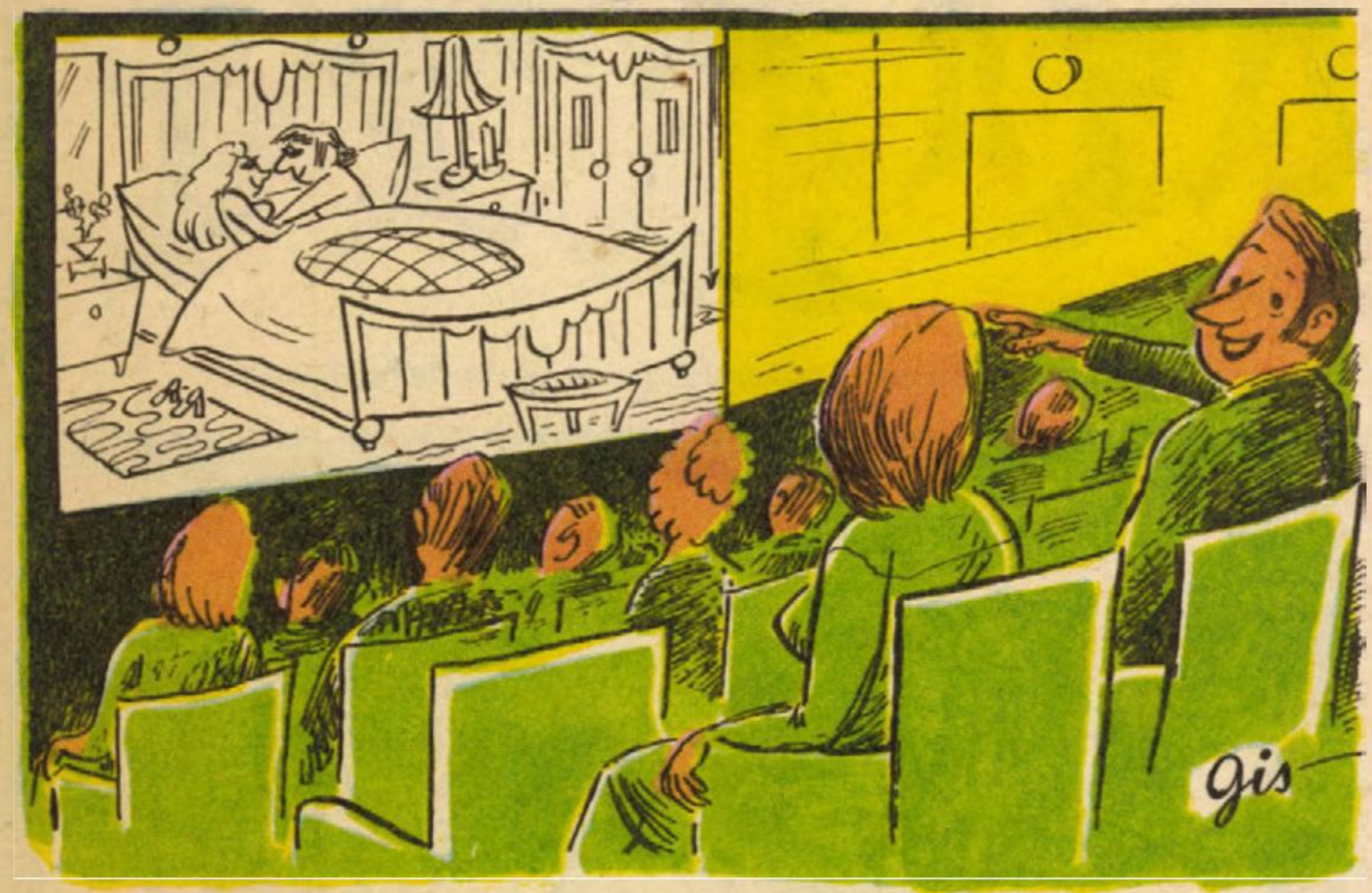

– Már harmadszor nézem meg ezt a filmet, annyira tetszik nekem ez a hálószobabútor...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-02 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

A decemberi (12.) szám LUDAS MAGAZIN keresztrejtvényének megfejtése:

A vasárnap este a családomé, reggeltől estig alszom.

A kétszáz forintos jutalmat nyerték:

Orbán Lajos, 1084 Budapest, Tolnai Lajos u. 44. II. 35.

Nagy Mária, 4080 Hajdunánás, Széchenyi u. 31.

Gulácsy Attila, 1024 Budapest, Szilágyi Dezső u. 51.

A nyereményeket postán elküldjük.

TRISTAN BERNARD

egyszer egy vasúti szerencsétlenségnél megsérült. Hetekig nyomta az ágyat, míg végül — egyelőre mankóval — elhagyhatta a házát. Az utcán találkozott egy barátjával, aki részvéttel kérdezte: — Mankó nélkül még nem tudnál járni? A jó humorú író így felelt: — Vízszintes 1. — függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 17-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. IV. Károly király felesége volt
14. Híres cigányzenész-família
15. A hét magyar vezér egyike
16. Hangszer
18. Egyiptomi város
20. Szócska, fejcsóváláshoz
21. G. K.
22. Ami ilyen, nem kelt tetszetős hatást
25. Y. A.
26. .... Lisa
27. Három — idegen nyelven
28. A rövidhullámú adó betűjele
30. Tagadószó fordítottja
31. P. E.
33. Egy szőlőfajta neve
35. Felelős a tetteiért jogilag
37. Autót testi erővel mozdít el
38. Német névelő
39. Személyes névmás
40. Hasznos madár
41. Szélsebesen távozik
45. A sportversenyben indulók összessége
46. Meglép, megfutamodik
48. H. U.
49. I. V. T.
51. Aljas
53. A legfőbb föníciai istennő volt
57. Német személyes névmás
59. Z. N.
60. Az állatöv egyik jegye (magyarul: kos)
61. U. K.
62. Nem az enyém
64. Űrmérték
66. Többnyire a kígyóra vonatkozó ige

FÜGGŐLEGES

2. A husziták vezére lett Husz János halála után
3. Helyhatározószó
4. Az Aida egyik főszereplője
5. Több pápa neve volt
6. Hitler hírhedt alakulata volt
7. A Nemzeti Színház egykori nagy művésze
8. Okhatározó
9. Acsarkodik
10. Nagyon vékony és nagyon éles
11. A molibdén vegyjele
12. Egy — angolul
17. Fenevad
19. Orosz igen
23. Huszonnégy óra
24. Gól nélküli döntetlen
29. R. L.
30. Bátorság
32. Lépcsőn közelíthető meg
34. E. O. I.
36. Mitológiai király, Achilles apja
39. Szovjet repülőgép betűjelzése
42. Z. Ö.
43. Lónak mondják
44. D. L.
47. Azonos betűk
50. Római istennő
52. Világrész
54. Nagy francia filmrendező
55. A görögöknél a háború istene
56. Nevetni — franciául
57. Magyar színművész (Sándor)
58. Dupla áldás
62. Minőségellenőrző osztály
63. A. D. L.
65. .. hoc signo vinces!
67. E. K.
68. Azonos mássalhangzók

1 A	2 Z	3 O	4 R	V	5 O	6 S	7 O	8 M	9 A	10 Z	T	11 M	12 O	N
13 Z	I	T	A	■	14 R	A	D	I	C	S	■	15 O	N	D
16 Ü	S	T	D	17 O	B	■	18 R	A	S	I	19 D	■	20 E	J
21 G	K	■	22 A	R	Á	23 N	Y	T	A	L	A	24 N	■	A
25 Y	A	■	26 M	O	N	A	■	27 T	R	E	■	28 U	29 R	H
V	■	30 M	E	S	■	31 P	32 E	■	33 O	T	34 E	L	L	O
35 É	36 P	E	S	Z	Ü	■	37 M	E	G	T	O	L	■	G
38 D	E	R	■	L	■	39 T	E	■	■	40 P	I	N	T	Y
41 E	L	S	42 Z	Á	43 G	U	L	44 D	■	E	■	U	■	T
45 M	E	Z	Ö	N	Y	■	46 É	L	I	N	47 Á	L	■	U
48 H	U	■	■	■	49 I	50 V	T	■	■	51 G	A	L	52 Á	D
53 A	S	54 T	55 A	56 R	T	E	■	57 S	58 I	E	■	■	59 Z	N
L	■	60 A	R	I	E	S	■	61 U	K	■	62 M	63 Á	S	É
64 L	65 I	T	E	R	■	66 T	67 E	K	E	68 R	E	D	I	K
A	N	I	S	E	M	A	K	A	R	R	O	L	A	■

NINCS TITOK
című keresztrejtvényünk megfejtése:

Lassanként a természet is rájön ezekre a cselfogásokra.

100—100 forintot nyert:

Berecz Aladárné, 1039 Bp. Czetz J. u. 12.
Katona Sándor, 2766 Tápiószele, Síp u. 5.
Lendvai Józsefné, 1143 Bp. Gizella út 34.

A nyereményeket postán küldjük el.

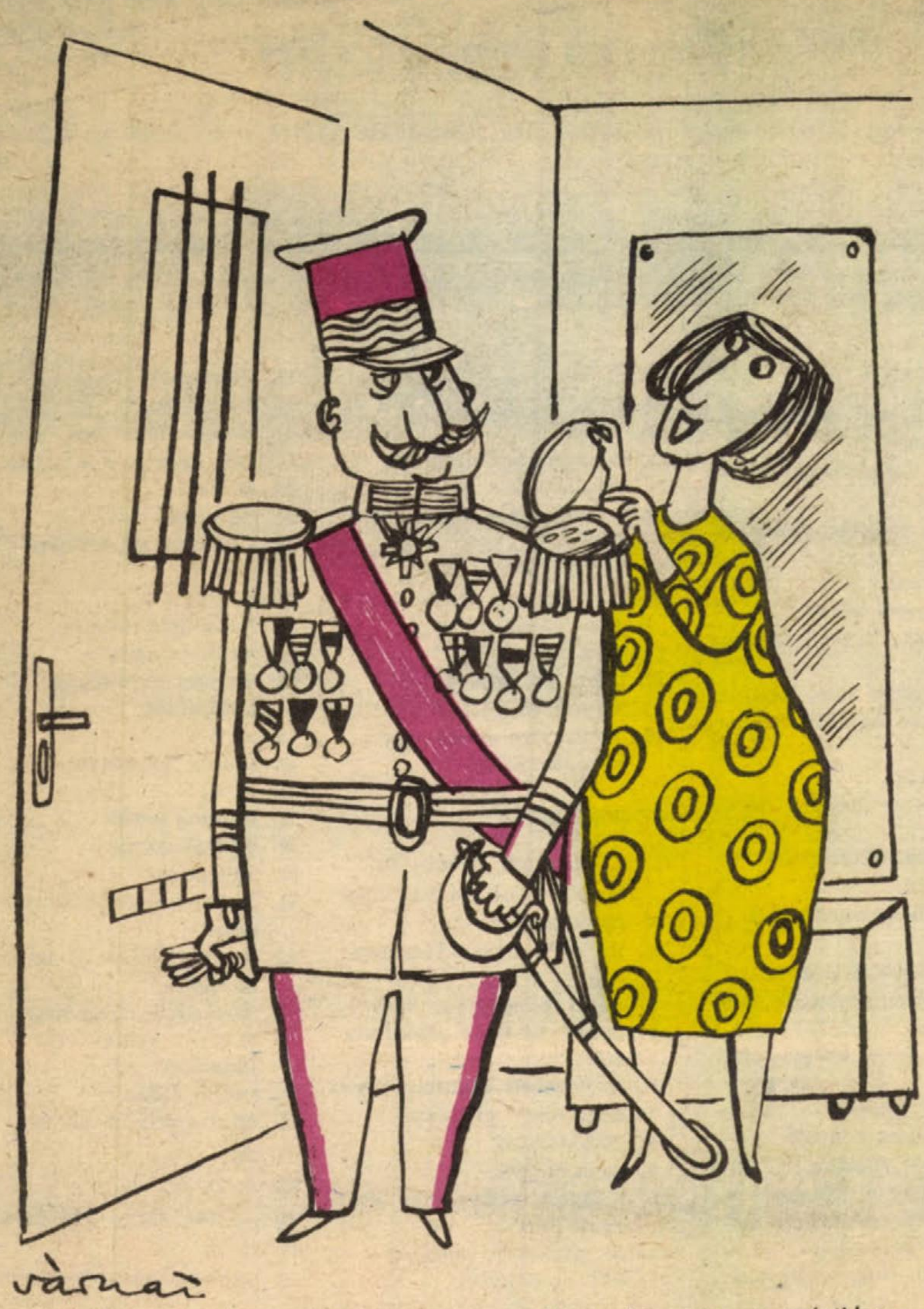

– Ne felejtsd el, ebbe tettem a szalámis kenyeret, a másikban van a só és az uborka.

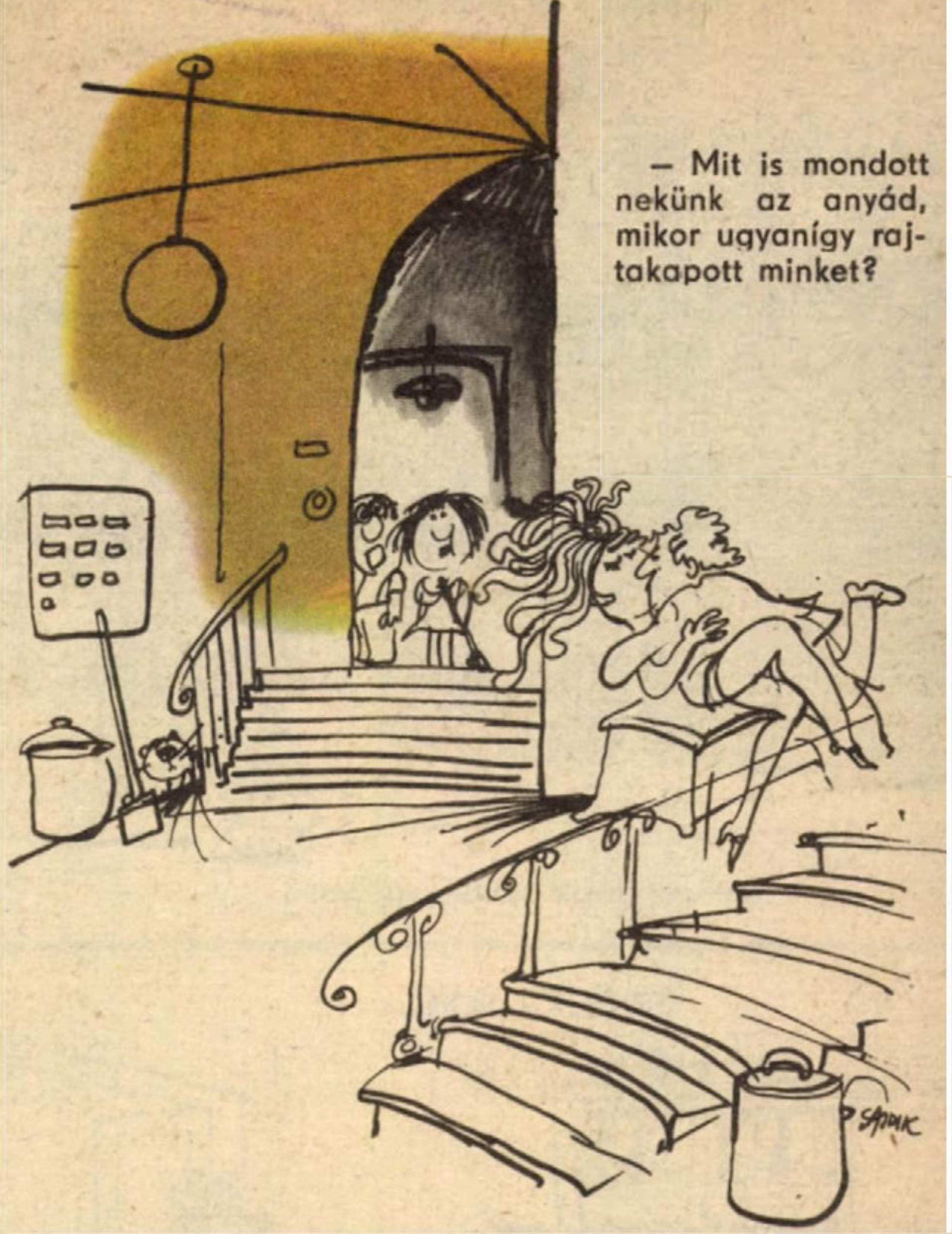

– Mit is mondott nekünk az anyád, mikor ugyanígy rajtakapott minket?

LÉLEKJELENLÉT

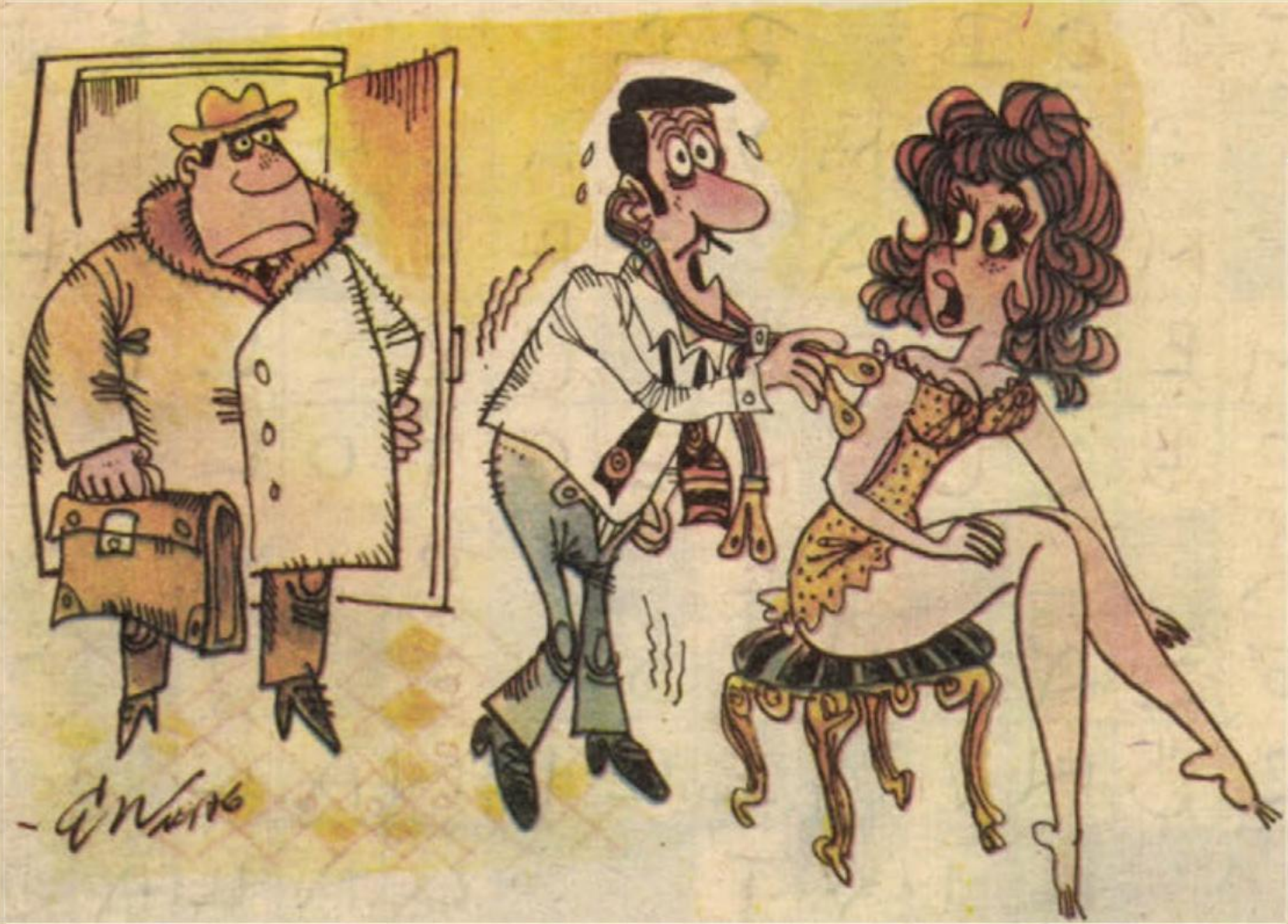

– Most csinálj úgy, mintha te lennél az új körzeti orvos . . .

MAGYAR FARMER

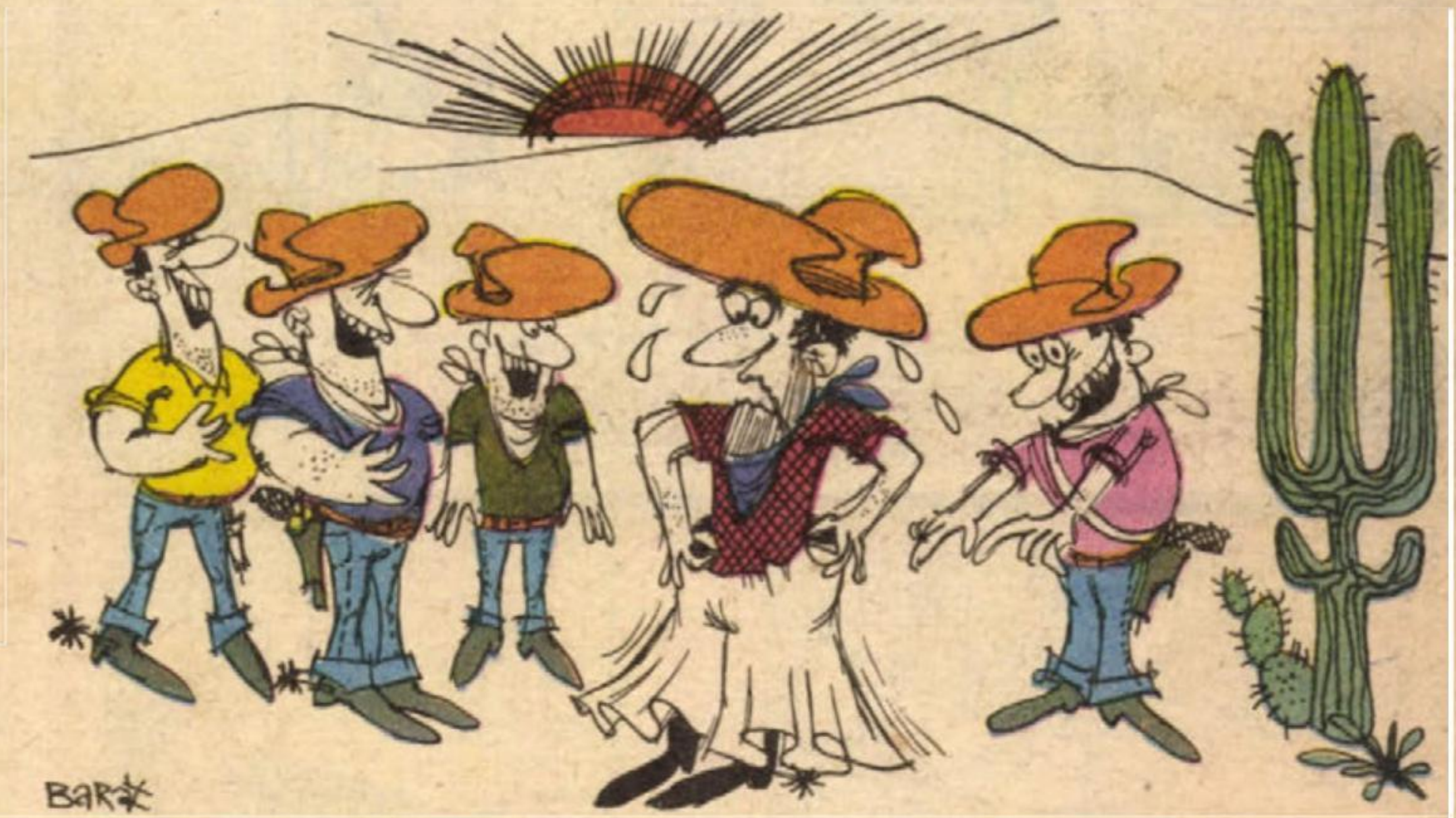

– Hortobágyról küldte csomagban egy kedves rokon.

NORVÉG KOMATÁL

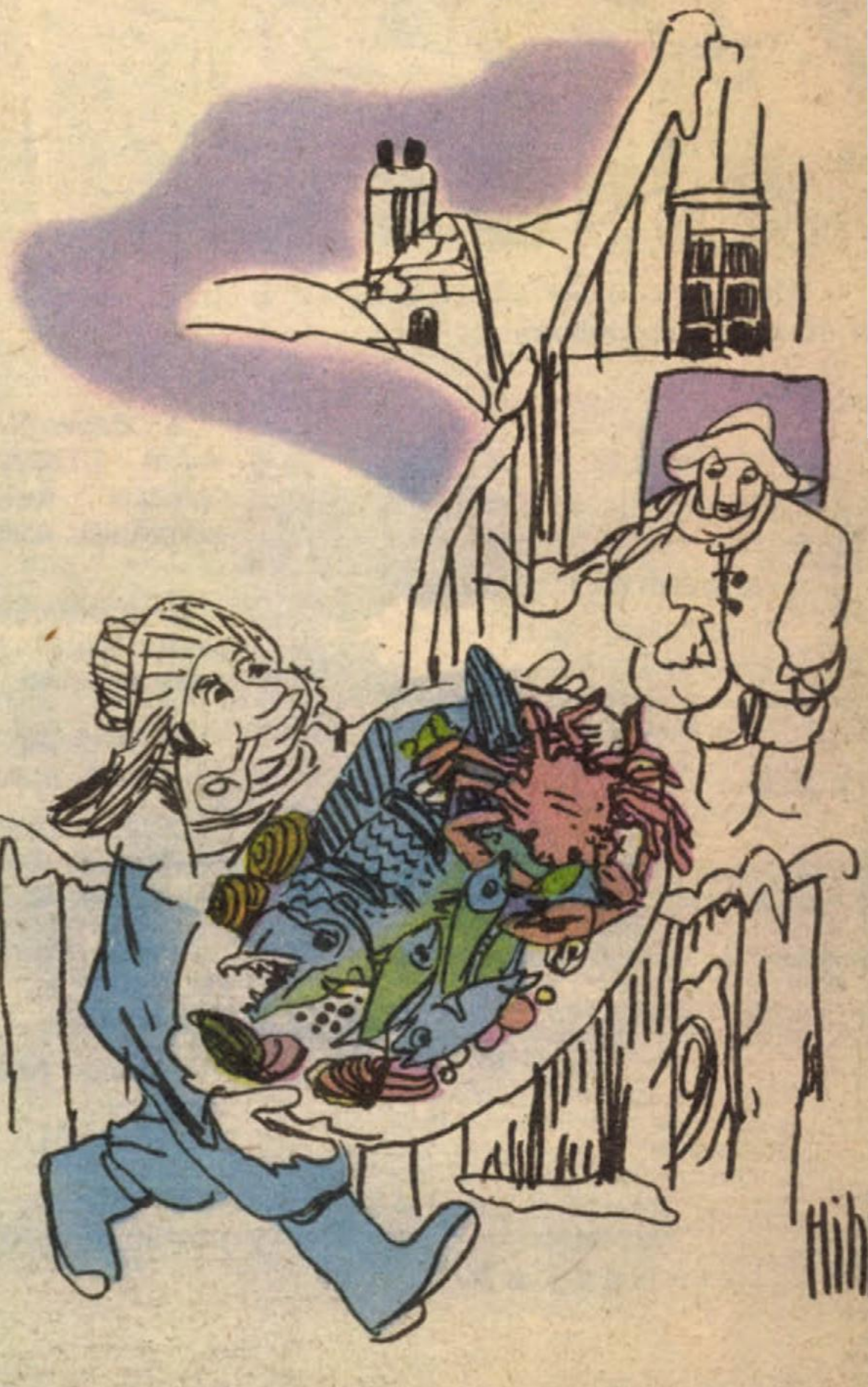

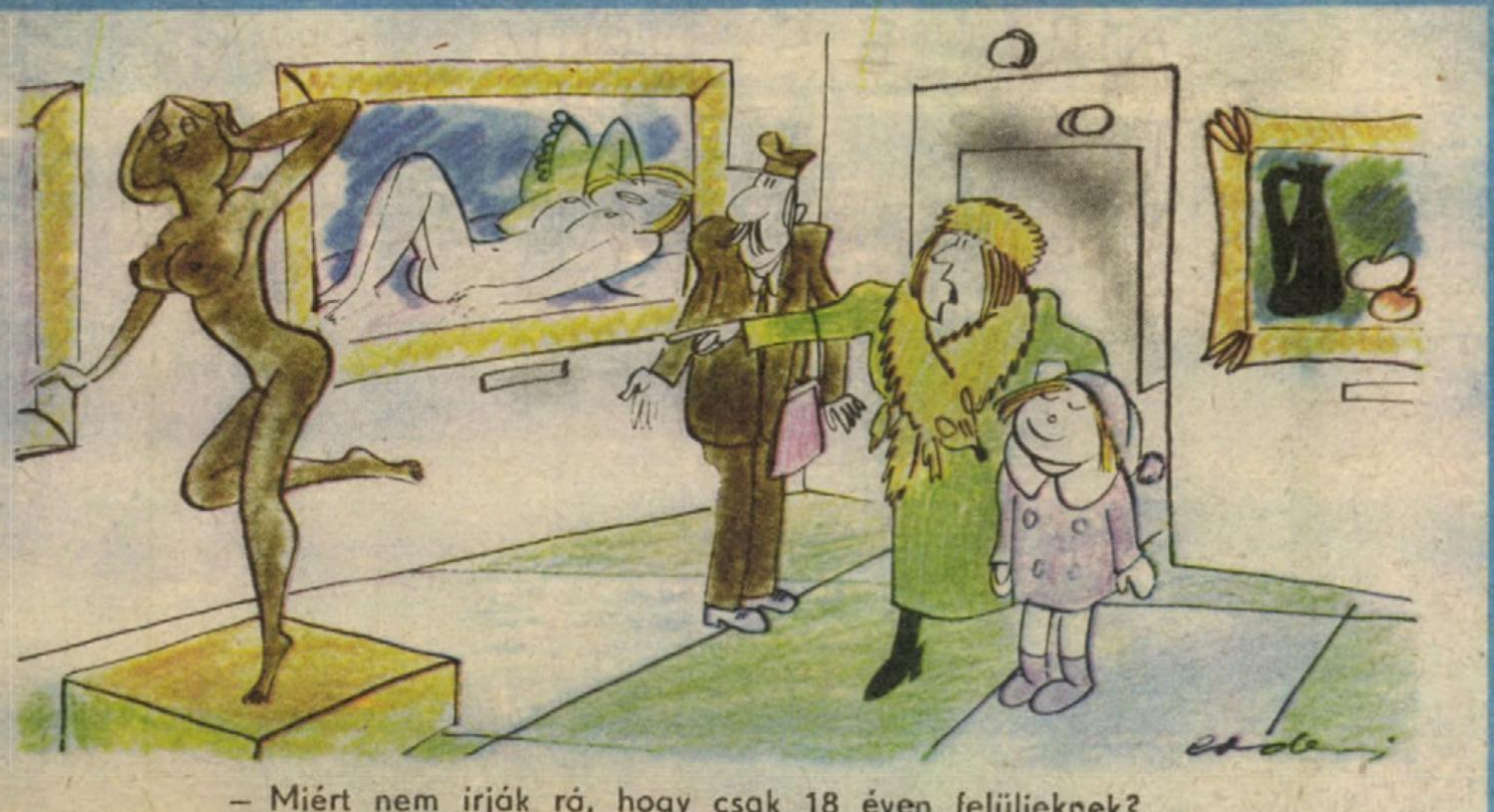

– Miért nem írják rá, hogy csak 18 éven felülieknek? . . .